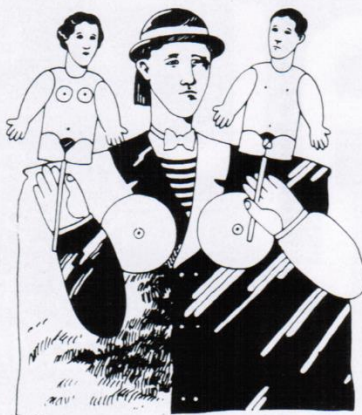

SEKSUAL POLITIK

11. ÅRG.
NR. 2. 1983.
KR. 35.
TEMANUMMER.

SEKSUAL POLITIK

POSTBOX 1023
1007 København K
KONTAKT-TLF: 01-81 21 16
GIRO: 7 25 11 14
ABONNEMENT: 100 kr.

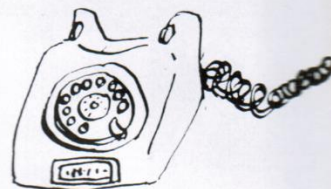
Indholdsfortegnelse

- s. 3 Leder . . . . .
- s. 4 Bananbådseffekten
- s. 7 Orgasmens vold – eller voldens orgasme
- s. 10 Porno og sex . . . . .
- s. 12 Flammende begær, porno-novelle
- s. 13 Det handler om handling . . . . .
- s. 18 Interview med redaktøren af Week-End-Sex
- s. 22 Teglholmen . . . . .
- s. 25 Hvad er det der er så farligt?
- s. 28 Kødets lyst og anarki . . . . .
- s. 30 Pornografi som seksuel inspiration
- s. 33 Al Parker Is Turned On . . . . .
- s. 36 Hvor er I unormale oppe hos Jer
- s. 40 Freud og feministerne
- s. 42 Boganmeldelser

REDAKTION & LAY-OUT

Kurt Overaa
Klaus Hansen
Inger Cotsantoni (ansv.)
Morten Haahr
Nis Jensen (LP)
Birgitte Fogh
Gro Ottesen
Ulrik Jakobsen
Henning Goldbæk
Abelone Koppel

Forside: Knud Vesterskov
Tryk: Sativa
Sats: Henning Deurell
Lay-out: Sex.-Pol.
Repro: Bjørn Christiansen

Rødstrømperne
Kvindehuset, Gothersgade 37
1123 København K
Tlf. 01-14 28 04
Introduktion: Kontakt kontoret

Lesbisk Bevægelse
Kvindehuset, Gothersgade 37
1123 København K
Tlf. 01-14 28 04

Grevinde Danners Stiftelse
Nansensgade 1
1366 København K
Tlf. 01-14 74 84

Kvindestedet
Toldbodgade 6
Onsdag-fredag-søndag

Kvindehuset
Havnegade 22
8000 Århus C
06-12 54 47

Bøssernes Befrielses Front
Bøssehuset – Christiania
1407 Kbh. K.
Fællesmøde: mandag
Intro.-møde: 1. tirsd. hver måned.
Åbent hver lørdag aften

Bøssernes Befrielsesfront
rønhuset
Mejlgade 53
8000 Århus C
Tlf. 06-19 22 55, tirs. 18-19
Intro.: 2. man. hv. mdr.
Fællesmøde: 1. man., 3. tirs.

Forbundet af 1948
Landsfor. for bøsser og
lesbiske
Knabrostræde 3
Postbox 1023
1007 København K
Tlf. 01-13 19 48

Mandebevægelsen
Kastelvej 17
2100 København Ø
Intro.: 1. ons. hv. mdr. 19:30
Rådgivning: ons. 19:30
Åbent hus: tors. 19:30

SMIL
(for. af sadister og masochister)
Box 49
2800 Lyngby
Tlf. 01-26-78 39
Rådgivning: ons. 19-20

**Faglig Ligestillingsgruppe
for bøsser og lesbiske**
Postbox 1023
1007 København K

LEDER:

Hvad enten man bruger pornografi eller ej, støder man dagligt ind i den – enten i skjult eller åben form.

Man kan med andre ord ikke unddrage sig pornoens konstante påvirkninger. Debatten om pornoen er da også blusset op – både herhjemme og i udlandet. Kvindegrupper rundt omkring har aktioneret imod dens kvindeundertrykkende sider, mens andre har forsvaret den frisættelse af lyst, som porno også er.

Bøssepornografi kan i sagens natur ikke være kvindeundertrykkende. Men hermed hører de grundlæggende forskelle også op.

I pornografien fremstilles kvinder som vulgære og liderlige, og kvindens lyst gøres synlig. Det kan som modspil til reklamer og ugeblades kvindebilleder være befriende at se, at kvinder også kan være vulgære, men det er deprimerende, at den kvindelige lyst – når den endelig gøres synlig – fremstilles i en forskruet og fastlåst form. Pornoindustrien er med til at fastlåse billeder af kvindeligheden, og kvinderne henvises til pornoindustriens fremstillinger af dem, når de skal opleve og fremstille sig selv som frække.

Porno er således noget, der presses ned over hovedet på os som faste klicheer og fastlåser vores seksualitet, samtidig med at den kan muliggøre seksuel forløsning.

Under alle omstændigheder er pornoen så sammenhængt med vores seksualitet, at ingen kan mene den er ligegyldig.

Pornografien udtrykker som andre dele af kulturin-

dustrien behov og roller, der i forvejen er indarbejdet i samfundet og opdragelsen, såsom offer/bøddel, aktiv/passiv; i den forstand er pornografien ikke anderledes end f.eks. popmusik. Alt efter tidens krav fremhæver den et udvalg af temaer, der altid er latent til stede i samfundet og bevidstheden, og som bliver halet frem, når der er brug for dem.

Det er forståeligt, at mange føler ubehag ved pornografi, fordi den er ideologisk undertrykkende for både mænd og kvinder. Men det er for enkelt at rette et angreb på netop denne specielle sektor, og f.eks. kræve et forbud i et eller andet omfang. I hvert fald må man være klar over, at det er et overfladeudtryk man fjerner, og ikke den kerne, man ville til livs. Dertil kommer, at pornografien på godt og ondt er et udtryk for tiden, og lige så modsætningsfuld. Den indeholder som al ideologi også protest; for eksempel kan pornografi, der viser et meget traditionelt kønsrollemønster med potente mænd og passive kvinder også udtrykke mænds angst for at være anonyme og afmægtige i det virkelige liv.

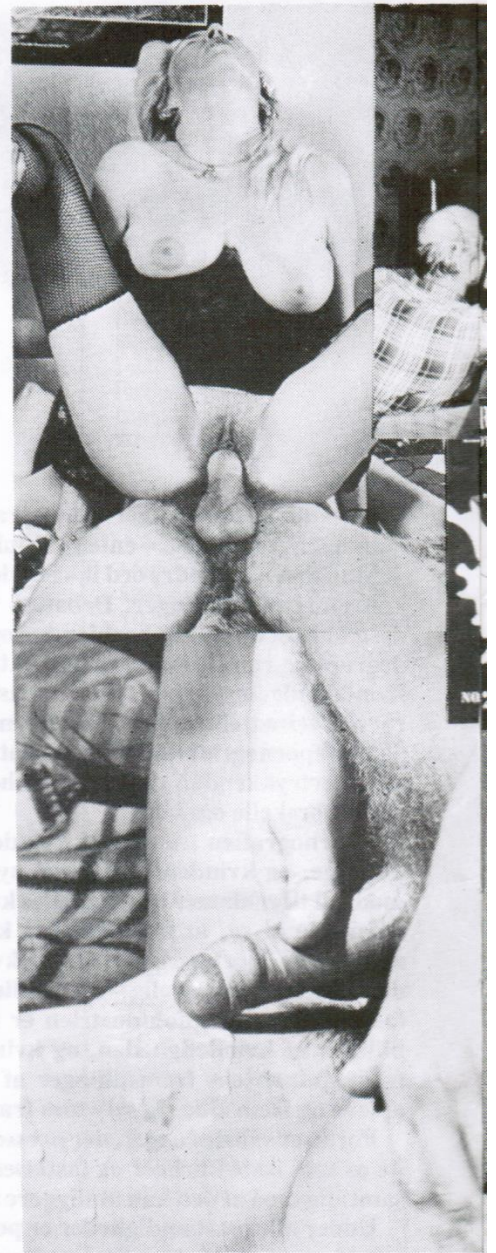
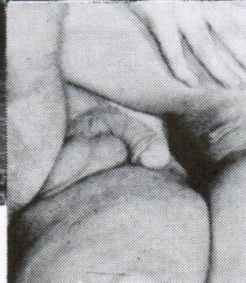
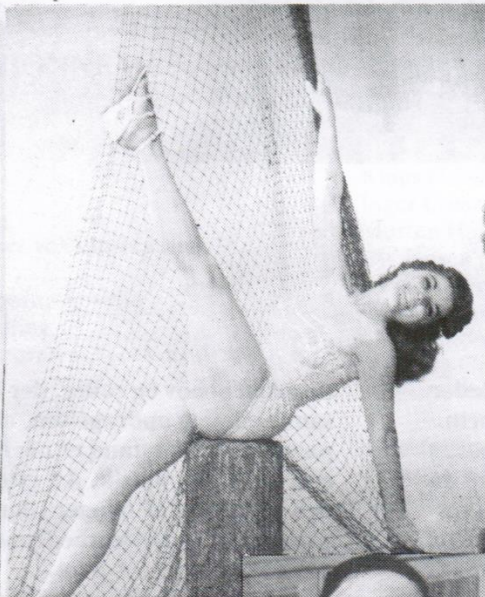
Pornografi indeholder elementer af fiktion, dagdrømme, eventyr og måske også fremtid. Det er rigtigt, at sådanne træk i pornografien ikke er et forsvar for dens eksistens, det ville være bedre, hvis mænds angst kom frem dér hvor den hører hjemme. Men så kan man lige så lidt forsvare popmusik eller Ekstra Bladet, eller kræve dem afskaffet.

red.

Bananbådseffekten

I en aktuel debat om pornografi og dens virkninger, kan det være godt med et tilbageblik. Hvad er der sket siden pornografien i 60'erne for alvor blev 'hvermands eje'?

Berl Kutchinsky er psykolog og lektor ved kriminalistisk institut ved Københavns Universitet og har fulgt udviklingen. Han har skrevet adskillige artikler, debatindlæg, bøger m.v. om pornografien og dens virkninger og hans forskningsresultater er internationalt anerkendte. Denne artikel bygger på forskellige artikler skrevet af Kutchinsky over en årrække.

Før 1969

Efter 1969

En historisk gennemgang

Debatten omkring pornografiens frigivelse tog for alvor fart i 1965 og den konkrete anledning var sagen om bogen 'Fanny Hill'. Selvfølgelig havde der også tidligere været udgivet bøger med mere eller mindre pornografisk indhold (f.eks. 'Krebsens Vendekreds' og 'Sangen om den røde Rubin'), men efter at udgiveren af 'Fanny Hill' blev frikendt ved højesteret var der mere eller mindre frit slag og antallet af trykte pornografiske bøger steg hurtigt fra ca. 75000 om året til over en kvart million, og det man kunne kalde 'den litterære bølge' kulminerede i 1967 med 1,4 million. I en undersøgelse, som Kutchinsky lavede i 1968 med 400 voksne personer havde 87% af mændene og 70% af kvinderne læst mindst én pornografisk bog.

Derefter startede 'den visuelle bølge'. Indtil 1965 havde pin-up- og naturistblade domineret markedet, men pin-up-modellerne blev mere og mere udfordrende, man begyndte at vise kønsbehåring og – på trods af adskillige politirazziaer – også genitaler:

'Petting-bladene turde ikke vise kønsorganer i samlejesituationer. De første samlejbilleder fandtes kun i form af sort-hvide fotoserier. Men fra 1967 begyndte produktionen af egentlig (ulovlig) porno. De første var sort-hvide samlejbilleder med et par. Gennem årene 1968-69 udviklede de sig til flerfarvede blade med gruppesex i alle tænkelige variationer. Nogle få homoseksuelle og sado-masochistiske blade blev også produceret, men disse var indtil for nylig af en meget dårlig teknisk kvalitet. Siden 1970 er der dukket en række variationer og specialiteter op: kvinder, der har samleje med dyr (hunde, heste, orner osv.), billeder med børn, og de såkaldte 'bizarre' blade, med situationer, der omfattede urinering og afføring.'

Den egentlige pornobølge er imidlertid forbi og det Kutchinsky kalder bananbådseffekten er sat ind: »Vi har vist, at hovedparten af københavnere blev fortrolige med pornografi i løbet af de år pornobølgen varede ... Man kan sammenligne denne udvikling med det, som skete efter anden verdenskrig, da de første, længe ventede bananbåde kom til Danmark. Bananer var på alles læber, alle talte om og spiste bananer, indtil mæthedspunktet var nået. I dag er der adskillige mennesker, der sjældent eller aldrig spiser bananer. Nogle få mennesker spiser mange bananer; de fleste spiser bananer engang imellem.«²

Pornoens virkninger

Først og fremmest får en masse mennesker tilfredsstillet deres nysgerrighed, den bliver så efterhånden afløst af ligegyldighed, og pornoen har for de fleste menneskers vedkommende ingen eller kun lidt indflydelse på deres sexliv.

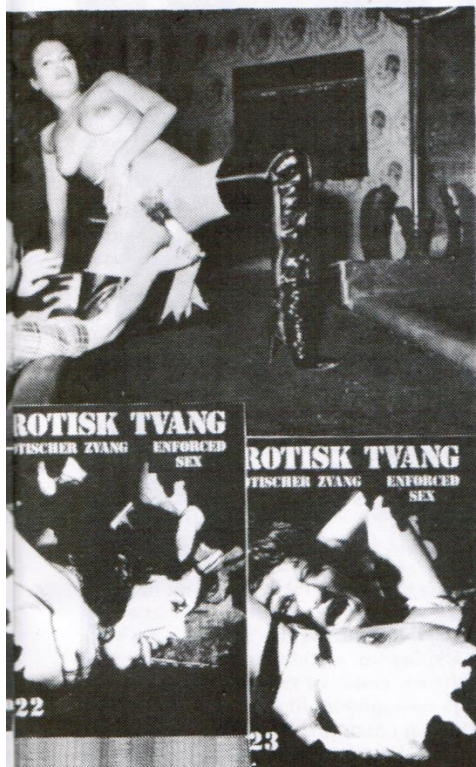
En del mennesker med et socialt-seksuelt underskud kan dog helt eller delvist kompensere for dette ved brug af porno. (pædofile, kikkere og andre grupper, der af den ene eller anden grund har svært ved at praktisere deres seksualitet). Ekshibitionister (og fløttere?) har ovenikøbet mulighed for at praktisere deres seksualitet som pornomodeller. I Kutchinskys undersøgelse af 400 menneskers forhold til porno indgik det at være pornomodel i forbløffende manges – både mænd og kvinders – seksuelle fantasier. Af de interviewede pornomodeller ville de fleste gerne medvirke igen, og ingen havde tilsyneladende fortrudt. (Myten om de stakkels udnyttede pornomodeller er altså en sandhed med modifikationer).

For folk med de omtalte socialt-seksuelle problemer kan pornoen altså være en hjælp, og i sine undersøgelser efter pornoens frigivelse gjorde Kutchinsky en forbløffende iagttagelse: »Det er derfor overraskende at iagttagelse, at fra 1965 til 1972 faldt antallet af anmeldelser af kikkeri i København fra 76 til 2! ... Dette fald skyldtes ikke en holdningsændring hos folk mht. at anmelde denne form for kriminalitet til politiet. Desuden har der heller ikke været tale om ændring i lovgivningen eller tegn på væsentlige ændringer i politiets holdning eller registreringsprocedure på dette område ... Kort sagt, alle tilgængelige oplysninger peger på, at faldet var virkelig: kikkerne er faktisk forsvundet fra Københavns gader.«³

I samme artikel giver Kutchinsky en beskrivelse af en kikers historie. N var 68 år, da han blev interviewet af Kutchinsky. Han havde været sømand fra han var 14 år, og på grund af en seksualfjendsk opdragelse havde han svært ved at fungere seksuelt med kvinder, og havde sine fleste seksuelle kontakter med prostituerede i de havne, han anløb. I en alder af 30 år gik han i land og kikkeriet begyndte:

»Nå, jeg blev ældre, jeg var 30 år, da jeg kom tilbage til Danmark, og jeg havde ingen kontakt med kvinder, undtagen med dem jeg mødte på værtshuse og den slags steder. Jeg var ikke interesseret i kvinder, fordi jeg havde indtaget den holdning, at det ikke var noget for mig. Så skete der det, at jeg stødte på nogen i en skov. Jeg lurede – og fik smag for det. Jeg blev kikker. Og det ophidsede mig så meget, at jeg tog chancer blot for at kunne se ind gennem folks vinduer eller belure dem i en skov. Jeg var parat til at tage store chancer og jeg slap altid godt fra det. Men, altså, jeg kunne ikke holde op. Det er ikke noget jeg er født med, det skete bare ...«⁴

N fortæller også om, hvordan der blandt et seksuelt mindretal som kikkere opstår

et frimureri og en solidaritet. Når N mødte andre kikkere på sin færd, udvekslede man erfaringer, og gav hinanden tips om gode steder.

Det var sjældent, at han onanerede, mens kikkeriet stod på, og ofte havde han kun delvis erektion: »Man var nødt til at være meget forsigtig og på vagt.... Man skulle holde øje med alle retninger for ikke at blive overrasket. Det var til at blive nervøs af.« I stedet optrænedes han en evne til at 'affotografere' det, han så, og kunne senere, når han var alene, genkalde hele scenen og bruge den i onanisituationen. Men da vi når frem til tidspunktet, hvor porno bliver let tilgængelig og der oprettes sexklubber med pornofilm og live-shows, ændrer N sine seksuelle vaner. Han ophører med kikkeriet, og går i stedet til live-shows eller køber pornoblade: »Hvis det er rigtigt at kikkere i almindelighed opbevarer kikkescenen til senere brug, og genkalder den i en levende fantasi under onani, er det ikke så mærkeligt, at de fleste af dem ophørte med deres kikkeri, da den hårde porno blev let tilgængelig i Danmark ...«⁵

Børnepornografi

Stort set har den danske befolkning i dag en afslappet holdning til pornografi. Men på ét område er der dog blevet gennemført et forbud, nemlig børnepornografien, der blev forbudt i 1981. I en udtalelse, skrevet på foranledning af straffelovsrådet inden lovens gennemførelse advarer Kutchinsky mod et forbud:

»Konkluderende må der derfor udtrykkes stor skepsis med henblik på rimeligheden i at gennemføre det fremsatte lovforslag, selv om jeg godt forstår og i princippet sympatiserer med tanken om at bringe overensstemmelse mellem den legale status af den videre reproduktion, distribution og forhandling af produktet. Det er muligt, at en sådan lov ville have haft den tilsigtede effekt, hvis den var blevet gennemført samtidig med lovændringen i 1969, men på daværende tidspunkt var problemet ukendt – selv om der i folketingsdebatten omkring frigivelsen blev udtrykt bekymring med hensyn til beskyttelse af modellerne – idet børneporno i egentlig forstand ikke eksisterede dengang. På nuværende tidspunkt må det imidlertid siges at være for sent. Toget er kørt, og lader sig næppe standse: et forbud af den foreslåede karakter vil næppe kunne effektueres (uden meget betydelige og derfor urealistiske omkostninger i form af politimandskab, hvortil kommer de sandsynlige omkostninger i form af øget seksuel kriminalitet over for just de børn man ønsker at beskytte). Derimod er der grund til at frygte en børnepornoproduktion, der, således bragt uden for offentlig kontrol, vil løbe løbsk – til skade for de medvirkende børn, til kriminalisering af hidtil lovholdige distributører og forhandlere og til yderligere udbytning, diskriminering og stigmatisering af de fortsatte brugere.«⁶

Børnepornoen blev forbudt, men der er vel næppe nogen, der tror, at den dermed også er forsvundet. Den er blot fjernet fra hylderne og findes nu under disken. Sandsynligvis produceres der ikke længere børneporno i Danmark, i stedet importeres den fra f.eks. Holland, hvor den stadig laves.

Konklusion

Pornografien er kommet for at blive i den vestlige verden. Med udgangspunkt i Nordeuropa er bølgen skyllet ind over andre lande, som nu oplever den samme opstandelse af opmærksomhed, nysgerrighed og økonomisk udnyttelse. I Danmark er pornobølgen forbi. I dette land er pornografi hovedsageligt en eksportartikel og producenterne er ved at blive bekymrede på grund af den voksende konkurrence fra udlandet. Bortset fra dette har pornografien fundet en meget beskedent plads: som noget ret ligegyldigt for de fleste mennesker, som underholdning og som et krydderi i en minoritets dagligliv – og for en lille håndfuld mennesker er den måske lige så vigtig som det daglige brød.

Jeg er ikke i tvivl om, at en lignende udvikling vil finde sted i et hvilket som helst andet land, der er klogt nok til at ophæve forbudet mod pornografi.⁷

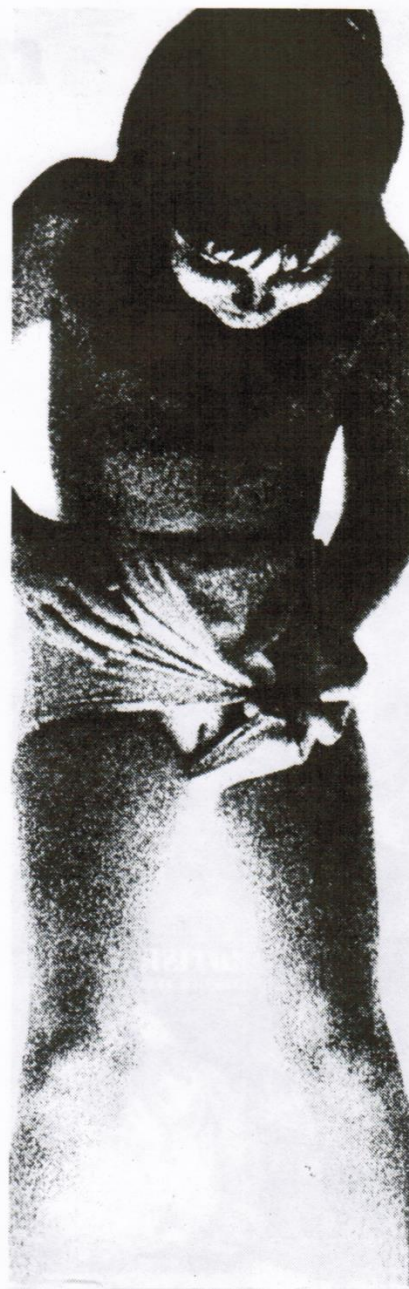
Henning Goldbæk

Kurt Overaa

1+2 Pornography in Denmark – a general Survey, London: Martin Robertson, 1978.

3+4+5 Deviance and Criminality: The Case of Voyeur In A Peepers Paradise, 1976.

6+7 Kutchenskys kommentar til straffelovsrådet, 1981.

Børneporno er forbudt! Af de to ovenstående billeder er et pornografisk, og det andet de svenske domstoles ord for ikke at være det.

Pornografi – i orgasmens vold

I den senere tid er debatten omkring pornografi på ny blomstret op. I USA har kvinder inden for kvindebevægelsen organiseret sig i »Women against Pornography«, i Norge og Sverige har kvindebevægelsen organiseret forskellige kvindegrupper på tværs af politiske skillelinier i kampen for at forbyde porno, og de seneste diskussioner herhjemme blev fornyligt ført mellem to psykologistuderende (Talli U. Andersen og Vibeke S. Larsen), som har skrevet en psykologiopgave omkring pornografi – og Joan-søstrene, som har lavet en diasserie om pornografi og vold. Diskussionerne blev ført i Politiken i april måned, under overskrifterne 'Madonna og hore' hvor de førstnævnte hævdede at finde en vision om større sexuel gensidighed og mangel på vold og perversioner. Under overskriften 'Pornografi fordrejer den seksuelle frigørelse', svarede Joan-søstrene med at hævde det modsatte – nemlig at pornoen stadig expanderer i nye volds- og perversionsområder, at den fordrejer sexualiteten og at den ikke har det utopiske element af gensidighed.

I det følgende opridses vi kort nogle forskellige syn på pornografien som de er kommet til udtryk i henholdsvis den amerikanske, norske og danske diskussion. Det ene er, at porno er kvindefjendsk og stadig bliver mere og mere voldsbetonet. Udgangspunktet er, at vi lever i et patriarkalsk kapitalistisk samfund, hvor pornoen er et klart udtryk for den patriarkalske magtpolitik.

Det andet synspunkt er, at porno dækker nogle behov – at det er vigtigt at se på hvad pornoen griber fat i af underliggende behovsstrukturer, ønsker og drømme, ud fra mere psykologiske teorier og fascinationsteorier. Her hævdes det, at kvinder kan lære noget om deres egen sexualitet ved at studere pornoen nærmere – at pornografi ikke er farligere for kvinder end modeblade, reklamer og film – at pornografi ikke binder kvinders sexualitet til reproduktionen eller til monogamiet eller udelukkende til mænd – at man i mandepornografi kan finde en mængde seksuelle erfaringer og eksperimentering.

Noget af kritikken mod den amerikanske og norske kvindebevægelse mod porno, har været at den mangler klare kvindepolitiske strategier. Den samler kvinder fra forskellige politiske retninger i kampen mod porno og det hele bliver nemt et konglomerat af moralisme, dogmatisme, feminisme og censur. En del af den danske kvindebevægelse ser klart pornografi som en afspejling af patriarkalsk magtpolitik og ideologi, men at det ikke nytter noget at totalforbyde porno. Pornoen bør bekæmpes gennem kønsideologisk kritik, i lighed med andre områder i et mandsdomineret samfund, og sagt med Joan-søstrenes ord: – det nytter ikke længere at vi kvinder brækker os over pornografien. Vi må studere den, diskutere den, for så at finde de metoder vi kan bruge for at afsløre den patriarkalske ideologi og synliggøre det stadigt voksende voldsmissbrug, såvel i den pornografiske fantasiverden som i den reelle verden.

voldens orgasme

Traditionel kønsfordeling og kønsorganernes parade

Pornografien er en afspejling af de rådende køns- og magtstrukturer i dagens samfund – den indeholder myter og løgne, er løsrevet fra den sociale virkelighed og viser en forkvaklet sexualitet, men indeholder også reelle mandsmyter og normer omkring kvinder & sexualitet. Kravet om ligestilling er gjort legitimt i Danmark såvel som i andre vestlige lande. men hvem vil vel påstå, at det endnu er gennemført økonomisk, politisk, socialt og sexuel. Undertrykkelsesformerne kan være diffuse, uklare og vanskelige at afsløre i den sociale realitet. Men pornoen befinder sig hinsides denne realitet, og ser ikke sexualiteten som noget socialt og historisk betinget – tværtimod – så ser den sexualitet som noget uforanderligt, statisk og naturgivent. Og dermed støtter og cementerer den et reaktionært, stereotyp og arketypisk kønsrollemønster.

Her spiller pik og kusse hovedrollerne i et tydeligt magtspil: pikken er mægtig, dominerende og aktiv – et udøvende magtinstrument over for den ydmyge, underkastede og passive kusse der er til for at behage sin herre og mester. Kvinderne i pornografien er den nydende part, et rent lystobjekt, inkarnationen af sexuel tilfredsstillelse. Hun trygler om at blive taget, hun er tilgængelig og for at der ingen tvivl skal være, åbner hun ofte indbydende sine skamlæber med fingrene. Hun er vild med hårdhændede, voldelige og brutale mænd – og selvom hun siger nej, så vil hun inderst inde gerne. Hun skal bare 'overtales' lidt, som f.eks. en episode med en mandlig pornomodel og hans pistol. Da kvinden er blevet

'overtalt' med pistolen som hun først er tvunget til at slikke, så er der ingen grænser for hvad hun vil have af lidelse og sex. herefter bliver hun skudt – ???

Kvinderne er brikker i et magtspil – uden bevidsthed og uden egentlig eksistens. De bruges, nydes og udnyttes som seksuelle marionetter. Manden har jo et mere dyrisk begær/behov end kvinden, eller sagt lidt pænere med Anthony Storr's ord, »Menneskelig aggression: mænd har mere aggressiv sexualitet end kvinder fra naturens side.« Dette er blevet taget til indtægt for 'The Yorkshire Ripper' som dræbte 13 kvinder før han blev arresteret i 1981. Og videre » – dette aggressive element anerkender hunnen og imødekommer det ved at underkaste sig.« Altså indeholder manden en dyrisk seksualdrift som er biologisk betinget.

Utopi og virkelighed

I den pornografiske verden er der ikke noget der hedder impotens eller frigiditet – på rad og række rejser pikkene sig lystigt, kvinderne er altid 'varme, våde og villige' – dette er i sandhed en parade. Som sådan lyver pornografien om både mænds og kvinders sexualitet, men idet pornoen primært er indrettet efter mænds seksuelle fantasier, giver den også et totalt forkrøblet billede af kvinders sexualitet.

Det er først og fremmest mænd der har lært at konsumere sexuel – lært at konsumere pornografien som på en ikke særlig raffineret måde spiller på utilfredsstillede behov og tilbyder sig selv som erstatningsprodukt. Det er en forudsætning for pornografi, at der eksisterer disse behov og yderligere, at det seksuelle savn opretholdes og forstærkes. Pirringeffekten i pornografi stimulerer ligeså meget til at købe en nyt hæfte eller se en ny film, som den tjener til onaniobjekt. Pornografien betjener sig af en overbudsteknik som hedder: – den næste film vil løfte det sidste slør eller intet sexuel er mig fremmed. Men i virkeligheden er disse påståede overskridelser gentagelse på gentagelse. Og den ensomme tilskuer – midt i disse perversionernes iscenesættelse – har kun voyerismen at benytte sig af. Der er ikke nogen handling i f.eks. en pornofilm – man begynder med slutningen sådan at der hverken er nogen begyndelse eller slutning men kun en uendelig gentagelse.

Meget ofte iscenesættes pornofilmen i luxuriøse omgivelser, sådan at der er tale om en dobbelt drøm: frit tilgængeligt og uproblematisk sex + materiel overflod.

I dette kønnets univers er pikken al-

tid på pletten, og kvinden markerer altid et ønske om at blive taget sexuel i brug af den. Virkelighedens seksuelle frustrationer og konkurrence findes ikke her, men erstattes med den selv-sikre, mere eller mindre sadistiske mand, der spiller på den ventende kvindekrop. Ofte ses kvinden som den der tager initiativet, men er pikken først i kussen, overtager manden dette initiativ.

Sød og nydelse

Den mandlige synsvinkel på sexualiteten og fantasierne, er skåret ud i pap ved pornografiens eneste mål: sædudtømmingen. Såvel på film som i blade, ser man *altid* manden trække sig ud, og præstere at vellysten bliver til væske. Kvindens orgasmeøjeblik læses derimod direkte i mandens tilfredsstillelse – måske stønner eller skriger hun lidt, men ingen situation er færdig, før man ser sæden præsenteret som naturlig afslutning. Sagt med andre ord: Du nyder eftersom jeg ejakulerer. Mandens udløsning er så at sige en garant for begges tilfredsstillelse.

Hård eller blød beherskelsesteknik

Sadomasochistiske film og blade har en klar kombination af sex og vold, dominans og underkastelse, men den selvsamme kombination findes også mere eller mindre tilsløret i enhver anden pornografisk tilblivelse. Pornografien iscenesætter en tydelig magtform: den magt den mandlige krop drømmer om at udøve over kvindeligheden. Under tiden benytter det maskuline herredømme ikke en regulær underkastelsesteknik, men bruger en pædagogisk tålmodighed: – han siger ikke »adlyd« men hvisker blidt »kend dig selv, følg dit begær men da det er begravet under flere tusind års fordomme, så lad mig lære dig det at kende. Hvis jeg beder dig vige for mit begær, er det fordi det i grunden er dit eget«.

Pornografien former kvinden, som manden vil have hende og have sig selv. Dels hyldes den virile fallos – dels det som manden fascineres af kvindeligt sexualitet som villig, hurtig og umættelig.

Den hyppigst brugte pornografiske fantasi, er historien om den uskyldsrene pige der på en eller anden måde tvinges (undertiden voldtægt) til diverse seksuelle udskjelser, hvilket forvandler hende til nymfoman. Altså underforstået, at selvom kvinden siger nej, så vil hun elske det alligevel – og hvis hun tvinges, så vil hun elske det så meget desto mere og takke sin(e) be-

tvinger(e) fordi de vidste og udførte hvad der var godt for hende.

Det er også altid godt stof med en lesbisk scene – hvor kvinderne altid er omringet af en skov af fallossymboler, lige fra en sengestolpe til diverse brugbare grønsager. Pikken kan under ingen omstændigheder undværes – manden er altid indirekte til stede.

Konklusion eller »glem genitalernes overherredømme«

Al pornografi er blottet for følelser og fornemmelser, der ligger udenfor de genitale områder – de medvirkende eksisterer kun via deres køn. Publikum stopfodres med saftige åbninger, hårdt-pumpede køller, exclusive miljøer og talrige orgasmer og de kan i et glimt se det paradys, de tror de drømmer om. Hvilken elendighed må det ikke være for en mand at opdage sin impotens i en given sexuel situation, når han med lethed kan lade sig ophidse af et pornoblad.

Har den 'lille fyr' ikke et kraftigt behov for at føle sig overlegen og beundret, før den rejser sig i sin majestætiske skikkelse? Hvor hurtigt føler den sig ikke mindreværd og usikker omkring den præstation, som pornografien løgnagtigt fortæller den, at den besidder. Ville det i virkeligheden ikke være kedsommeligt at kunne kommandoknepe med ligegyldige kroppe.

Måske er vores problem, at vi ikke forstår med hvilken kontantheit mænd forstår deres egen seksualitet, og hvilken kontant fantasi de har omkring kvinders seksualitet. Vi forstår heller ikke, at mænd bare finder sig i pornografiens løgne – at de lader sig bondefange af en smart pornoindustri, der tjener tykt på deres selvbedrag.

Derfor synes vi det er vigtigt, at både mænd og kvinder forsøger at afsløre hvad det er for nogle elendigheder pornografien spiller på, og hvor fantasiløs og ensporet den er.

Som det fornemt udtrykkes i 'Kærlighedens ny uorden' p. 66:

Det er det genitale, der gør jer syge – men det er kun en fordel, som I skulle tage at bruge som udgangspunkt for at tænke på noget andet. Prøv at skille jer af med den forestilling, at seksualiteten holder op i det øjeblik, I ikke mere kan bolle – det er kun jeres mulighed for at opfylde den genitale kontrakt, der forsvinder der. Prøv f.eks. med sodomi, eller prøv at gøre nye steder på jeres kroppe til følsomme steder: stop alle forsøg på at tro, at det seksuelle i bestemte kroppsdele. Hold op med at tro, I behøver hjælp, I skal ikke ven-

te jer noget af specialisterne, det er netop dem, der har indprentet jer denne besættelse af sundheden. At I er i en trangssituation, behøver ikke at betyde, at I er svage, prøv at opdage andre kræfter, andre perspektiver, som organismens larmende succes hidtil har skjult. Prøv at være lige så listige som de billeder, Loven har pålagt vores seksualitet.

Vi forestiller os, som et alternativ til pornografi, at det kliniske og mekaniske bliver nedprioriteret til fordel for alle sansernes orkestrering. Såvel at fremstille pornografi, som at læse eller se det, er så kvalmende og fremmedgjort en oplevelse, at den snarere fører til afholdenhed end til udskejelser, fordi den benægter en sammensmeltning af seksualitet og følelser, sensualitet og

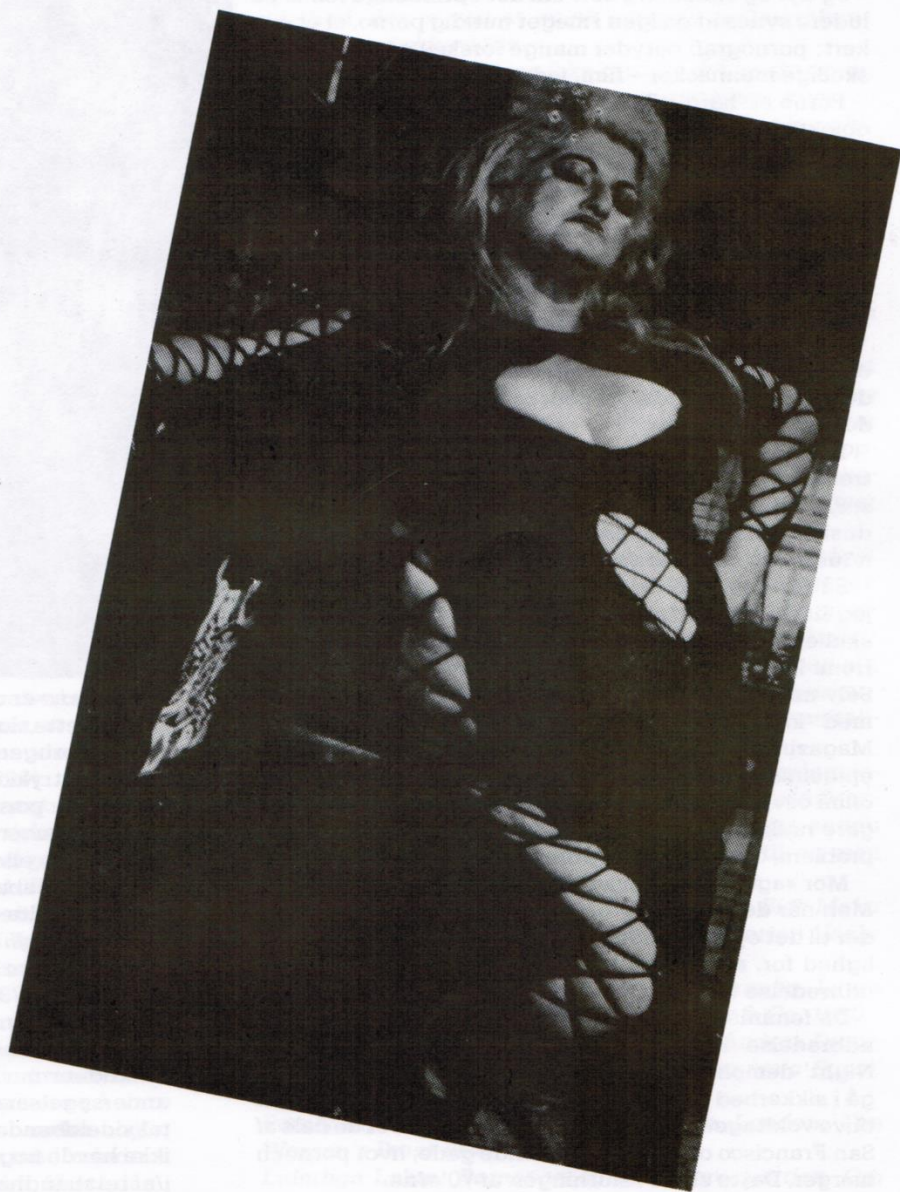
hengivenhed.

Vi mener ikke at vores egen indfaldsvinkel til pornografi, er et puritansk korstog. Det er klart at den har en brugsværdi (for mænd) – at den muligvis er medvirkende til at reducere antallet af mere extreme seksualforbrydelser – måske fungerer den som sikkerhedsventil for opslidte parforhold og ægteskaber – ???

Hvorom alting er, har det været vanskeligt at skrive om et så omfattende emne som pornografi – men også spændende.

Sanna Kjær Hansen & Gro Ottesen

Pornography and Pleasure, Paula Webster, Kvindestudier 3, Lone Backe's afsnit Kønsroller i pornografi, Kontrast nr. 5-6, Temanummer om sex, Sades kvinder, Angela Carter, Hug nr. 36 – Ubegahets kultur, Den frygtelige sandhed, Maria Marcus, Venusdeltaet, Anais Nin, Kærligheden ny uorden, Pascal Bruckner & Alain Finkielkraut, Männerphantasien, Klaus Theweleit.

PORNO

De fleste mennesker kan diskutere religion, politik, bomben, ja, selv sex i et nogenlunde afslappet toneleje. Men er emnet porno, fremkalder det vilde reaktioner. Man vælger straks side – enten for eller imod. Diskussionen bliver ophidset og følelsesbetonet, og tilråb som 'supermoralist', 'chauvinist' og 'fascist' flyver ofte gennem lokalet. Eller nogen trækker sig tilbage og bliver indadvendte, snerper munden sammen – og skifter emne.

Hvorfor denne råben – eller trækken sig ud af diskussionen? Man løser ingen problemer ved at sætte i bås, så lad os se lidt nærmere på emnet. Etymologisk set er pornografi 'den grafiske afbildning af skøger'. En amerikansk ordbog definerer det som 'obskøn litteratur, kunst eller fotografi, især det som kun har lav eller slet ingen kunstnerisk værdi'.

Allerede heri ligger et utal af kildne problemer skjult: hvad der er 'obskønt' og hvori 'kunstnerisk værdi' består, kan diskuteres, og bliver jævnligt diskuteret som f.eks. i debatten om Jens Jørgen Thorsens Jesus-film.

Et andet problem er spørgsmålet om indhold. I dag er porno ikke blot 'skøger': porno er mænd, kvinder, børn – og dyr og våben. Og selv om det oprindelige fokus på ludere synes at gå igen i meget nutidig porno, er ét sikkert: pornografi betyder mange forskellige ting for forskellige mennesker – film, video, billeder, osv.

Porno er 'hård' eller 'blød'. 'Blød' er den spidsfindige objektivisering af mennesket (og især kvinden), den vi ser i reklamer og videospil, på plakater og pladeomslag. Og naturligvis er grænsen mellem hård og blød porno vakkende.

En anden betegnelse er 'snuff'. 'Snuff' er hård porno, hvor kvinder bogstavelig talt bliver skåret i småstykker, lemlæstet og dræbt. 'Snuff' begyndte i 1975 med filmen af samme navn. Ordet er amerikansk gangsterslang 'snuff out' betyder at dræbe en fjende. 'Snuff' for ener sex og vold, to områder, som synes at SÆLGE produkter – og 'snuff' sælger godt og har bredt sig i porno industrien.

Lad os være enige om, at der er penge i porno. Den tredjestørste industri i Danmark (*Take Back the Night*, s. 82), og i USA sælger porno mere end plade- og filmindustrien tilsammen. Man regner med, at USA's pornoindustri har en omsætning på 4 milliarder dollars.

Så foruden alle de følelsesmæssige skældsord, som jeg nævnte i starten – dem vi slynger om os med – så skulle vi også begynde at finde de antikapitalistiske frem. Der er penge i porno – for masser af mennesker. Selv min lokale slikbutik fører et stort udvalg af blade med 'kusse-konkurrerende' forsider ved siden af *Fit Magazine* og *Popular Mechanics*. Så med den nærmest epidemiske udbredelse af blade, videospil, film, videofilm osv, der er baseret på hård porno, er det ikke længere muligt at lukke øjnene og sige 'det er ikke noget problem, det er ikke mit problem'.

Mor sagde altid, »hvad du ikke ser, skader dig ikke.« Men når det drejer sig om porno, hvadenten man kender til det og køber det jævnligt eller ej, så er der en mulighed for, at eksistensen af den og dens voldsomme udbredelse vil komme til at skade én.

Da feministen begyndte at opdage pornoindustriens udbredelse i USA arrangerede de 'Take Back the Night'-demonstrationer, hvor de krævede retten til at gå i sikkerhed på gaderne om aftenen uden frygt for at blive voldtaget, og samtidigt kastede lys over de dele af San Francisco og New Yorks 42nde gade, hvor pornoen hærger. Dette skete i slutningen af 70'erne.

For mange kvinder var konfrontationen med porno et stort chok, og de følte deres køn ydmyget. Deres raseri var – og er – voldsomt. Forskellige slogans dukkede op

som 'porno er teori – voldtægt er praksis.'

Bag dette slogan ligger en diskussion om, hvad porno gør ved brugeren, psykisk og seksuelt. Dette slogan og andre udtrykker her *identifikationsteorien*: at mænd, der bruger porno, identificerer sig med adfærden og rollerne i pornoen, bliver ophidsede, og lever rollerne ud derhjemme eller sammen med fremmede på gaderne.

I denne debat om sammenhængen mellem fri pornografi og voldtægt spiller Danmark en hovedrolle: I *Take Back the Night* (1980) argumenterer sociologen Irene Diamond, som var i Danmark sidste år, imod Berl Kutchinskys (1973) og andres teori om, at voldtægtsprocenten falder med legaliseringen af pornografien:

»Danskerne havde gradvist fjernet alle juridiske restriktioner mod pornografi op igennem 1960'erne, og undersøgelser syntes at vise, at sexforbrydernes antal sideløbende faldt drastisk. Man antog, at dette fald ikke havde noget at gøre med lovændringer, ændringer i/af retshåndhævelse eller befolkningens villighed til at anmelde seksualforbrydelser. Yderligere undersøgelser har vist noget andet. Visse forbrydelser som homoseksuel prostitution var ikke længere indbefattet i sta-

OG SEX

tistikkerne, således at tallene for seksualforbrydelser fik et kunstigt fald, men det vigtigste er her, at voldtægter blev der ikke færre af. Det er mere sandsynligt, at der faktisk skete en forøgelse.» (s. 199-200).

Denne identifikationsteori bliver modsagt af *katharsis-teorien*: vi er fra naturens hånd dyriske (bemærk Konrad Lorenz og Robert Ardreys teoriers popularitet i 70'erne), og denne dyriske seksuelle drift (inklusive driften til at voldtage, dræbe osv) bliver rensset og udløst gennem pornografiske oplevelser. Vi fungerer bedre socialt som et resultat af denne renselse. Denne teori afvises af mange forskere. Imitations- og identifikationsmodellen synes mere korrekt, men vi har brug for flere aktuelle undersøgelser, siger Diamond og andre.

Hvorfor har pornoen så fantastisk stort et marked? Vi kalder os seksuelt frigjorte, vi kan tage vare på vore egne orgasmer, osv. Først og fremmest hævder nogle, at pornoen og især 'snuff' er en reaktion mod kvindens frigørelse. Kan du ikke snakke med kvinder, forstå dem, få dem til at holde kæft, så prop en pik i munden på dem – eller en kniv, en hammer, en sav osv. op i kussen!

Hustler magazines Larry Flynt hævder, at pornoens

popularitet afspejler mænds frygt for rødstrømper. For mig lyder det som en efterrationalisering, og et eksempel på den typiske dobbelte situation kvinder bliver sat i: dømt hvis de gør krav på deres rettigheder, deres egen seksualitet, lighed, jobs, osv. – og dømt til tvungen tavshed, hvis de ikke gør det.

Jeg tror, at vi kan bruge udtrykket 'man får, hvad man har lyst til, og man får lyst til det, man får. Dvs. at vi lærer at kunne lide de produkter, andre sælger os; og når det gælder porno, så vil det i dag sige sex, vold, kvinder som Eva, kvinder som nymfomaner, osv. Og der er ikke mange, der kritiserer pornoens omsætning og dens indirekte budskab, som ofte er racistisk, osv.

De fleste af os analyserer ikke, hvad vi køber. I *Pornography: Men Possessing Women* analyserer Andrea Dworkin nogle pornohistorier og billeder. Hun beskriver de ting, som vi registrerer med underbevidstheden, når vi oplever porno. Det er en fascinerende bog.

En vredere, men også dårligere skrevet bog er Susan Griffins *Pornography and Silence*. Begge bøger er fra 1981. De er sammen med *Take Back the Night*, Laura Lederer, ed. (1980) der består af essays, interviews med kvinder i pornoindustrien, osv. en del af den bevidsthed, der er ved at opstå omkring pornografiens virkning og rækkevidde.

En af grundene til at jeg ikke kan lide det meste porno er, at den er fikseret på bestemte kropsdele: kussen, pikken, brysterne. Seksualitet og den seksuelle oplevelse er meget andet og mere end nærkontakt mellem disse tre kropsdele. Ideelt indbefatter den mange andre dele af kroppen, huden, øjnene, ord, latter. Det er sensualitet og leg og er eksperimenterende.

Det meste pornografi er ikke særlig sexy. Og hvad med alt det, der ofte sker i sengen – misforståelser, dårlig ånde, gaben, sved – kan man forestille sig det, som en del af pornografien?

For mig har porno kun meget lidt med seksualitet at gøre – med de fantasier, drømme og oplevelser som jeg forbinder med sex. Faktisk er pornografien færdigstyret på forhånd, og det eneste, vi får, er et mønster og en opskrift baseret på andres fantasi, som på en måde blokerer for de drømme og personlige ønsker, som vi hver især har i forbindelse med sex.

Så ingen Whopper-style, færdigpakket, sexopskrift til, tak. Jeg kan bruge min egen fantasi. Så mange andre dele af vores liv bliver standardiseret, programmeret, indpakket i plastik, desinficeret. Lad os dog beholde ét område – vores individuelle seksualitet med alt, hvad den kan indeholde af muligheder og eksperimenter – hvor den standardiserede supermarkedsmindethed ikke får lov at dominere.

Lad os se kritisk på, hvad nogle kæmpe forretningsforretninger forsøger at pådutte os med al dens indirekte budskaber og propaganda. Ellers ender det endnu engang med at »man får, hvad man har lyst til, og man har lyst til det, man får.«

Ellen Bick Meier
Oversættelse: Morten Haahr

Take Back the Night: Women on Pornography, Laura Lederer (red). New York: William Morrow & Co, 1980.
Pornography: Men Possessing Women, Andrea Dworkin. New York: Perigee Books (G.P.Putnam's Sons), 1981.

Pornography and Silence, Susan Griffin. London: The Women's Press Ltd., 1981.

Liderlige Lolita: Børnepornografi og prostitution. Om krop, køn og seksualitet som vare, Lone Backe. København: Borgen, 1980.

The Act of Creation, Arthur Koestler. London: Picador, 1964, 1970. (not on porn but on creative imagining!)

UDDRAG AF EN SAMTALE MED NELLY NYLON, OM PORNOGRAFI, S/M, MAD & MEGET MERE...

Jeg fik fat i mit første Coq-blad pr. postordre - det var i øvrigt et fuldkomment vanvittigt show at få det smuglet ind ad brevsprækken og gemt, uden at nogen opdagede noget - men det virkede enormt bekræftende på mig. Der var nogen af de fantasier, jeg havde haft, der stod udtrykt dér, som om der var andre, der osse havde den. På den anden side, så læser man også de der historier, der skulle forestille at være 'true to life', og som man ikke dengang kunne se var vildt overdrevne, og så tænkte man, at bøsser; hvor er de fantastiske og frigjorte og kan alt muligt på så mange forskellige måder - hvor må det være fedt. Og fik på den måde oparbejdet et mindreværd - sådan kan du jo aldrig være selv, vel. Det er ligesom bagsiden af det, selv om det jo sådan set er der hele tiden, specielt for mænd, de skal hele tiden blive bedre og bedre, ja helst selvfølgelig bedst, til alt muligt. Og også til at bolle på de mest frække og opskruede måder, og de skal bare være helt fantastiske hele tiden. Men det er selvfølgelig et generelt problem, at man sjældent kan leve op til sine egne forventninger.

Der er noget porno, hvor det sensuelle går på det, at det er en bestemt situation det foregår i, hvor det i andre billeder lissom er personen, jeg forelsker mig i - eller lader min lyst gå ud over. Man forestiller sig, at man boller med ham på alle mulige liderlige måder, og han bliver så på en eller anden måde levende. Det er en modsætning, der er i porno - at de jo ikke er levende, de rører sig ikke, de kan hverken gøre modstand eller noget, man har virkelig 300% frihed over for dem. Og det er på samme tid det, der gør dem så brugbare som objekter.

Et eksempel fra et amerikansk blad handler om en fyr, hvor historien er, at han aldrig kommer hjem fra Central Park; han blir der bare som om han lever der altid. Men man ved selvfølgelig, at det gør han ikke, vel. Han er bare på evig jagt efter mænd og sex, han er ung og smuk og hele hans liv handler ikke om andet end sex. Alle billederne er sådan nogen, hvor han ligger nøgen på stenene og hen over bænkene og gøre alt muligt sjofelt hen over hele Central Park. Det liderlige i historien kører selvfølgelig både på fyren, men også på, at det er et offentligt sted, at det er parksex.

HANDLER OM

Den anden dag så jeg nogle fuldstændigt vanvittige billeder af en mand, der åbenbart var skopudser. Hans store nummer var, at han sad nøgen og pudsede skoene - i virkeligheden en dybt amerikansk masochistisk historie. Altså, jeg synes ikke det ville være liderligt at blive tvunget til at pudse en mands sko, men der var noget i billederne, der var enormt flot. Han sad og kom skosvæerte på pikken og pudsede den med en børste, og det er jo altså egentlig dybt perverst - man skal da ikke bruge skosvæerte til pikke, det er enormt skadeligt - men der var en ny dimension i det: At man kan smøre pikken ind i alt muligt, der gør den liderligt at røre ved. På den måde kan det godt bruges til at sætte fantasien i gang. Fuldkommen lissom et dameblad kan med ugens strikkeopskrifter. Porno kan godt virke på samme måde, men det kommer helt an på den måde, man bruger det på.

Jeg har en fantasi, der kan køre mig helt op, om at blive forført og tvunget til at bolle med en mand, jeg ikke kender. Det er tvang, men det handler også om den bevidsthed om, at jeg ikke selv gør det, det er ikke mig, der vil det - der ligger noget selvundertrykkelse gemt i det, fordi jeg ikke vil være aktiv bøsse i min underbevidsthed, jeg vil tvinges, jeg skal være uskyldig. Jeg kan godt se det dybt selvundertrykkende ved at dyrke den fantasi, men der synes jeg det kommer ind, at man virkelig skal tænke over sine fantasier, man skal analysere dem og forholde sig til dem - prøve at relatere dem til sit liv og tyde dem og tolke dem, fordi de er lissom drømme, ens fantasier; de er udtryk for et eller andet uforløst, som det er så moderne at sige. Men man er på en eller anden måde nødt til at forholde sig til dem, at prøve at leve dem ud, for at finde ud af, hvad det er. Det er, kan man sige, en form for terapi, at følge sine seksuelle fantasier - også selv om det skal ske gennem pornografi, for der kan ligge en nøgle gemt til at lukke nogen af de ting op, der ligger gemt i underbevidstheden.

DET

At læse porno er, på et eller andet plan, det samme som at læse eventyr. Man ved godt, at det der foregår er fuldkommen urealistisk, men det er en fed historie og der er happy end og udløsning på og det hele. Seksualiteten har jo i virkeligheden den samme form, det samme mønster: Man bygger det op mod den totale orgasme og så Bang! Brag! – så falder det sammen i den fuldkomne lykke, ikke. Det er fuldstændig lissom et klassisk drama er bygget op, som et eventyr; alting i vores mytiske verden er jo bygget op på den måde. Men jeg synes, det er vigtigt, at man har det forhold til det, at man ikke tror, det er virkelighed man sidder og dyrker. Folk, der virkelig bruger porno, jeg tror nok de er 300% klar over, at det *ikke* er virkelighed, at det er en fantasi, de dyrker.

Porno er et medie, lissom alle andre billeder er medier; det kommer helt an på, hvordan man bruger det, hvad man får ud af det. Der findes også porno, der ikke fikserer på, om pikken er stor, men mere på om den ser fræk ud – og der er da porno, der slet ikke fokuserer på pik overhovedet. Jeg har set et billede af to munde, der kysser hinanden, så kun tungerne mødes, og så er der lige en spytdråbe på den enes læbe, der så hænger ned. Det er bare vanvittigt sjofelt og dybt pornografisk, fordi det indikerer alt muligt; at det er to, der boller med hinanden, at det er to fyre og at det er dødvådt og liderligt, men du kan kun se de to munde og intet andet, resten må de selv forestille dig.

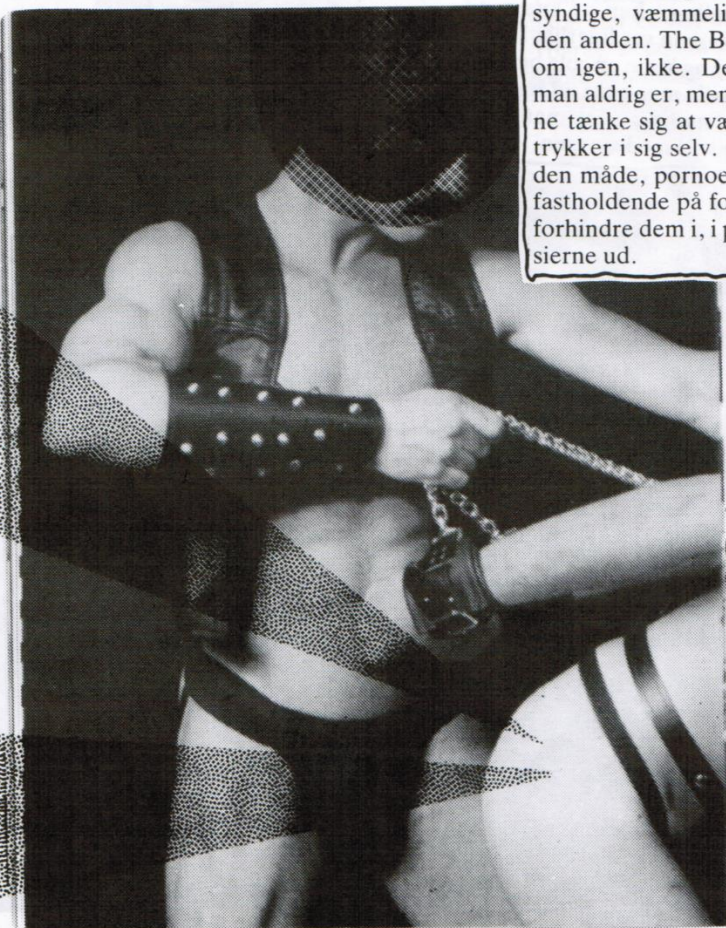
Nelly Nylon, 27 år, født i løvens tegn, bor i Bøssekollektiv på Christiania og har været med i Bøssernes Befrielses Front siden tidernes morgen ...

HANDLING!

Pornoen kører meget på de 'forbudte' fantasier, at man ser sig selv som én, man ikke kan genkende, som blir til en anden person – Dr. Jekyll/Mr. Hyde – den dér med det pæne, dydige, moralske menneske på den ene side og så det syndige, væmmelige, ulækre bæst på den anden. The Beauty and the Beast om igen, ikke. Det spiller på alt det, man aldrig er, men som man godt kunne tænke sig at være, det man undertrykker i sig selv. Og det er måske på den måde, pornoen kan virke enormt fastholdende på folk, fordi den tit kan forhindre dem i, i praksis at leve fantasierne ud.

Den danske bøsse-porno har været fuldkommen domineret af Coqselskabet. De sælger sikkert dødsmeget til gamle bøsser og til de helt unge fyre, kunne jeg forestille mig. Det er aldrig blevet undersøgt, men jeg tror, det er dét, man ville finde ud af. Jeg har mødt mange gamle bøsser, der har det forhold til at være bøsse, at det er svinisk, at det er lavt og ulækkert, og de har på en eller anden måde affundet sig med, at sådan er det – de har lissom gjort det til en dyd. På samme måde, som når mange pædofile kører op over, at det de gør er forbudt, mere end det, at de er pædofile. På samme måde kører mange bøsser på over det sviniske element mere end selve homoseksualiteten. Og derfor tror jeg osse at det svinagtige, det fuldkomne platte og grimme porno, det taler til enormt mange mænd. Og så bliver det solgt til de unge fyre, der bare er totalt kritikløse, fordi de ikke ved bedre. I dag står Coq og Jack jo fremme i kioskerne, og hvis man er 15 år i dag og gerne vil se nøgne mænd, så kan man godt komme til det. Og så er en nøgen mand jo en nøgen mand, ligemeget hvor uflatterende det er lavet.

Mange af de danske pornoblade er ulidelige! De sidste 20 årgange af Coq handler jo ikke om andet end tisse-mænd og numser og om tissemand, der bliver proppet ind i numser på tusind forskellige måder – eller i hvert fald tre: Forfra og bagfra og fra siden. Det er godt nok forskellige modeller, der gør det hele tiden, men det er osse den eneste variation, der er i det. Det synes jeg er enormt fastlåsende, dels fordi de laver det så uæstetisk, at sex lissom blir noget odiøst og ulækkert, og dels fordi det ikke så meget er det liderlige element, der bliver fokuseret på, det er bare flæsk, et kødudsalg.

Der er to sider af den kommercielle porno. Der er dels det, man direkte tjener på at sælge porno, og der er profitten jo fuldkommen vanvittig. Model-lerne får godt nok 500 kr. udbetalt kontant efter en optagelse, men filmen bliver jo også distribueret i 10.000 eksemplarer og solgt til alverdens lande. De bliver solgt for i hvert fald 200 kr. stykket, så det er jo ikke modellerne, men dem, der sidder bagved og laver lortet, der laver kassen på det. Og det er for dårligt. Men så er der også pornoens grænseland, den anden side, hverdagspornoen, som er blandet op i alt, hvad vi oplever i reklameverdenen. På én måde synes jeg det ville være ærligere at vise en stor, stiv pik i en reklame, hvis man godt vil ha folk til at tænke på pik, når de drikker cola – i stedet for at man bare viser noget, der ligner en pik, hvis man kigger godt nok efter. Noget, der går ind rent symbolmæssigt i ens verden, så man ikke ved, at det er pik man tænker på, hver gang man drikker en cola – det er bare noget der styrer én.

I den her kultur, hvor man får mad nok, er tingene begyndt at blive rodet sammen, en middag er lisså meget en seksualakt som det er spisning. Der er jo ingen grund til at fylde en kalkun med kastanjerfyld og pynte den med alt muligt overdådigt, hvis det bare var for at æde den. Det er lisså meget for at tilfredsstille et æstetisk behov, noget sensuelt, at lave noget følelsesmæssigt tilfredsstillende. Man får både tilfredsstillelse gennem sine øjne, gennem sin lugtesans og gennem smagen, men fandme også gennem den fysiske følelse af maden. Hvis vi havde det samme forhold til seksualitet, som vi har til mad i vores kultur, ville man slet ikke kunne spille på den måde på vores undertrykte seksualitet. Se på Buñuel i 'Frihedens spøgelse', der har han vendt det hele fuldstændig på hovedet. De sidder fuldstændig manisk og skider og snakker sammen, og så er det dødpinligt, når der er én af dem, der skal ud i det lille rum og bare sidder og propper mad i sig. Hvis man nu, i stedet for at invitere folk på middag, inviterede dem til orgie, og at spise var noget man gjorde for sig selv, så ville man sikkert osse kunne sige: »Ih, nej, denne her form for gruppesex, dén skulle De tage og prøve, man får simpelthen den fuldstændige mæthedfølelse« – sådan kunne jeg godt forestille mig, at det var. Hvis vi havde fri seksualitet, ville man jo ikke et øjeblik være i tvivl om, at man skulle gå hen og knæppe med nogen, hvis man var liderlig, i stedet for at gå ned og købe en cola og syv hot-dogs. Det ville man gøre ud fra nogen helt andre motiver – at man var sulten eller var vild med smagen.

Tag læbestifters facon. Den mest rationelle måde at lægge læbestift på, er jo i virkeligheden at smøre det på med en pensel, så stregerne kan blive fuldstændig lige. Og alligevel bliver alle læbestifter produceret i et aflangt hylster, som man drejer på, så der kommer en lang, stiv, rød dippedut frem, og så skal man så køre den frem og tilbage over lægerne, ikke. Der var en gang nogen der tog konsekvensen af det og lavede en læbestift, der var formet som en pik. Det synes jeg på en måde var flot – rene ord for pengene, for de kvinder, der ikke kunne li tanken om at få en pik i munden, de holdt op med at bruge læbestift. Men man kan jo ikke gå hen og smadre alle læbestifter, vel, der er det meget nemmere med porno, der er det konkret, den reelle vare. Punktum. Det er fantasi, sådan som den er, og ikke på et eller andet symbolsk plan.

Og så er der den helt traditionelle reklame-porno: Daells Varehus' undertøjskatalog. Det er et af de første pornohæfter, jeg er stødt på. Jeg kan huske, jeg altid slog op på herreundertøj. Jeg elskede det der lille bare stykke af maven, hvor der muligvis voksede hår op af, og så underbukserne – man kunne se, at der var et eller andet i dem, men man kunne ikke rigtigt se hvad, men man vidste det var der, og billedet var taget lige ind i skridtet på ham. Sjofelt, siger jeg Dem. Det er noget alle – jeg har osse snakket med heteroseksuelle om det – alle har bare opfattet Daells Varehus' sommerkatalog som noget af det værste pornografi. Men hvis du spørger nogen, om det skal forbydes, ville de jo sige nej, for det handler jo om undertøj. Men det gør det bare ikke. Det handler osse om undertøj, men det handler lisså meget om bare mennesker, fordi det at være bar er et tabu. Det er lissom dér, man skal arbejde for at gøre det hele fuldkommen tabuløst, i stedet for at gøre alt muligt aldeles forbudt. Så kan det jo godt være, der ryger nogen hoveder hen ad vejen, det gør der sgu hele tiden. Og der vil da måske stadigvæk være voldtægt de næste 500 år – indtil den dag, hvor forudsætningerne for voldtægt ikke er der mere.

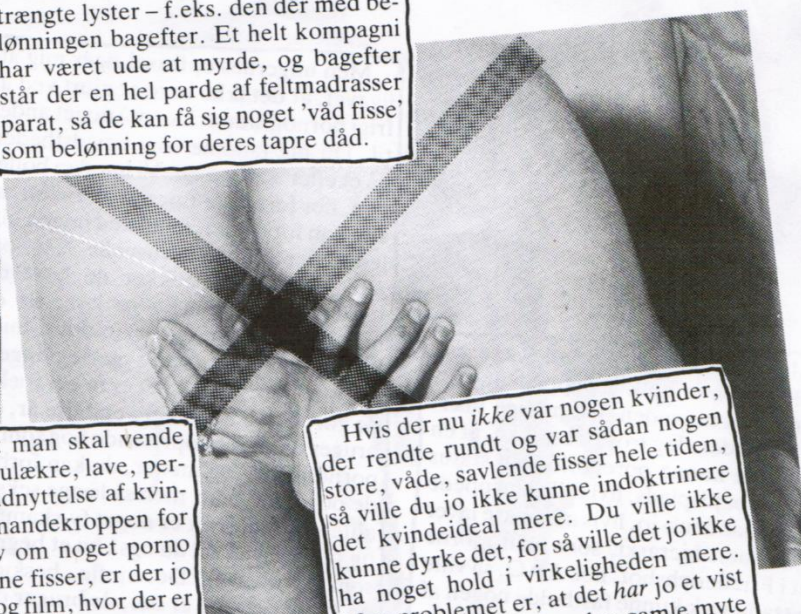

Jeg synes det er fuldkommen yt at ville forbyde pornografi – bare den dér banale med, at de fandt ud af, at efter at pornoen blev frigivet, så faldt alle seksualforbrydelser mod mindreårige fuldkommen drastisk. Og jeg mener, det var da et fremskridt på et eller andet plan, det var noget man kunne se nogen resultater i. At når folk kunne få deres fantasier kørt af i sådan en verden, så gjorde de ikke så meget uoverlagt eller forkert – selv om jeg principielt ikke synes det er forkert at bolle med mindreårige, men jeg bryder mig ikke om overgreb, vel, jeg bryder mig heller ikke om voldtægt, selv om jeg godt kan gå ind for S/M, altså. Men jeg synes der ligger noget enormt puritansk i det, noget enormt selvfornegetende i dét der, for det handler ikke om pornografi; det handler om lysterne, i virkeligheden. Sådan ser jeg det meget, jeg synes at mange af de kvinder, der argumenterer mod pornoen, de argumenterer imod lysterne, de mener at man skal nedprioritere lysten. Lissom da Dea Tria Mærsk engang sagde: »Al den snak om sex er borgerlig« og skal vi så tale om klassekampen og føde børn – og rend mig i røven og den hellige gamle moderrolle ... Jeg synes, det er al ære værd, at kvinder begynder at se op, at sige: »Vi har nogen andre værdier, og vi gider ikke mere blive udnyttet på den måde, vi gør« men så må det være op til én at påvirke tingene, så de går i en god retning. Jeg kan aldrig nogen sinde se et forbud som noget godt – jeg synes det ville være et tilbageskridt at forbyde pornografi.

Den danske 'bløde' porno, Ugens Rapport og alle de der, synes jeg er utroligt ulækre. Først og fremmest selvfølgelig fordi de er heteroseksuelle, men også fordi de gør det, at de tar alt det, der traditionelt hører til mandeverdenen og roder det sammen i én pærevælling, hvor mændenes fortrængte og undertrykte lyster blir kanaliseret ud i en hel masse ulækre ting som f.eks. vold. Du kan ha et opslag, hvor du på den ene side ser: »Sådan massakrerer de negerkvinder i Angola – se selv de rystende billeder« og på den anden side står der så: »Dejlige saftige Sussie viser sin fisse frem – se selv de skønne billeder«, så de både i billeder og sprogbug får tingene mixet sammen, så det blir én pærevælling, om du går ud og smadrer 50 fremmedarbejdere eller om du går hjem og knæpper. De siger selv på Ugens Rapport, at de selv regner med, at dem de henvender sig til, er ganske unge fyre; fyre der lige er begyndt at opdage deres seksualitet, og på den baggrund finder jeg virkelig det er grov spekulation. Det er ikke at gi unge mennesker nogen reel oplysning eller gi dem et sundt forhold til seksualitet. De får jo et både beskidt, ulækkert og sjofelt forhold til det på den måde. Og enormt undertrykt. Det er jo dét de kører på. Altså, hvis du vil have folk til at være soldater, må du køre på deres fortrængte lyster – f.eks. den dér med belønningen bagefter. Et helt kompagni har været ude at myrde, og bagefter står der en hel parade af feltmadrasser parat, så de kan få sig noget 'våd fisse' som belønning for deres tapre død.

Jeg synes bestemt man skal vende sig kraftigt mod den ulækre, lave, perverse, tabubelagte udnyttelse af kvindeskroppen – og af mandeskroppen for den sags skyld. Selv om noget porno mest handler om åbne fisser, er der jo mange både hæfter og film, hvor der er lisså mange mænd med i, og jeg synes de blir lisså meget undertrykt – både dem der optræder og dem der glør på det. Af hele maskineriet – de blir råudnyttet. Det synes jeg godt man kan vende sig imod, et hæfte koster 40-50 kr. og det behøvede de jo slet ikke. Men man skal også vende sig mod Coca-Cola, selv om den måske er sværere at fange, fordi de virkelig véd, hvordan man siger tingene uden at sige dem, men fordi de blander tingene sammen på den dér ulækre måde.

Hvis der nu ikke var nogen kvinder, der rendte rundt og var sådan nogen store, våde, savlende fisser hele tiden, så ville du jo ikke kunne indoktrinere det kvindeideal mere. Du ville ikke kunne dyrke det, for så ville det jo ikke ha noget hold i virkeligheden mere. Men problemet er, at det har jo et vist hold i virkeligheden – den gamle myte om, at nu skal du bare se at få dig et godt parti, blive gift og få dig nogen børn ... og den er oven i købet på vej op igen, blandt andet på grund af arbejdsløsheden. Så det er tit den eneste vej for mange kvinder, bare at gifte sig og lade sig forsørge, og så gælder det selvfølgelig om, at man sælger sig selv så dyrt som muligt, for der er man sgu en vare, ikke. Og så blir det selvfølgelig noget med den åbne, våde fisse og alt det der fis, for det er noget, man altid kan bruge over for mænd, fordi de er så seksualfikserede som de er.

Jeg kan godt forstå, at folk bliver sure over, at en mand står og klipper i en kones patter, så brystvorterne ryger omkring i luften. Det er da osse ulækert, og man kan lægge en masse freudiansk i det – han tror sikkert, at kus-sen er tandbesat og vil i virkeligheden myrde alle kvinder, og han er nok bøsse, når det kommer til stykket. Men hvis nu fyren var kommet på det der-hjemme og havde sagt til sin kone, at han godt kunne tænke sig, at de lod som om han klippede hendes patter i stykker, så ville det hæfte jo aldrig blive solgt, vel. Så havde han prøvet det. Det ku da godt være, at konen ville synes, at det vile da være ligemeget – hvis han nu synes det er sjovt, så lad ham da gøre det – så var den porno jo aldrig opstået. Men blandt andet fordi konen, hun siger, at fy, nej, det er for væmmeligt, og vi skal først igen om to måneder – fordi folk er så selvfor-nægtende og ikke kan snakke sammen, så opstår den ulækre, sjofle og lumre at-mosfære omkring seksualitet. Og porno-grafi.

I den venstreorienterede, marxisti-ske børnehaven, hvor jeg arbejder, snakker vi enormt meget med børnene om seksualitet. Der er flere bøsser, og det er nok vores fortjeneste, at vi har snakket så meget om lystmotivet til at knæppe. De har fået seksualoplysning, siden de var tre år, men det har altid været med udgangspunkt i bogen »Hvor kommer barnet fra«; nu bliver mor tyk, og så skal det forklares. Og det er da osse et skridt på vejen, at de fra helt små véd, hvordan det foregår. Et begreb som 'nøgne damer', det er jo fuldstændigt forsvundet siden porno-ens frigivelse. Havde du for ti år siden sagt i børnehaven: »Nøgne damer«, så var de allesammen bukket fnisende sammen, men i dag ville de bare sige: »Hvorfor har hun ikke tøj på?« På feriekoloni render alle jo osse rundt med bare patter. Der ér ikke noget i det be-greb mere, alle véd, hvad en nøgen dame er; der er ikke noget odiøst i det mere, og det synes jeg er et godt argu-ment for ikke at forbyde porno – selv om det måske er enormt undertryk-kende på mange måder, virker det alli-gevel forløsende på længere sigt.

Jeg gør tit det, at jeg kører min sek-sualitet ud i nogen andre ting. Hvis jeg ikke knæpper i lang tid, så begynder jeg at male billeder i stedet for – selv om der ikke kommer nogen udløsning, får jeg den samme fornemmelse i krop-pen af forløsning og tilfredsstillelse. Jeg tror, at sex er en af drivkræfterne bag al kunst, og jeg tror osse, det er en af grundene til, at der er flere mandlige kunstnere end kvindelige. Selv om det selvfølgelig er rigtigt, at kvindelige kunstnere altid har været undertrykt i historien. Det er først nu, at de har slå-et sig op og har sagt: »Vi vil!« Og er be-gyndt at skrive om gryden og grydeske-en, og så må læren af det være, at man skal gøre noget andet, og pludselig er det blevet almindeligt, at kvinder skr-i-ver bøger. Man kan sige tusind gange til mændene: »I undertrykker«, men det kommer der ikke flere kvindero-maner af, vel. Der kommer heller ikke bedre pornografi af, at man forbyder det. Jeg synes det handler om handling. Noget jeg skide godt kan li er, at der findes sådan noget som Kvindegalle-riet, hvor de laver billeder af kvinders opfattelse af krop og sensualitet, for den er på mange måder anderledes end mændenes ... og enormt spænden-de.

Magtforholdene ville nok være an-derledes, hvis folk knæpede noget mere med hinanden alle mulige mær-kelige steder. Jeg tror f.eks. ikke, at en chef ville kunne opretholde sin status på en arbejdsplads, hvis alle knæpede med hinanden – jo, hvis man bare laver et seksuelt hierarki, som man gjorde det i Friederichshof, hos AAO, så ville du stadigvæk kunne fastholde nogen af de samme magtstrukturer, men det er heller ikke fri seksualitet. Det er un-dertrykt seksualitet. Men hvis chefen knæpede med arbejderne ud fra no-gen liderlighedsprincipper, og ikke fra noget andet, så tror jeg ikke han ville være chef ret længe. Så ville man må-ske finde ud af, at det var den, der var bedst til at knæppe, der blev chef i ste-det for. Jeg kan godt forestille mig, at tingene så ville være helt, helt anderle-des. Jeg tror ikke, man ville kunne op-retholde patriarkatet, hvis der var fri seksualitet.

Men ungernes opførsel siger mig al-ligevel, at det ikke bare er gjort ved at frigi pornografien. Der må noget andet til. Du må fandme frigi bevidstheden på et eller andet plan. Vi har den bolle-bog, der forklarer tingene så enkelt, at alle kan forstå det, men med nogen bil-leder, der er totalt usensuelle. Når bør-nene leger sex, slukker de lyset og trækker gardinerne for og laver sig en hule og så sidder de dér, fnidder, fnid-der, over nogen dødssyge tegninger, hvor de bare véd, at det er noget frækt, de gør. De er ikke mere end fire år, og bruger en seksualoplysende bog som et pornohæfte! Jeg mener, du kan forby-de porno i 100 år, men så længe seksu-aliteten stadigvæk er noget fy-skamme og tabubelagt, vil du også ha et begreb som pornografi. Det sjofle, beskidte og lave i det, det er dét, de bruger den bog til, men der er ikke noget beskidt i den, vel, det er noget de konstruerer oppe i deres hjerner. Ja, jeg synes det er rystende, at man kan ha et porno-grafisk forhold til noget, når man kun er fire år.

Der ligger sgu en stor opgave for et blad som Seksualpolitik i at bruge bil-ledmediet til at udtrykke de ting, som jeg synes er godt ved pornografi. At bringe billeder af lyst, billeder af nø-genhed, billeder af seksuelle ting, som er smukke og æstetiske og flotte i deres udstråling. Det er noget, man virkelig har brug for at udvikle, fordi der findes så lidt som der gør. Den funktion, porno-grafi har, er jo at pirre og stimulere én, men alt for meget porno gør jo det modsatte.

FLAMMENDE BEGÆR

Al samtale forstummede øjeblikkeligt da pigen kom ind i det røgfyldte bar-lokale.

Hun var et aldeles betagende syn og bartenderen gjorde uvilkårligt en kraftig synkebevægelse. I dagevis havde han fulgt hende med blikket, når hun kom til baren - og hver gang forladt den i selskab med et eller andet mandfolk. I aften ville HAN have hende!

Han begærede hende så stærkt at han følte en voldsom kildren i nosserne, når han med blikket fulgte hende på hendes vej hen mod hjernebordet.

Hun mødte hans blik og et svagt smil krøb frem om de flammerøde læber. Han satte hendes drink foran hende og bad hende om at blive til lukketid. Hun nikkede - og rystede på hovedet hver gang en af gæsterne bad hende om at gøre ham selskab over en 'ink.

Hendes sorte hår var klippet meget ort, men alligevel virkede hun mere eminent end de fleste piger.

Han lukkede baren tidligt og lidt efter forlod de begge stedet.

Udenfor var det mørkt og koldt og den smalle gade lå øde hen. Hun gik ved hans side, uden at mæle et ord. Han havde spurgt hende, hvor hun boede, men hun sagde, de bare skulle gå hjem til ham. Hun vidste han var ugift og han smilede. Dette her blev let. Ingen besværlig snak.

Da han stak nøglen i gadedøren, så hun op i hans ansigt - lod så blikket glide nedover hans krop. På en eller anden måde følte han sig nøgen og det begyndte at prikke i hans hud.

Et øjeblik efter var de inde i hans soveværelse og uden at se på ham, begyndte hun at klæde sig af. Hun stod foran ham, mens han betragtede hendes krop. Der var en anelse af spot i hendes smil, og han skyndte sig at trække af tøjet. Nu var det hendes tur til at se bort.

Hans pik var enorm og han betragtede hende med et lystent grin.

Hun spildte hverken hans eller sin egen tid. Hurtigt faldt hun på knæ og tog med begge hænder om hans værk-

tøj. Langsomt strøg hun henover pikskaffet i hele dets længde, blidt plirrede hendes tunge henover den dunkende pik. Han skælvede og pressede hendes hoved ind mod sin hofte. Hendes mund lukkedes om hans pung og det var som om hendes sugen om nosserne på en eller anden måde trak ham ind i hendes egen krop. Hver bid af ham. Han anede ikke hvordan hun bar sig ad, men han følte det som var der stadig plads til mere af ham i hende. Hendes hånd lukkede sig om hans røv og han mærkede hendes søgende fingre mellem sine ben. Han udstødte et halvkvalt skrig da fingrene fandt deres mål og han mærkede de skarpe negle grave sig ind i hans røvhul. Hendes mund føltes som en fælde og han vidste det ikke ville være længe før hans sæd sprøjtede i hendes hals. Han ønskede at stoppe hende,

men hun var som en blodtørstig igle - og pludselig ønskede han ikke længere at stoppe hendes sugende læber. Hede flammer rasede gennem hans krop, og han følte at benene gav efter under ham. Hans øjne blev stive og glasagtige, og han følte kun de sugende læber, den søgende finger - og verden syntes at eksplodere for hans øjne. Han sank sammen - var kun en masse af brændende lyst, og hun tog fuldstændig føringen. Hun slyngede benene om ham, og han følte hendes varme kusse suges om hans halvt slappe pik, og hun red ham som en stejle hest, og det tog hende ikke lang tid igen at få pikken stiv som en sten. Han ville rulle sig rundt, komme ovenpå hende, men hun pressede ham ned mod gulvet og

begyndte at bevæge sin krop over ham - først langsomt, med roterende hofter og med kussen suget om hver tomme af hans pik og med læberne lukkede over hans mund. Han følte hendes våde tunge skyde ind mellem hans læber. Han faldt ind i hendes rytme, og deres legemer var fast sammenlæsed. Han følte hvordan hun spændte alle sine muskler, og hvordan hendes negle begravdes i hans skuldre. De var som kæmpende dyr, og hendes stønnen sled i hans trommehinder. Hans egne skrig syntes at komme fra et sted langt borte, og da hun kom følte han den salte smag af sit eget blod, hvor hendes tænder var sunket ned i hans læber.

Det forekom ham som en evighed før han kunne få vejret igen - men hun ville have mere og rullede ned ved siden af ham. Han stirrede på hendes skælvende krop, så sin sæd dryppe på gulvtæppet - og hun så på ham.

Hun tog om hans hoved og pressede det ned. Hun lukkede sine ben om hovedet og holdt det mellem sine lår. Han følte lugten af deres sammenflydende eiskovsafter, og med en vild lyst til at smage det hun pressede ham til fik ham til at bore sin tunge dybt ind i hendes revne. Han greb om hendes balder og slikkede hende til hendes krop stivnede som en dirrende streng. Hendes skrig fyldte rummet da hun fik orgasme.

Hendes krop blev slap og hun lukkede øjnene.

Efter en tid så hun op. Hun rejste sig, klædte sig på og gik mod døren. - Vi ses imorgen!

24

22

Interview med redaktøren af Weekend Sex

Weekend Sex blev grundlagt i 1966 af Leo Madsen der senere gik konkurs. Nuværende ejer hedder Henning Petersen. Oplaget er på 30.000 ex. og sælges både i Skandinavien og i Tyskland. På grund af stigende konkurrence og manglende nyhedsinteresse er oplaget faldet betydeligt, og bladet udkommer derfor nu kun hver fjortende dag.

Hovedvægten lægges på pornografiske billedserier krydret med små pornohistorier. Endvidere er der en læserbrevkasse redigeret af en kvinde (Lucille), og kontaktannoncer, herunder også et par sider med 'bizarre' tilbud/ønsker. Af og til indeholder bladet også en leder med redaktøren Lars Bo's egne meninger. Desuden er der også sider med læsernes bedste sexoplevelser. Ifølge Lars Bo er læsere fra 15 til 70 år, heraf også flere ægtepar.

Om Lars-Bo:

Jeg blev født i Århus, kun født derovre. Min far og min mor er begge uddannede på kunsthåndværkerskolen. Jeg har fået megen opmuntring for det jeg har lavet, som f.eks. da jeg spillede i Hit-House som 13 årig. Min far var også musiker, så vi har mange paralleller.

Jeg har en storebror, som er meget forskellig fra mig. Han er sådan rigtig borgerlig røvkedelig fyr, som har sin lille kernefamilie. Sød lille datter og sød kone. Han startede sin virksomhed op som ejendomsmægler. Altså vi er vidt forskellige; jeg lever i nuet, tænker ikke så meget på i morgen. Det er sku nærmest ligemeget.

Jeg startede som popmusiker 13-14 år gammel i Hit-Houseperioden. Senere blev jeg dekoratør. Jeg boede i en ejerlejlighed, og kunne ikke skaffe penge til terminen. Så gik jeg og en kammerat i gang med at lave en pornotegneserie med en historie til. Da WS var et af de største blade, gik vi derop med tegneserien. Den store pornokonge dengang, Leo Madsen ansatte os. Det jeg blev ansat på var min fantasi. Tegneserien blev aldrig brugt, den var for dårlig, fik jeg senere at vide.

Efter et halvt år som fotograf blev jeg forfremmet til atelierchef, i en alder af 21 eller sådant noget. Det går hurtigt i den branche der.

Jeg har været chefredaktør i 5-6 år. Jeg har været på WS 4-5 gange, er blevet fyret nogle gange, og kommet tilbage igen, det gør man jo. Indimellem var jeg et pænt og ordentligt menneske, der var idemand ude i Ikea. Jeg har også prøvet at være tjener, jeg har haft mit eget firma, jeg har også været tatovør i Nyhavn. Jeg har en meget alsidig baggrund, synes jeg selv.

Nudelsuppe og babyengelsk

Nu er jeg 34 år, men allerede da jeg var 24 år blev jeg chefredaktør for første gang. Jeg boede privat med Leo Madsen i to år, med store biler og swimmingpool. Jeg har en japansk kone, men jeg har ikke set hende de sidste 5-6 år. Hun bor i Tokio nu. Jeg blev altså

gift pro forma, som det hedder. Men så skete der det, at vi blev forelsket og vi levede sammen i to år. De første par måneder kunne vi ikke snakke sammen, kun lave fagter, for hun kunne ikke engelsk og jeg kunne ikke japansk. Hun fik lært sig lidt babyengelsk til sidst, så vi kunne kommunikere sammen. Engang imellem, når Leo og jeg var i byen, vi var tit på Kakkadu og fandt en pige eller to vi betalte for og tog med hjem ikke, så sad hun og ventede med varm nudelsuppe, indtil pigerne var taget hjem i en taxa. Det var helt naturligt for hende, at vi forlystede os på den måde. Det kan man også se i den der serie, Shugun. Det er et andet seksuelt mønster end her, og kvinderne er lykkelige dernede. Mændene er selvfølgelig også lykkelige. Jeg tror, inderst inde kan de fleste kvinder godt lide at være den underdanige, at være den, der ikke skal tage beslutningerne.

Hvis man ser gamle urfolk i dag ikke, så er det stadigvæk manden, der beskytter kvinden mod vilddyr. Dem der sørger for, at stammen kan fungere. Og jeg tror nok der liggr noget meget sandt i det der gamle. Jeg tror ikke vi med vores moderne tider kan ændre det der urinstinkt, der ligger i det, selvom masser gerne vil ændre det og især de der bløde hykler-mænd, som der er en vis gruppe af. Påberåber sig, at nu skal vi være helt lige og sådan noget. Ligeløn synes jeg selvfølgelig er helt i orden og alt sådan noget. Men der er altså også andre ting, hvor de ikke er lige, det er jo også derfor, der er kvinde-sportsgrene. En kvinde kan ikke løbe med en mand fordi manden altså trods alt løber stærkere. Han kan løfte større vægte, han er fysisk bedre udviklet end kvinden. De kan aldrig komme op på det plan, selv om de gerne ville.

Hvem bestemmer linien i bladet?

– Det gør jeg, alene. O.K. vi sidder selvfølgelig og snakker sammen om det, Lucille og jeg. Lucille har haft

brevkassen i 14 år. Stort set er det mig, der bestemmer. Nu har jeg været i branchen i mange år og det er rent diktorisk det foregår. Men jeg er åben over for alle kommentarer og meninger, det kommer da også igennem i bladet. Så diktor er jeg egentlig ikke. Men hvis det er det afgørende ord, der skal siges, så bestemmer jeg.

Har I nogen tabuer eller grænser i bladet?

– Ja absolut. Det kræver en moral at lave et pornoblad. Hvis ikke man har en nogenlunde høj moral, så bliver det noget billigt forfladiget noget, som bare skal udgives for pengenes skyld. Vi går uden om sex, der har at gøre med børn, dyr og vold. Det er simpelt hen ikke os. Børnsex vil jeg sige er et ulykkeligt behov hos en lille del af befolkningen og man burde hjælpe dem på en anden måde end ved at forbyde børneporno; man skulle da ikke fjerne alt, der var på markedet, det der alligevel er produceret, men man kunne sælge ud af de lagre og måske afhjælpe en kriminel handling.

Men når man så læser den læserbrevkasse, som jeg synes er udmærket er der mange gifte koner der har problemer med at manden falder i søvn hver aften eller også føler hun aldrig noget når de elsker. I WS derimod er kvinderne vilde og liderlige, og kaster sig over manden, når han kommer hjem fra arbejdet.

– Når man køber et blad som WS vil man helst ikke se alle problemerne og man vil helst ikke se alle de besværligheder som man har i dagligdagen. Men der er det at Lucille, hun hjælper sådanne nogle mennesker efter bedste evne. Hun har ikke nogen uddannelse som psykiater eller sexolog, men hun gør det rent menneskeligt, og efter bedste evne – og jeg synes selv, at hun svarer helt flot.

I udenlandske pornoblade er der store og tykke pornomodeller, eller gamle.

Når man køber en sportsvogn

– Alle mænd kan vel lide at se på noget smukt. Det ville være hykleri at sige noget andet, at sige at alle kvinder er dejlige at se på, Gu er de ej. De kan nok være søde og rare, men der er nogen der er flottere end andre.

Men skal sex være smukt i WS?

– Vi bruger ihvertfald kun smukke modeller. Man kan vel nok ikke sige der findes grimme piger, men det gør der nok. Ligesom der findes grimme mænd. Men vi kan jo ikke vise det inderste af mennesket, det kommer ikke frem på billedet, vel.

Men man kunne måske vise et større spekter af mennesker?

– Ja, men der er blade nok, der også vi-

ser det. Når man køber en sportsvogn burde man også se efter, om dækkene var i orden, men der køber man også efter udseendet. Det er klart.

Hvordan er Jeres kontakt med modellejerne?

– Den er som regel god. Vi har den faste regel at vi ikke privat rører ved dem, vi arbejder med, fordi det er en opgave, det er et job for både dem og os. Vi annoncerer efter dem i Ekstrabladet.

Der ringer en del kvinder om ugen, men der er selvfølgelig endnu flere mænd. Der er faktisk mange mænd, der synes det ville være meget spændende at få lov at kneppe en af vores modeller, men det er sådan nogen vi går udenom, for der må godt være noget andet end lige seksualdriften. Vi har ingen andre kriterier end at vi tager de pæneste og helst i alderen fra 15 til 25 år for begge køn.

Hvem er jeres modeller?

– Vore modeller er alt lige fra forstads-hustruer til rengøringskoner og til ludere, der har lyst til at få lidt ekstra penge, det er et meget blandet publikum. Det er ikke de store penge man kan tjene. En pige får måske tusind kroner for en serie, på en 5-6 timer. Da der er dobbelt så mange mænd, der henvender sig, får de ikke så stort et honorar. De gør det mere for fornøjelsen. Det er lige før de vil betale penge for det, de fleste af dem. Hvis det under samtalen kommer frem, at pigen tror det er et springbræt til en modelkarriere for eksempel, så må jeg fortælle hende, at det er det altså ikke, for dette arbejde ødelægger så kolossalt meget. Hun bliver hverken verdensberømt filmstjerne eller noget andet, tværtimod.

Derfor advarer jeg dem, hvis jeg føler, der er behov for det. Hvis en pige er uden skrupler og jeg kan mærke på hendes liv og væremåde, at det ikke betyder noget, så synes jeg, at hun selv er voksen nok til at kunne drage den konklusion.

Så sætter jeg mig ned sammen med fotografen og finder ud af en historie, for nu har vi set og snakket med modellejerne. Og så prøver vi at finde ind til deres karaktertræk, jobmæssigt. Det er ikke alle, der kan være en smart sekretær, der er heller ikke alle, der egner sig til at være overklassefrue. Vi kan også godt lide at lave en slags seksualteater, hvor det er vigtigt at hun kan agere lidt, se forbavset ud f.eks. Vores væsentligste formål er at vise kønsakten.

To mennesker mødes

Der er et meget ultrakort forspil, og så går man over til det egentlige knald?

– Vi lader det foregå i et naturligt tem-

po. Den kontakt, der opstår når to mennesker mødes, ser hinanden første gang, og virkelig har lyst til hinanden, den er formidabel at opleve på billederne.

Hvordan instruerer I modellejerne?

– Jeg plejer altid at give mig god tid til at snakke med dem, og få dem til at være afbalancerede. Jeg presser dem ikke til noget de ikke bryder sig om, og lader dem selv køre deres eget ræs, i deres eget tempo. Når jeg ser de ikke kan klare mere, så sætter vi os ned og holder en pause, snakker måske et enkelt billede igennem. I mange tilfælde kender modellejerne hinanden i forvejen, vi har også masser af par, og de er meget behagelige at arbejde med, for så behøver jeg ikke at instruere så meget som jeg ellers skulle gøre. Men når man har været på et atelier i 4 år, og har lavet 1/2 million billeder, så bliver noget af det rutine. Vi bruger slet ingen *stimulanser*, det dårligste vi kan gøre i den forbindelse er spiritus, netop fordi det dæmper potensen. Når man først en gang har prøvet at have en skidefuld mand inde i studiet gør man det aldrig mere.

I jeres historier er der aldrig noget forspil. Det forudsætter altid, at alle kvinder er stangliderlige, og går uden trusser, og bare venter på, at der skal komme en mand. Først tungen ind i munden, så hånden på brystet, og derefter hånden ned i skridtet, og så i gang. Det er meget kontant, og forudsætter, at alle kvinder er gloende.

– Det vil vi selvfølgelig helst bilde os selv ind, at sådan er kvinder for det er mænds drøm. Vi er nok med til at bibeholde de gamle kønsrollémønstre.

Hun skal sutte den af

Er det stilen i Weekend Sex?

– Ja det er min personlige stil, der også skinner igennem i WS, så det kan nok ikke undgås, det er klart. Det er jo ikke sådan, at jeg siger til kvinderne, gå lige ud og vask op, men der må godt være forskel på mand og dame der. Til gengæld, så forventer jeg heller ikke, at kvinden stiller sig foran mig i et eller slagsmål, eller hvis Kongens Foged kommer og ringer på døren, altså alle problemerne, det er sådanne ting jeg godt vil tage mig af, hvor jeg ikke forventer, at det er kvinden. Det er naturligt for mig. Der er sikkert mange piger, der godt kan lide det.

Men hun skal også tages. Hun skal gennempules og gennemkneppes og hun skal slikke den af på ham, og hun skal ned på knæ.

– Jeg synes det er den bløde linie WS viser, men det andet er der. Der er vi nok ikke uenige. Men vi gør det ikke bevidst, at kvinden skal ned på knæ, og at hun skal sutte den af. Men det er nu

meget seksuelt ophidsende, at kvinden sutter den af på manden. Jeg synes da at næst efter et normalt samleje er det mest normalt, at sutte den af. Og det kan de fleste mænd godt lide. Ja, det kan alle vel godt lide. Men vi tvinger ikke kvinden ind i den rolle, at hun skal underkaste sig og ydmyge sig. Vi viser egentlig, at hun også har nogle lyster, nogle drifter, som hun får tilfredsstillet, også på den måde.

Tror du, at bladet er med til at forstærke mænds forestillinger om, at kvinder gerne vil voldtages?

– Jeg tror nok vi er med til at fremme den forestilling. Men de kvinder vi fremstiller er jo meget feminine. Det er jo sex-bomber nej det bruges jo ikke så meget mere, det er piger der er seksuelt mindet. og piger der i dag viser sig i stramme nederdele eller bukser beder jo indirekte om den opmærksomhed. At det så ikke skal fuldbyrdes med en voldtægt, forhåbentlig blir det ikke det. Men de lægger mange gange op til mændene.

I jeres serier om pigesex, står der altid, at pigerne ikke er lesbiske, de kan bare lide at røre ved hinanden, fordi det er så lækkert.

– ja, det er rigtigt, det kan de fleste piger, selv om de ikke er lesbiske.

Det er mere normalt for kvinder at tage på hinanden end det er for mænd. En sjælden gang lægger jeg en arm om skulderen på en af mine venner, men man står ikke og aer ham på kinden, eller trækker ham ind til sig eller klapper ham, men det gør piger.

Transvestitter råber ikke højt

Søger I at få minoriterne med i WS?

– Ja det er klart. Ja, det gør vi. Men da vi ikke er et minoritetsblad, så er det også begrænset, hvad vi kan have i for ikke at støde an. F.eks. har vi prøvet af have bøsseserier i det, og det går altså ikke rigtigt. Andre læsere bliver stødt over at se det, og der er noget puritansk over mange af vores læsere. Det er jo et heteroseksuelt blad.

I et nummer er der en avanceret historie om en mand der møder en smuk kvinde i parken, og så viser det sig at det er en fyr med bryst. Det virker umiddelbart ret avanceret?

– Det er det, men læseren betragter det ikke som en mand, selv om der er penis på. For læseren er det en avanceret pige, det er simpelthen en pige med tissemand. I amerikanske blade og magasiner er der kommet helt utrolig mange transseksuelle, og det synes jeg også er noget meget stærkt noget og det vil vi gerne vise. Selvfølgelig ikke overdimensioneret, men så længe det er spændende vil vi godt vise det. Det kan måske opmuntre den minoritet, der hedder transvestitter, gøre dem lidt gladere, fordi de kan se at det er ved at blive meget normalt. Og det er nok den minoritetsgruppe, der er ved at komme stærkest igennem i øjeblikket, uden at de har gjort noget, eller råbt højt, for transvestitter råber ikke højt. Tværtimod, de skjuler sig. En bøsse han tager et standpunkt på et eller andet tidspunkt, og så siger han, nu

er jeg bøsse, så føler han, at han skal over en barriere, og han skal ligesom råbe det ud til alle mulige mennesker.

Er det noget du personligt har oplevet?

– Ja, meget endda. Jeg kommer en del i Pan-klubben og i Madame Arthur, jeg komme mange steder. Nu er jeg selv et alsidigt menneske, ikke, og kan goutere lidt mere måske end alle andre.

Jeg prostituerede mig selv

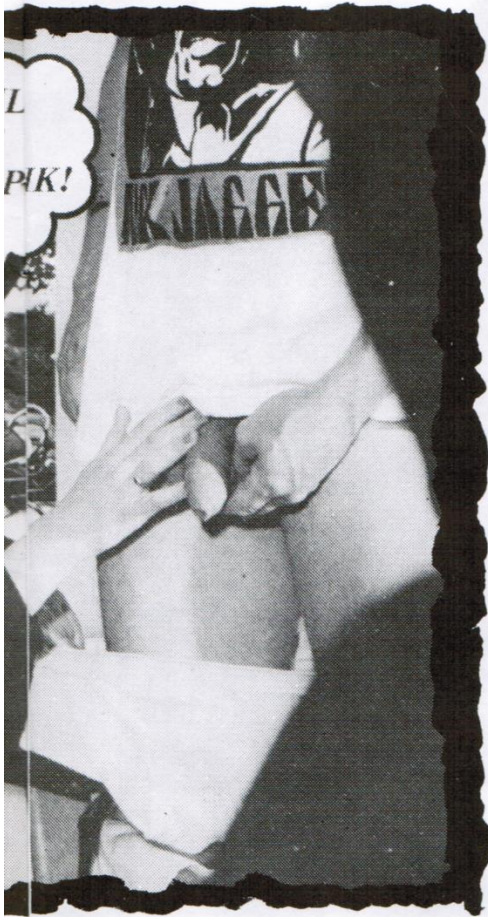
Du fortalte at du er kommet på Pan og er meget åben. Betyder det at du har haft homoseksuelle erfaringer?

– Ja altså, jeg har haft homoseksuelle erfaringer, det tror jeg de fleste har. Som biseksuel der må man være et lykkeligt menneske, at kunne begå sig hos begge køn. Jeg har prøvet homoseksuelle forhold i mine unge år over en vis årrække og jeg følte en vis lede ved det bagefter, fordi det egentlig ikke var mig. Jeg synes ovenikøbet det var noget svineri, en overgang.

Hvorfor havde du de forhold?

– Min psyke var på et tidspunkt meget feminin og jeg var meget spinkel på det tidspunkt, var måske mere sent udviklet end andre. Det var nok fordi jeg levede lidt mere beskyttet end andre.

Jeg synes det lyder lidt modsætningsfyldt når du har været musiker fra du

var 14 år, så har du da ikke været beskyttet?

– Jo det var man. Det var noget med, at ens forældre var med, når vi spillede.

Du sagde, at du var mere spinkel og mere beskyttet og det var grunden til at du havde homoseksuelle forhold?

– Ja altså.

Du var måske lidt usikker omkring din egen seksualitet?

– Ja det var de her pubertets-vanskeligheder.

Hvad så, blev det ved eller ændrede det sig?

– Det ændrede sig faktisk meget brat. Det er ligesom man må tage et standpunkt. Et standpunkt når man vågner op halvfuld, en morgen i en seng med en mand. Altså så, der ændrede jeg mig totalt. Og fandt ud af at det altså ikke var mig. Men jeg prostituerede også mig selv på den måde, at de homoseksuelle forhold jeg havde var til kendte mennesker på dette tidspunkt. Der var noget glamour og penge og prestige i det.

Var det ligeså meget det du følte væmmelse ved?

– Ja det tror jeg nok. Inderst inde sad det i mig, at jeg egentlig var en ludder.

Det var altså nogen meget ulige forhold?

– Ja, men jeg følte mig tiltrukket af at være sex objekt, det kunne jeg li at

være. Det var min kvindelige del af mig på det tidspunkt. En mand kan også godt lide at få et klap i røven og få at vide, at han ser godt ud.

Det vil sige, at du ikke har haft nogen homoseksuelle forhold siden?

– Nej, det har jeg ikke, for jeg ved helt nøjagtigt hvordan mit liv er i dag. Men jeg har mange homoseksuelle venner. Derfor er det også helt naturligt for mig at komme på steder som Madam Arthur og Pan og hvad de eller hedder. Lige så naturligt som det er at gå ind på et værtshus på Østerbro.

Har du også nogen lesbiske veninder?

– Ja jeg kender et venindepar. Hvor vi er sådan på helt lige fod allesammen. Det er meget rart, synes jeg. Det er ikke alle piger jeg sådan kaster mig over. Det er som regel de piger, der kan li at gøre sig til.

Du har altså sådan en opdeling. Piger der går i lange bukser og de andre, som pynter sig og er feminine.

– Groft sagt, ja. Jeg føler mig slet ikke tiltrukket af de meget maskuline, kontante piger. Jeg synes bare det er synd for mange piger at de går klædt i tøj fra Janus med grønne og røde pyn-tebånd på.

Kan det ikke være ligemeget, når man har smidt tøjet og ligger i sengen?

– Nej egentlig ikke. Jeg foretrækker dem med strømpebånd og har forøvrigt en meget stor garderobe. Både til optagelser og privat. Privat tror jeg nok jeg kan udstyre en kvinde til den rolle jeg har lyst til den aften.

Og jeg vil ikke tvinge dem, hvis de ikke selv synes det. Og en mandhaftig kvinde vil jeg ikke pludselig begynde at tvinge i stiletter hvis hun ikke bryder sig om det.

Vil du så betegne dig selv som fetichist?

– Ja det kan man jo egentlig godt sige. Når man har en eller anden interesse for en speciel ting og det har jeg jo for feminine kvinder. Så er jeg jo fetichist. Men ikke altid.

Hvordan tror du egentlig du vil ha det, hvis du ikke kan få nogen kvinder i strømpebånd og højhælede sko?

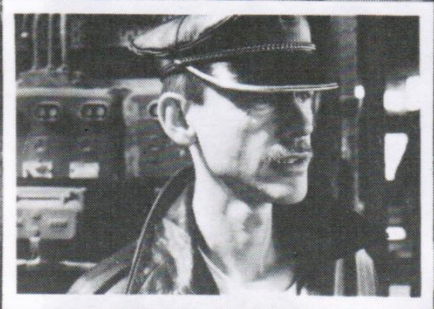
– Ad helvede til, nok ikke ad helvede til, men ikke særlig godt. Jeg har da også ved særlige lejligheder optrådt som kvinde og det er da sket under meget stor nydelse, jeg havde det da meget sjovt. For det var en anden verden jeg blev stillet over for eller kom ind i.

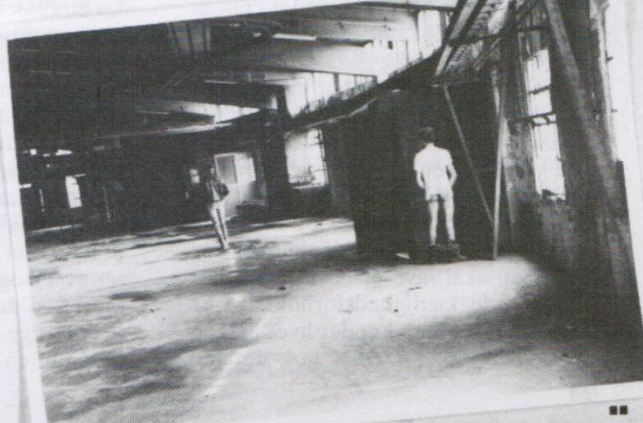
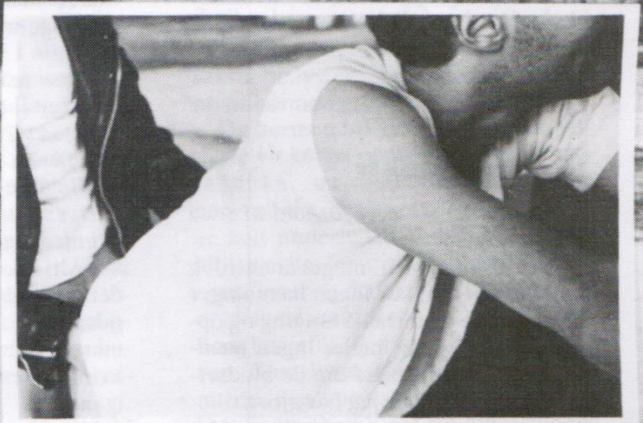
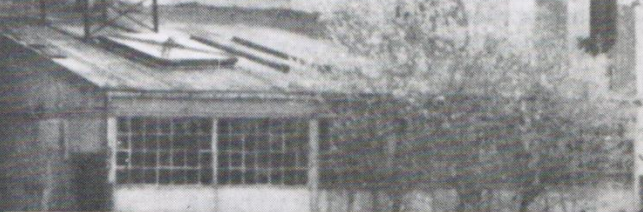
Røven blir fremhævet

Men hva med mændene, de viser ikke noget frækt tøj, de viser kun deres pik frem!

– Ja det er rigtigt, men der er heldigvis ved at ske en forbedring. Nu er jeg nok ikke det man kalder et hundrede procent mandfolk. Jeg kan godt lide at bruge en deodorant, lidt fugtighedscreme, sådan lidt forskellige ting til hovedet engang imellem. Og det tror jeg får mere og mere indpas. Nu bruger jeg også frække underbukser, jeg føler mig f.eks. godt tilpas, hvis jeg en dag

TEGLHOLMEN, KBH.....!

tar mit læderøj på, i det hele taget noget lækkert tøj jeg føler mig godt tilpas i.

De der bukser ser da ikke særlig fikse ud?

– Nej, men jeg havde ikke andre rene bukser at tage på.

Nu snakker jeg som en kvindechauvinist.

– Nej men altså jeg har noget tøj, som også virker seksuelt stimulerende på kvinder. Hvor røven blir fremhævet, det er jo også det pigerne ser på. De ser meget på røven, ligesom vi ser på deres. Så en stram manderøv er ligeså ophidsende for en pige som omvendt. Det er min erfaring.

Synes du der er andre tendenser inden for pornoindustrien?

– Jeg mener vi lever i en spanking-kultur i de næste tre til fem år. Det er meget in med lædertøj og det er jo en spanking-kultur i fineste klasse. Jeg tror også den er med til at afhjælpe visse aggressioner, hvor folk de tror de er sadister eller masochister, så kommer de ind og oplever de ting, finder ud at det alligevel ikke er dem. Det har været mere modepræget for dem, der er også mode inden for sex som alt andet.

Tror du pornoen kan være bevidstgørende?

– Den kan måske hjælpe mennesker, der er i tvivl i puberteten, 17-18-årige der ikke kan finde ud af, om de er transvestitter masochister eller noget andet. Der vil deres naturlige erektion vise dem, hvad de er, når de ser nogen blade. Der har folk lettere ved at finde ud af det i dag.

Jeg er romantiker

Hvordan er dit eget forhold til sex i dag?

– Det er meget frit, meget åbent. Jeg kan tale om det, har ingen hæmninger med at sidde og fortælle om ting og oplevelser og jeg har heller ingen hæmninger over at fortælle om de klodsetheder og dumheder jeg har gjort.

Og dit praktiske forhold til sex. Har det ændret sig?

– Ikke ret meget, ikke andet end, at nu er jeg så ærlig, at jeg siger til pigerne hvordan jeg egentlig godt kunne tænke mig det. Sådan helt åbent og ærlig inden vi går i gang. Selvfølgelig, når der er følelser med i det, så synes jeg man kan vise følelser ved at fortælle om sig selv, for netop at komme nogen af de her famlerier til livs, ikk'. Der kan være ødelæggende og dræbende. Og hvis man skal lave et bestående eller vedvarende kærlighedsforhold, så er det vigtigt, at man kender hver afkrog af et menneske. Det er nok det jeg

stræber mest efter, privat.

Er det så en gensidig åbenhed du stræber efter?

– Ja helt klart.

Hvordan foretrækker du det skal foregå, når du skal bolle med nogen?

– Jeg er romantiker, kan godt lide en lille god hyggelig middag et eller andet sted først. Kan lide at holde i hånd, kan lide at kysse en sød pige og kan virkelig godt lide at have armene om hende, og så et godt forspil, det sætter jeg også meget højt.

Er der nogen bestemte måder I skal bolle på?

– Ja der foretrækker jeg virkelig hun er ludderen i sengen.

Er der nogen bestemte ting du foretrækker hun gør ved dig?

– Nej det kommer af sig selv. Altså jeg har ikke nogen specielle ønsker. Jeg tager mig den frihed at gøre ved dem som jeg har lyst til, ikk'. De skal nok råbe op, hvis de ikke kan lide det, formoder jeg.

Du er romantiker, men kan det ikke indebære, at du bliver stødt hvis kvinden tar for meget initiativ på det forkerte tidspunkt?

– Jo, jo det kan virkelig skræmme mig engang imellem. Jeg har det sådan, at jeg selv vil bestemme tidspunktet hvornår og hvorledes.

Står det ikke lidt i modsætning til mænds drøm, om at kvinderne tar initiativ?

– Nej fordi ...

Hvordan skal hun vide, hvornår hun skal tage initiativet når du er romantiker?

– Hun må gerne være den der indleder kontakten.

Og så vil du gerne overtage styringen bagefter?

– Bagefter ja.

Dvs. det er ligesom i Weekend Sex, kvinden tager det første skridt.

– Altså kvinden lægger op til manden, som så tager føringen på et senere tidspunkt. For manden er sgu nok mere genert på mange områder end kvinden er det, indtil de kommer igang.

Når jeg endelig tager initiativet, så vil jeg faktisk sige det jeg tænker og følger direkte. »Jeg kunne godt tænke mig at være sammen med dig« og undlade sådan nogle ord som kneppe, bolle og sådan noget, for det bryder en pige sig ikke om at høre. Der ved jeg også lidt om piger der. Det kan man gøre i vennekredse og det er sådan mænd snakker indbyrdes. Du kan jo prøve at sidde nede på værtshuset en aften der er jo ikke den kvinde de ikke har været i seng med og der er ikke det de ikke har gjort ved dem. Det er nogen fantastiske, farlige fyre ikk'. De drømmer jo også om en tilværelse, der er anderle-

des end det værtshusliv de fører. Jeg vil kalde værtshuset for en ungdomsklub for voksne. Det er nok et af vores stærkeste kontaktsteder, der overhovedet findes. På en snusket kaffebar på Vesterbro der kan du se virkelig ensomhed. Det er nærmest tragisk at se på, men det er nok i høj grad de mennesker vi aldrig kan komme til at hjælpe, som køber Weekend Sex.

De ensomme?

– De ensomme mennesker ja, seksuelt ensomme. De vi kan give i Weekend Sex til den slags mænd, det er ikke andet end en praktisk udløsning til 30 kr. I stedet for at de skulle betale 200 kr. på en massageklinik, så må de klare det med hånden til 30 kr. Altså det er en sørgelig ting, så egentlig i den forbindelse er porno noget bras.

Vore kunder er bedøvende lige glade

Giver Weekend Sex ungdommen et forkert indtryk af sex?

– Ja, hvis de ikke har fået nogen forhåndsplysninger i skolen eller hjemmefra, så vil jeg nok mene at Weekend Sex er et af de dårligste blade at kigge i første gang. Det giver ikke et forskruet, forløjet billede, men man skal være varsom med at bruge det som et af de første blade.

Man kunne godt tro, at en afstumpethed ville være bedst i sådan et job her. Men jeg tror virkelig man skal være i balance, for at man ikke tar helt skade af det.

Jeg havde for et lille halvt års tid siden den fornemmelse at det jeg sad og lavede var med til at gøre verden lidt mere rå, lidt mere kontant og mindre følelses betonet. Det blev for koldt og kynisk og jeg gik og tænkte på hvad vi gjorde af gode ting men kunne slet ikke finde nogen gode ting ved det vi lavede. For det var med til at udvikle andre producenter og gi en forestilling om at sådan skal det være.

Har du tænkt dig at fortsætte her de næste 10,20 år?

– Jeg tror nok min periode inden for Weekend Sex vil begrænse sig til en ca. to år fremover. Og så er det, at jeg vil prøve at komme med noget nyt. Selvfølgelig har jeg visse tanker om hvad der kan laves bedre, og hvad der kan laves smukkere, mere sanselighed. Vi har også prøvet at lave pornoblade for piger. Prøvet at lave noget debatskabende, men vores kunder er bedøvende lige glade med det. Ligesom de også er lige glade med vores leder, det er ikke det de vil have bladet for. Selvfølgelig indeholder mit liv andet end porno, heldigvis da.

Inger Cotsantoni
Klaus Hansen

Hvad er det, der er så farligt?

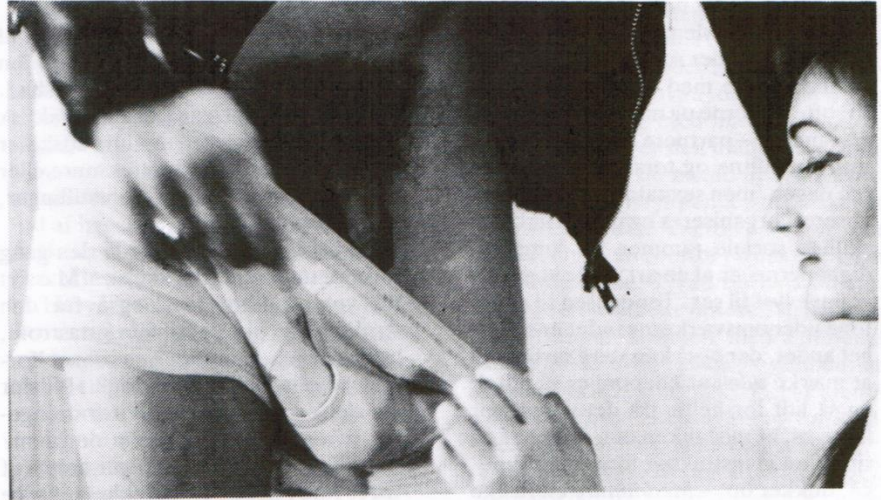
ENHVER FEMINIST ER modstander af pornografi. Hvem har nogensinde mødt en kvinde, der siger: »Jeg er feminist og tilhænger af pornografi.« Tanken er næsten utænkelig. Og nu tyder flere ting på, at et sandt korstog mod pornografien er på vej fra kvindebevidst hold. 'Valkyrierne', der tilhører en ny generation af feminister, dukkede for kort tid siden for første gang frem i offentlighedens bevidsthed, da de 8 marts smed stinkbomber i en pornobiograf. I deres egen opfattelse repræsenterer de en opposition mod den etablerede rødstrømpebevægelse (på samme måde som BZ-erne forstår sig i opposition til den etablerede venstrefløj '68-generationen), men i analyse og ideologi er de (ligesom BZ-erne) i mangt og meget produkt af det samme som den, det er mest forskellen i militans, der er iøjnefaldende, og det igen er mest en forskel i tid: da rødstrømpebevægelsen (og det nye venstre) var ligeså ung som 'Valkyrierne' (og BZ-erne) er nu, var aktionismen og militantismen også større ....

At 'Valkyrierne' ikke indholdsmæssigt adskiller sig væsentligt fra 'de ældre' – og at man derfor kan vente at fronten mod pornografien bliver massiv og énstemmig – kan man overbevise sig om ved at læse 'Joan-søstrenes' artikel om pornografi i KVINDER nr. 47. Her hedder det:

»Det er vigtigt at gøre sig klart, at pornoen ikke er et tegn på seksuel frigørelse. Der er tværtimod tale om en forvrejning af seksualiteten (...) Kvinden betragtes udelukkende som sexobjekt, hun er ubevidst og passiv, manden er bevidst og aktiv. Vold er en naturlig del af den seksuelle udfoldelse. To gennemgående temaer i pornoen er mandens kontrol over kvindens seksualitet og mandens hævn over kvinden, fordi hun har en selvstændig seksualitet.«

Man lades ikke i tvivl om at pornoen er en farlig fjende, der må bekæmpes med alle midler, når man læser:

»Vi opfordrer kvinder til at gå i krig (!) mod pornoen. Se filmene – gå i biografen nogle stykker sammen eller lej dem på video. Læs bladene. Studér billederne og teksterne. Fortæl jeres børn hvad porno er, afsløder den i artikler og læserbreve.

Vær ikke tilfreds med at brække dig – gør noget!«

Men samtidig forekommer ophidselsen (undskyld ordvalget!) noget tvetydigt.

Til trods for at porno altså er så ækel, at vi formodes at brække os – men også være tilfredse (!) (-stillede?) med at brække os – skal den, i moralens, sundhedens og kvindelighedens navn så sandelig studeres grundigt i alle dens former. 'Joan-søstrene' udnævner pornoen til ækel, 'Valkyrierne' siger det samme med stinkbomber, men forskellen er ens. At porno måske kan være et mere tvetydigt fænomen ligger fuldstændig uden for horisonten, men under den énstemmige, larmende fornægtelse stikker fascinationen hovedet frem. – Den strukturelle lighed med ethvert andet moralsk korstog i sædelighedens, ædruelighedens eller renhedens navn er slående. Hovedanklagerne mod pornoen:

– at porno er en vigtig årsag til vold mod kvinder*, og

– at dens blotte tilstedeværelse i sig selv er en vold, fordi den objektgør kvinder, slås fast med en militans, der udelukker dissens. Herved bortcensureres og undertrykkes andre opfattelser, for slet ikke at tale om indrømmelser af, at man måske selv bliver skruplidelig af at glo på porno. Hvem tør komme at sige det, når man lige har fået følgende at vide:

»Men hvis kampen mod pornoen skal være effektiv, må vi ikke være

bange for at kigge på den (!) For at kunne bekæmpe noget må man kende det og vide hvilke midler, der benyttes ...«

– men hav pincet og gummihandsker parat. Ansigtmaske kan erhverves på nærmeste apotek. Rust dig søster og fat mod. I kan altid 'gå nogle stykker sammen', så der er hjælp ved hånden hvis én af jer skulle dåne. At kvinder også kunne føle noget så griset som seksuelle lyster i forbindelse med porno er hermed effektivt udelukket.

Og hermed lukkes samtidig den vigtigste vinkel på pornografien. Det moralistiske, nærmest victorianske udgangspunkt, der implicerer, at kvinder er helt anderledes end mænd, bliver blokerende for diskussionen af vores egne lyster og drifter som kvinder. Det er et kendt mønster, der gentager sig. Som børn fik vi at vide hvor farlig sex var. Som børn blev vi advaret mod mænd, der 'kun var ude på ét'. Enhver kvinde har betalt for sin kvindelighed med et stykke driftsafkald, med fortrængningen af vore egne lyster. Nu hører vi de samme toner fra kvindebevægelsen som fra vores mor. Mænd er nogle liderlige grise, kvinder foretrækker kærlighed og ømhed. Mænd er brutale og voldelige, kvinder fredelige, mænd vil have sex – vil kvinder ikke?

Når et af 'Joan-Søstrenes' anklagepunkter mod pornoen lyder:

»I pornoen fremstilles kvinder gerne som villige til sex nårsomhelst ...«

* Ved igen og igen at vise, at kvinder ender med at nyde voldtægt og mishandling befries manden for ansvaret for den seksuelle dominans og brutalitet.

– så impliceres det som helt legitimt uproblematisk, at det er kvinder sandelig ikke. Vores mors visdom om at 'mænd har mere lyst end kvinder' synes en så naturlig 'lov', at selv kvinder fra kvindebevægelsen argumenterer ud fra denne underliggende antagelse, uden at tænke på at problematisere den. Mænds lyster tages udelukkende som et udtryk for deres egoisme og 'anderledeshed'. Men er det så uproblematisk at kvinder ikke er 'villige til sex' – omend ikke med hvemsomhelst, så tit, ofte og gerne og med flere forskellige – mange – partnere? Vi bliver regelmæssigt sultne og tørstige flere gange om dagen, men sexualdriften skal ritualiseres, organiseres og passes ind i adskillige sociale rammer før 'omstændighederne' er af en art, hvor vi mener at have lyst til sex. Tendensen til at betone udenomsværkerne: »der er så meget andet, der også kan være rart« – vel at mærke *uden* at kneppe, er så udtalt og så lidt forskellig fra det vores mor lærte os, at mistanken om, at det er en situation vi instinktivt forsøger at undgå, dukker op. – *Medmindre* en række betingelser, der kan varieres og detaljeres og udfoldes og som ofte vokser til åbenlyst neurotiske dimensioner er opfyldt.

– Et erindringsbillede baner sig vej: mig selv liggende på gulvet i vores badehus den sommer jeg var fjorten. Ovenpå en ivrig teen-age-dreng, der alt imens hans hænder arbejder sig længere og længere ned ad min krop og hans stive pik gnider mod mit skamben igennem tøjet bliver ved at spørge – udfordrende, bønfoldende, tilsidst aggressivt: »Hvad er det, der er så farligt?«

Jeg var ikke i tvivl om, hvad der var farligt. Hvis jeg 'gav efter' ville han 'miste enhver respekt for mig', jeg ville være et 'forsuttet bolsje' som drengene pegede fingre af i skolen, desuden ville jeg sandsynligvis blive gravid og en abort ville med sikkerhed føre til at jeg blev steril og aldrig ville kunne få børn. Og først og sidst ville mor blive *meget, meget* vred og aldrig tilgive sin datter.

Det er svært ikke at høre ekkoet af sin egen skræk i koncentrationen om mænds voldelighed og anderledeshed. Hvad er det, der er så farligt? Faktisk ligner de os selv mere end de adskiller sig fra os. Men vi fortsætter mere eller mindre bevidstløst de forestillinger, der er blevet indpodet i os.

At tænke, som jeg gjorde den gang forudsætter undertrykkelse. Massivt fra vore mødre, men også fra den struktur, der gør det til *min* katastrofe, hvis drengene opfatter mig som et 'forsuttet bolsje'. Hvorfor dog? Hvorfor var det ikke en katastrofe for drengene, hvad vi piger hviskede om dem? Fordi jeg og alle andre piger lærte (af vores mor) at blive valgt ikke at vælge selv. I det øjeblik vi opfatter os selv som dem, der bestemmer er det ikke 'farligt' længere. Hverken ludder eller madonna har nogen misundelsesværdig lod i et patriarkalsk samfund. Men så længe vi accepterer dette janushoved for os selv og handler efter det udgør vi heller ikke nogen trussel mod dominansen. Vores modstand er knækket så længe vi ikke integrerer vores drift som en væsentlig del af os selv.

Mistanken, om at den egentlige trussel kommer fra vore egen drift, vokser, hvis man faktisk følger 'Joan-søstre-

nes' opfordring og begynder at studere hvad porno er for noget. En meget stor del viser *helt almindelig heteroseksualitet* – med én eller flere partnere.

»Hvis kvinder føler sig ydmyget af pornografi og føler sig nedværdiget af at se på kvinder, der viser lyst, var det måske på tide at spørge sig selv om kvinder føler sig ydmyget af den hverdagslige heteroseksualitet i det virkelige liv.«

– bemærker den amerikanske antropolog Paula Webster i en artikel om »Pornography and Pleasure«, og hun stiller efter min mening problemet rigtigt. Formodentlig opfatter mange kvinder ikke seksuallivet stort forskelligt fra den måde vores mødre opfattede det på. Formodentlig er den seksuelle nød stor tiltrods for den frigørelse, der dog er sket siden jeg var barn. Og når kvinder og mænd har så svært ved at finde ud af det sammen, får det kvinderne til lettere at gribe tilbage til de indlærte selvundertrykkende mekanismer.

Det er ikke fordi jeg lever i illusioner om, at mænd ville være rene engle, hvis vi holdt op med at mystificere dem. Volden mod kvinder f.eks. er et helt reelt problem og dette er ikke noget forsøg på at bagatellisere det. Blot drejer det her skrevne sig om noget andet.

Paula Webster fortsætter:

»Når vi fokuserer på hvad mænds pornografi gør mod os, istedet for at fokusere på vore egne seksuelle lys-ter, tenderer vi mod at bekræfte vores seksuelt underlegne position og begynder selv at bevogte de dobbelt-moralske grænser, der så effektivt er blevet brugt til at lukke munden på os.« (smst.)

Hvem ved om vi ikke i stedet kan bru-

ge pornografien?

Lad os vende tilbage 'hovedanklagerne': at pornografien fremmer mænds voldelighed over for kvinder, og at dens tilstedeværelse i sig selv er en vold, fordi den objektgør kvinder.

Paula Webster påpeger i sin artikel at repræsentation og virkelighed ikke er det samme. Fremstillingen af voldelige mænd er ikke en fremstilling af virkeligheden optaget med skjult kamera, men en kommentar til virkeligheden. Hvis man har et bare nogenlunde ufortrængt forhold til sit eget følelsesliv og f.eks. kan huske sine drømme vil man hurtigt indse, at der var en del mennesker, der med god grund kunne være bange for én, hvis fantasier også var eller blev til virkelighed. Så endnu en gang: hvorfor er det så farligt, hvis nogle mænd har voldelige fantasier? Det siger måske noget (interessant) om deres opdragelse til mænd og seksuelle identitet, at reagere udelukkende med afsky viser først og fremmest tilbage til den angst der opstår af vores egen driftsfortrængning. Voldelige fantasier gør ikke en mand til voldsmænd, at antage, at pornografien skulle gøre det er ligefrem farligt, fordi en sådan antagelse går fejl af, hvad der virkelig sker og fastholder kvinder i en livsfjern, sippet forestillingsverden, der ikke gør dem bedre rustet til virkelig at møde vold. At bekæmpe porno er fuldstændig parallelt til amerikanske kvinders anti-alkohol-bevægelse i sin tid, der også var lidet magtfuld, fordi den byggede på en noget misforstået opfattelse af, hvordan virkeligheden så ud.

Hvad angår det andet anklagepunkt, at pornoen objektgør kvinder,

kan det her være nyttigt at trække repræsentationen ind igen. Pornoen objektgør både mænd og kvinder. Det er en funktion af repræsentationen. Begge køn stilles op til en rituel gennemspilning af seksuelle forestillingsmønstre i vores kultur. Disse er – medgivet – ikke altid lige behagelige, men i stedet for at fokusere på kvindefremstillingen og kræve denne forbudt i den (naive) tro, at noget skulle blive anderledes af den grund, skulle vi hellere se, om ikke studiet af porno kunne afmystificere dette, vort mystificerede seksualliv. Hvad er det der er så farligt? Kig efter og prøv og læg mærke til, hvad der skræmmer dig. Prøv at finde ud af hvor det stammer fra, og om der virkelig er grund til at være skræmt eller ækles.

Herved ville vi få både en nøgle til vores egen angst og fortrængninger og en nøgle til at bevidstgøre vore egne seksuelle fantasier, så vi bedre blev i stand til at handle som subjekter, også i forhold til vore drifter.

Men, for der er et men. At fokusere på vore egne lyster og vort eget begær, istedet for på mænds fantasier og massekommunikationens repræsentationer heraf er et skridt på vejen, men jeg tror ikke det er en tilstrækkelig strategi. For at holde op med dybt nede, inderst inde, at være angst for mænd, må vi kunne identificere os med dem, ikke opleve dem som en fremmed race. Kvindebevægelsen har altid sat den kvindeidentificerede kvinde over for den undertrykte kvinde. Det har nærmest været synonymt med undertrykkelse at være mandeidentificeret. Argumentationen har været at alle de identifikationsmodeller, der bliver

opstillet for os – i litteratur, film, samfundsliv og politik – er mænd, mens kvinder ikke fremstilles som efterstræbelsesværdige. Derfor må vi nu identificere os med kvinder, finde kvindelige identifikationsmodeller og forsøge at finde styrken i kvindeligheden. Men hvad nu hvis følgeslutningen er fundamentalt forkert. At vi ikke finder styrken i kvindeligheden ved at identificere os med kvinder. Hvad nu hvis problemet er, at kvinder aldrig, eller sjældent, (modsat hvad der påstås) har identificeret sig med mænd? Hvad nu hvis det netop er den manglende identifikation, der får mænd til at fremtræde som undertrykkende, mystiske og styret af dunkle kræfter, som vi ikke kender og som (derfor) truer os og gør os underlegne. Hvad nu hvis en stor del af den seksuelle misere i virkeligheden hænger sammen med kønnenes manglende evne (udviklet gennem en undertrykkende opvækst) til at identificere sig med hinanden – og for kvinders vedkommende da især seksuelt?

Så tilbyder pornoen også her nogle muligheder for udforskning, for at forstå denne fremmede race, der ved nærmere eftersyn vil vise sig at ligne os selv temmelig meget.

Og hvad er det så, der er så farligt?

Karen Syberg

Dette er en præcision
ikke en procession
mennesket er en illustration
skabt ud af en situation
vi er ikke konforme

Pornografi.: tekst eller billeder med usædeligt indhold. Tekst, billeder eller genstande der søger at vække seksuelle følelser.

Erotik.: kærlighedsliv, der ikke blot præges af seksuelt betonet adfærd, men tillige af mere varige og komplicerede følelsesholdninger.

Erotiker.: Person med anlæg for og erfaring i kønslige forhold: kærlighedsdigter.

Erotisk.: sanselig.

Sex.: køn, det kønslige, erotik, seksualitet; kvindes overdrevne fremhævelse af (formodet) seksuel tiltrækningskraft; sex i sammensætn. om film, litteratur og andet, der på pirrende måde søger at udnytte det seksuelle.

Æstetik.: (sansende, fornemme) den videnskab der behandler kunsten, dens forhold til virkeligheden, dens væsen, den kunstneriske skabelsesproces; oprindelig læren om erkendelse ved hjælp af iagttagelser.

Er den erotiske kunst en kunst, som den menneskelige tilværelse ikke lænere evner. Vi håber det ikke.

I dag har alt erotik fået betegnelsen pornografi, hvilket konfirmeres og verificeres i konforme holdninger, og med rette. Det der skulle være æstetisk erotik, er blevet merkantilt sex.

Det vi ønsker, er en korrektion som sætter lighedstegn mellem erotik og æstetik. Vi tror at dette vil skabe originalitet og naturlighed.

**Kunst er løgn
virkelighed er løgn
løgn er løgn
hvorfor
virkelighed er kunst**

Det er en kunst at få øje på gunstens tåbeligheder. Dybest set er der her tale om 'skriget', et råb om hjælp, som stille og roligt udvikler sig til en neurose. Vi ønsker derfor, at De vælger at blive erotikker.

**Min mest erotiske oplevelse
er når jeg falder i søvn
så ved jeg
jeg har mulighed for at
drømme.**

Æstetik er sand
erotik er sand
sand er sand
hvorfor
erotik er æstetik

**Mand er menneske
kvinde er menneske
menneske er menneske
hvorfor
kvinde er mand**

Det problem som rejser sig her, er den mandsdominerende og mandsoplevede kvindeverden. Vi må her begge to forsøge at hjælpe hinanden til forløsning, som kvinden gennemlever, når hun føder. Først da vil nutidig erotisk æstetik spirre.

Fantasi er virkeliggørelse af det umulige. På denne måde undgår vi fremmedgørelsen og det merkantile. Hvad der burde være subtilt er endt i det banale.

Alt anarki er nu engang vendt mod en samfundsorden, som har været ulidelig. Anarkiet kan kasseres som politisk løsning, men ikke som psykologisk konsekvens. For den intellektuelle, der kun beskæftiger sig med hjernearbejde, kan seksuel afholdenhed måske være fordelagtig, men for det skabende menneske er den altid katastrofal.

Hvad enten man slipper et menneske eller en befolkning løs efter langvarig fængsling, kan man ikke vente pæn adfærd. Som man må vænne sig til frihed, opdrages til den, se dens konsekvenser. Vi kan heller ikke forbavses over, at både tvang og frihed fører til voldshandlinger, og at netop frihed efter langvarig tvang gør mennesket næsten utilregneligt.

Det må virke som et chock, den dag man opdager, at kroppen kommer krybende efter hovedet

Alle deltager i dansen, den guddommelige nåde danser, giv agt på min dans.

Der er ingenting, ens fantasi kan udklække af vanvid, uden at det bedrives på det seksuelle område- og man kunne have lyst til at sige heldigvis. Det viser dog menneskets opfindsomme evne til at overleve selv de mest forrykkelige betingelser.

Den klassiske himmelseng eller det klassiske leje betegnes ofte som det rene og euforiske (det folkelige). Det er et himmelråbende normalbegreb, som hvis det skulle skitseres korrekt er absurd. Hør f.eks. ved et bryllup lod brudgommen ad diplomatisk vej brudens familie tilflyde meddelse om, at hvis hun skulle få nogen fornøjelse af ham, måtte hun møde i sort undertøj.

Men klarere kan det vel ikke illustreres: at det ulovlige bliver seksuelt, når man gør det seksuelle ulovligt. Kikkere, mordere, voldtægtsforbrydere, ildspåsættere, barnebefamlere, piskere og piskede, butikstyre, støvleraster, telefononanører, anonyme brevskrivere og selvretfærdige er altsammen det samme værk. Ikke fordi alle pervertiteterne var ukendte før, men fortielsen og det forbudte gav det hele en ny drejning, en hektisk blomstring.

farver
strøget med pensler
lyster
som baggrund
skabt til længsler
udtrykker lidt af det liv

som en sommerfugl
i vindens bevægelser
fanger et øje ind
åbner der sig en himmel
fra et verdensskjul

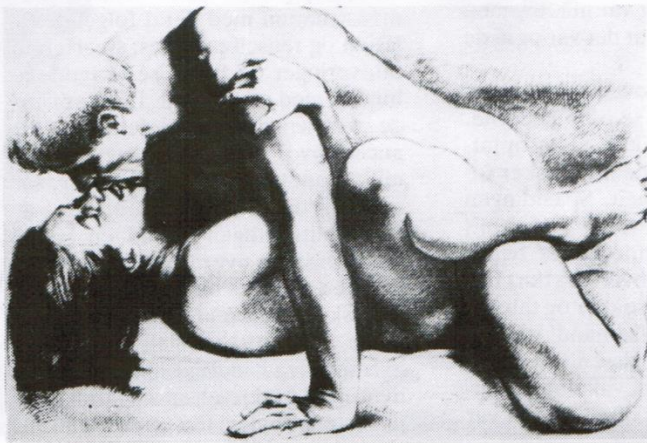
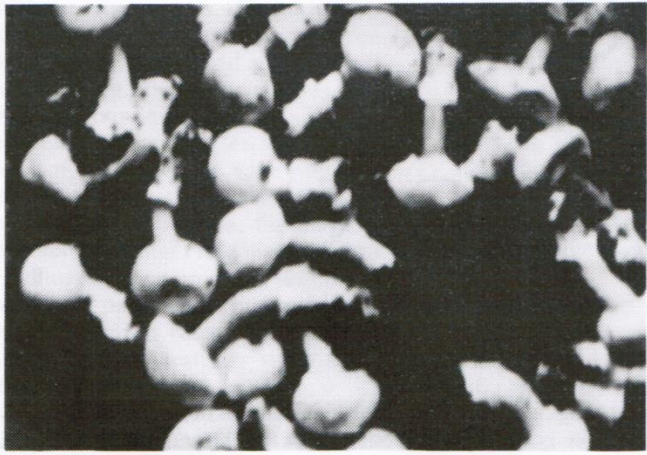
at være sanselig
og lyse af fantasi
at få opfyldt et usædeligt begær
alt er mit
og intet tilhører mig

det liv
hvilke farver
disse regnbuer
formet af sanser

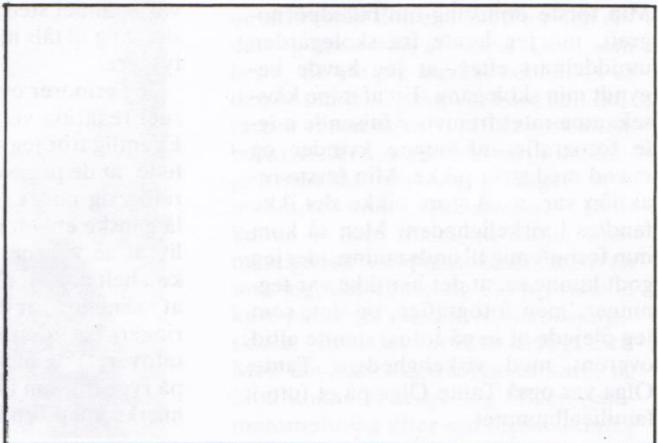
hvem maler
som oftest
på indersiden af hovedet

et kort strøg

og anarki

Mørkeberg & Larsen

Hvorfor skabe et værk, når det er smukt kun at drømme om det.

PORNOGRAFI SOM SEKSUEL INSPIRATION

Generelt defineres pornografi som »en skriftlig eller billedmæssig fremstilling af emner, der anses for anstødelige«. Men hvad er anstødeligt? Det er ikke sikkert, at hun eller han, eller du og jeg, eller vore bedstemødre finder de samme beskrivelser og billeder anstødelige, uartige eller utugtige. Jamen, kan vi så ikke sige, at pornografi er materiale, som krænker menneskers blufærdighed? Nej, det kan vi ikke, for der er stor forskel på, hvornår forskellige mennesker føler, at deres blufærdighed er blevet provokeret. Tænk blot på, at der er mennesker, som i fuld alvor mener, at hunde bør have bukser på, fordi deres kønsdele er så synlige. Hvad så med at sige, at pornografi er alt det, som gør mennesker seksuelt ophidset? Nej, det går heller ikke, for så vil den vi elsker og gerne vil være sammen med være det rene pornografi. Og det får vi vist ingen til at hoppe på. Men mon ikke vi alle har en fornemmelse af, hvad pornografi er, selvom det ikke er så ligetil at finde en god definition? I det følgende vil jeg belyse, hvor vigtig en kilde til seksuel inspiration og oplysning pornografien har været i mit liv. Jeg vil lige pointere, at mine forældre aldrig omtalte seksuelle emner, og selvom jeg gik i skole til jeg blev student, så har jeg aldrig hørt et eneste ord om seksualitet fra en lærers mund.

Nøgne mænd og kvinder

Min første erindring om billedporno-grafi, må jeg hente fra skolegården umiddelbart efter, at jeg havde begyndt min skolegang. En af mine klassekammerater fremviste fnisende nogle fotografier af nøgne kvinder og mænd med stive pikke. Min første reaktion var, at så store pikke slet ikke fandtes i virkeligheden. Men så kom min fornuft mig til undsætning, idet jeg godt kunne se, at det her ikke var tegninger, men fotografier, og det, som jeg plejede at se på fotos, stemte altid overens med virkeligheden. Tante Olga var også Tante Olga på et foto i familiealbummet.

Vi drenge blev hurtigt enige om, at mændene med de store pikke garanteret var sømænd, og billederne var fra Tyskland, for fra det land kunne man vente sig alt. Nogle af billederne rummede en næsten uløselig gåde. Kvinderne lå enten på ryggen med spredte skrævende ben, eller lå på knæ og drejede hovedet smilende om mod os tilskuere. I disse stillinger stak manden sin stive pik ind mellem benene på kvinden, og på nogle af billederne var pikken helt væk. De kvikkeste af mine kammerater påstod, at manden havde stukket pikken ind i fissen på kvinden. Men det troede jeg nu ikke på! For det første var jeg helt overbevist om, at ingen kvinde ville lade sig fotografere med en pik inde i fissen, og for det andet var jeg usikker på, om det i det hele taget kunne lade sig gøre. Jeg vidste godt, at der blandt nogle børn gik det rygte, at manden stak sin tissemand ind i konen for at få børn, men den historie rangerede på linie med sjofle vittigheder om ludere, sømænd og stikke pikken i blækhuset for at få negerbørn. Historierne var gode til at opnå opmærksomhed blandt kammeraterne, men med virkeligheden havde de intet at gøre. I min naivitet forestillede jeg mig, at det var en mand uden pik, der stod tæt op ad kvinden og illuderede et samleje.

Billederne blev gentagne gange udsat for grundige studier på lokummet i frikvartererne. Jeg kunne ikke finde fototricks, eller få øje på at pikkene var et andet sted. Jeg var målløs, men slog mig til tåls med, at det var også de tyskere!

Jeg erindrer overhovedet ingen seksuel reaktion ved at se på billederne. Egentlig tror jeg slet ikke, at jeg opfattede, at de pågældende mennesker foretog sig noget seksuelt. Spændingen lå ganske enkelt i for første gang i mit liv at se voksne mennesker af begge køn helt nøgne, altså hvis vi så bort fra, at mændene var iført sokker og tatoveringer. Især den ene 'sømand' var rigt tatoveret, og han havde en flot drage på ryggen, som faktisk vakte mere opmærksomhed end pikkene. Jo, der var

også kvindelige kønsorganer i nærblender, men de kunne slet ikke opnå samme interesse og omtale som mændenes seksuelle udstyr i fuld blomstring.

Farmors bogreol

Jeg elskede at besøge mine farforældre, men da jeg i anden klasse kunne læse så nogenlunde sikkert, kom der en seksuel dimension ind i besøgsglæden, for min farmor havde i sin bogreol en bogserie indbundet i rødt læder. Det var en samling rejsebeskrivelser fra hele verden, og det bedste af det hele var, at bøgerne var rigt illustrerede med fotos og tegninger. Jeg ved ikke, hvad familien har forestillet sig ved at se min læseiver, men jeg vil garantere, at de ikke var klar over, at for mig var disse bøger rendyrket pornografi.

Heldigvis foretog forfatterne rejser til varme, eksotiske himmelstrøg, hvor det ikke var klædedragten, som tyngede familiebudgettet. Som regel bestod tøjet af en flettet snor om livet, og det medførte, at jeg frit kunne studere og konkludere, at negerdrenge tissemand er sort. En svimlende opdagelse, som fik varmen til at brede sig i mit underliv og kilde mine hormoner. Men ét var billederne, noget andet og mere forførende var 'særlige' tekstafsnit, hvori de indfødtes pubertetsritualer var udførligt beskrevet. Her kunne jeg læse om pigernes spæde bryster, første menstruation med deraf følgende isolation og renselsesproces, smertefulde tatoveringer og fjernelse af mōdomshinden med en træpind. Der var uandede stofmængder til frydefulde onaniser, hvor fantasien førte mig ned midt blandt en flok nøgne piger, som sang og dansede rundt om mig, der stod splitternøgen op ad en palme, mens pigerne overdængede min stive pik med tropiske blomster.

Beskrivelserne af pigerne medførte nogle romantiske følelsesoplevelser, hvis spor jeg kan følge helt op til i dag, hvorimod beskrivelserne af drengenes pubertetsritualer fikseredes omkring

følelser i selve pikken. Det var både en vellystig kildren og en sammensnørende spænding, der bestod af lige dele lidelighed og angst. For det var ikke småting, som de indfødte drenge skulle igennem for at blive 'en mand'. Tanken om, at det kunne være mig selv, som helt nøgen skulle vises frem for mændene i min familie, fik det til at gyse velbehageligt i mig, hvorimod forestillingen om at en mand skulle tage på min pik og skære for huden af (selvfølgelig med en rusten kniv eller en sten), fik mine testikler til at krybe sammen i en kugle af rædsel.

Egentlig opstod der et sadomasokistisk forhold mellem illustrationerne og beskrivelserne af disse stammeritualer og min seksualitet. For selvom jeg vidste, at mine kønsdele ville krympe sig, mens jeg læste om og kiggede på alle disse operationer, så kunne jeg alligevel bruge det i fantasien, når højre hånd forenede sig med pikken i elskovsleg under dynen, når hele huset var gået til ro, og jeg vidste, at nu ville ingen komme og forstyrre mig og min fantasi i vort forehavende.

Der var også beskrivelser af voksnes menneskers seksualliv, men de havde overhovedet ikke min interesse. Det, som fængede, var beskrivelserne af piger og drenge, hvor jeg umiddelbart

kunne identificere mig med objektet. De voksnes verden var alt for abstrakt og dermed ganske uinteressant.

Hvis der dengang havde stået en bog som 'Liderlige Lolita' i min farmors bogreol, så tror jeg, at jeg ville have barrikaderet mig på toiletet og kun være kommet ud, hvis truslerne om at hente læge pga min 'dårlige' mave havde hængt lige over mit hoved.

Sex og vold

I mine forældres hus havde vi et stort loft, hvor der gennem tiderne havde samlet sig et loftskrud af hengemte ting og kasser med spændende indhold. Jeg elskede at snuse rundt deroppe, og en dag faldt jeg over en kasse med blade og bøger om 2. verdenskrig. Der var uhyggelige fotografisk dokumenterede beretninger fra SS-sadisternes torturmetoder, hvoraf mange var udpræget seksuelle, idet de fokuserede på ofrenes kønsorganer. Sådan erindringer jeg det ihvertfald. Beretningerne var bl.a. illustrerede med billeder af nøgne kvinder og mænd, som fik kugler hængende i jernkæder slynget smadreende ind mod kønsdelene. Hver gang jeg bladrede i disse bøger fik jeg kvalme og blev svimmel. Alligevel var der så meget seksuel parring deri pga nogen-

billederne, at jeg måtte have udløsning for spændingen deroppe mellem støvet, spindelvævene og den nedfaldne cement fra tagstenene.

En dag brændte jeg bøgerne og bladene i kaminen. Jeg er lidt usikker på, om det var fordi jeg syntes beskrivelserne var ulækre, eller fordi jeg havde det dårligt med at kunne blive seksuelt ophidset over andres lidelser. Jeg ved helt klart, at jeg følte et eller andet forbudt i den pornografiske virkning, for jeg kunne snakke med mine skolekammerater om alt andet. Både det at spille pik efter beskrivelserne i rejsebøgerne og oplevelserne ved at være deltager i fællesonani, når vi havde ophidset hinanden så meget ved at fortælle historier, at det var umuligt at holde hænderne borte fra legetøjet, der er så centralt placeret mellem benene. Men jeg omtalte eller viste aldrig torturbøgerne til andre. Deres seksuelle værdi beholdt jeg som min private hemmelighed. Man skal sgu ikke afsløre alt.

Henry Miller

Hver sommer besøgte jeg min et år yngre fætter. Den sommer, hvor jeg gik i mit trettede år, blev den indtil da mest seksuelle periode i mit liv – takket være Henry Miller. For at komme til min fætter skulle jeg skifte fra tog til rutebil i Kolding. Her havde jeg nogle timers ventetid, som jeg brugte til at kigge på forretninger. Foran en boghandel var der en bogstade med Henry Millers 'Sexus' i 2 bind. Jeg ved ikke, hvad jeg havde forventet, men den side, som jeg slog op på, var så pirrende, at jeg fik rejsning på stedet, blev varm over hele kroppen og eksploderede i en sædafgang, som fik mine ben til at ekse under mig, uden at betænke mig et sekund gik jeg ind i forretningen og lagde 18 kr. på disken. Jeg havde fået 20 kr. med til min sommerferie, så det meste af min kapital ofrede jeg på seksualitetens alter.

Jeg ved ikke, om min tante har fattet mistanke, men der var aldrig vrøvl, når vi skulle i seng. Vi sagde pænt godnat, og så lå vi der den ene nat efter den anden og læste højt af Sexus. Den, som læste, fik sin pik kærligt behandlet af den lyttende. Og det var bare helt fantastisk varmt og rart. Millers seksuelle beskrivelser var umiddelbart forståelige, men der var dog passager, som medførte vilde diskussioner. Bl.a. kunne vi ikke forstå, at Miller sammenlignede en piges kusse med en musling, der åbner sig. Vi prøvede at køre pikken af mellem to blåmuslingeskaller, men det var ikke særligt rart. Men det med at en kusse er varm og blød kunne vi bruge, og Millers sammensmeltning efter sammensmeltning

af pik og kusse fik seksuelle gnister til at rotere rundt i vore kroppe, og liderligheden sprængte alle tidligere kendte følelser i os.

Vi var endnu heldigere. På loftet fandt vi en kasse godt gemt under tag-spærret. Kassen var sømmet til, og den viste sig at indeholde hele årgange af blade som: Variete, Cocktail og Top-hat. Nu havde vi konkrete billeder at knytte til Millers tekst, og de smukke modeller formelig druknede i sperm-havet, som vi producerede den sommer.

Vi savnede dog én ting, nej to ting. For det første var der overhovedet ingen nærbilleder af kusser. Alle kvinderne var godt nok mere eller mindre nøgne, men de havde alle pænt samlede ben. For det andet var der aldrig billeder af drenge og mænd. Vi ville faktisk gerne have set nogle nøgne mænd, så vi kunne have sammenlignet vort udstyr med deres, eller hvad årsagen til savnet nu end var. Godt nok optrådte der mænd i teksten, men hver gang parret skulle igang med 'det egentlige', så holdt beskrivelsen op, altså i bladene. For vi havde stadig Miller, og de to ting i forening gav os en helt fin seksualoplysning den sommer. Det var bare ærgerligt, at vi ikke kunne illustrere vor nyvundne viden med helt konkret billedmateriale.

Hvis vi dengang havde haft adgang til de billedserier med seksuelt indhold, som ethvert ungt menneske heldigvis har mulighed for at stifte bekendtskab med i dag, så ved jeg ærligt talt ikke, om vi var stået ud af sengen den sommer. Det var pragtfuldt at opdage og opleve sin egen seksualitet så kriblende intenst, men det var også dejligt bekræftende at opleve seksualiteten sammen med en anden dreng. Det at opleve, at han også reagerede på de seksuelle beskrivelser, at han også havde lyst til at stifte tættere kropslig kontakt med modellerne, legaliserede de seksuelle reaktioner i kroppen. Han blev også elektrisk og kunne ikke ligge stille. Hans pik stod også gang på gang. Heller ikke han kunne blive træt af at læse den samme side i Sexus om og om igen.

For nylig talte jeg med en kvindelig læge, som havde været ude på en skole og holde et seksualoplysende foredrag ud fra spørgsmål, som de unge havde skrevet på anonyme sedler. Et af spørgsmålene lød: Jeg onanerer 10 gange om dagen. Er det normalt? Nå, ikke mere, svarede jeg! – Hvad mener du, spurgte hun. – Jeg mener, at det er almindeligt at onanere ret så hyppigt i den alder! Ja, jeg advarede nu drengen mod at overdrive sin onani, svarede hun, for vi må jo ikke glemme, at en så udpræget trang til at onanere kan være

tegn på en grænsepsykose.

Jeg var lammet. Jeg troede ikke mine egne ører. Her sad en såkaldt ekspert og talte om sex – ikke ud fra rent faglig viden, men ud fra fordomme og moralbegreber, som hun hentede fra en fjern fortid. En fortid hvori den seksuelle formørkelse var massiv, men en fortid som desværre stadig er uhyggelig nærværende.

Hvis min fætter og jeg havde fået kontakt med den læge føromtalt sommer, så ville hun på stedet have indlagt os som 'skingrende psykotiske'. Men heldigvis havde vi mulighed for i fred og ro at udforske vores seksualitet og finde ud af pornoens værdi som stimulerende faktor både i en direkte seksual handling, og som foder til fantasien – og så var den også med til at krydre vore drømme.

Nøgenmodel

En dag kom der en kvindelig billedhugger på besøg. Hun var ved at lave en figur af to drenge og spurgte, om vi ville stå model for hende. Det ville vi mægtig gerne, men så sagde min onkel, at vi måtte være klar over, at vi skulle være uden tøj. Der satte vi straks grænsen, for vi turde ikke smide tøjet, så en voksen kvinde kunne se vore strittende pikke. Vi var helt på det rene med, at så snart pikkene kom ud i fri dressur, og en kvinde ville stå og kigge på dem, så ville de dirrende hamre mod maveskindet, og det syn kunne vi ikke byde en dame. Men i fantasien og som staffage på vors onaniseancer blev muligheder legio. Lige med eet havde statuer i parker og på billeder fået et helt utroligt erotisk og pornografisk indhold. Ofte var det ikke så meget selve figuren, som de seksuelle muligheder, der lå i at være så afslørende nøgen, som en model er sammen med kunstneren. Det faldt os overhovedet ikke ind, at de fleste billedhuggere faktisk er mænd. I vores fantasi og historier var det altid kvinder og masser af nøgne drenge.

Pornobølgen

Da pornobølgen kom, var det alt for sent, hvor har jeg ærgret mig over, at den ikke eksisterede i min opvækst, hvor ville mine kammerater og jeg have haft glæde og fornøjelse af den. Nu konstaterede vi blot, at den var der. Vi kiggede i hæfterne for at tilfredsstille en nysgerrighed og genkende venner, men som seksuel optændingsbrænde havde den mistet sin fortryllelse. Det var i frigørelsens år, hvor de nøgne kroppe blev luftet på stranden, hvor man selvfølgelig også gik nøgen omkring derhjemme selvom der

var besøg, hvor det var in at lade sig fotografere til 'udenlandske blade' for at tjene til øl og cigaretter, hvor man ikke lod sig distrahere af, at der lå andre og elskede i samme rum, hvor det var spændende at eksperimentere med mere end to i samme seng, hvor det med sexpartnerens køn blev underordnet i forhold til de følelser og vibrationer, som kan opstå menneskel mellem. Virkeligheden blev mere spændende og givende end fiktionen.

Inge og Sten Hegeler viste på film, hvorledes så at sige alle former for elskov praktiseres. Filmene blev set og drøftet sagligt og asexuelt. Måske sporede de til øget seksuel aktivitet selvsamme aften, men de havde overhovedet ikke samme flammende pornografiske intensitet, som de ville have haft bare nogle få år før, hvor ville vi have nydt de film, mine kammerater – min fætter og jeg. Hvor ville det have kildet, krablet og krævet sin forløsning. Ak, ja!

Porno er seksuelle eventyr

Lige siden mennesket begyndte at kunne ride i knogler eller sten, har menneskekroppen og de seksuelle muligheder været et yndet objekt for kunstnere. Vi tolker disse afbildninger som frugtbarhedssymboler, men de har vel alle tider også været en seksuel inspirationskilde.

I dag er vor verden fuld af seksuelle indtryk af mere eller mindre pornografisk karakter, hvis vi er klar over, at pornoen intet har med virkelighedens seksualitet at gøre, hvis vi gør os tanker om pornoens undertrykkende mekanismer, hvis vi læser porno på samme måde, som vi læser eventyr, hvis vi slår fast, at porno er sex uden følelser og kærlighed, hvis vi erkender, at porno er foder til drenge og mænds onani, kan vi så ikke lære at leve med, at vi er omgivet af seksuelle signaler, som vi kan hygge os med – eller lade være.

I stedet for at argumentere mod drenge og mænds pornoforbrug, vil jeg mene, at vores fælles energi kunne anvendes mere positivt til at udbrede en ærlig seksualoplysning uden fordomme og moral. For desværre er der stadig en ret så væsentlig del af vi mænd og kvinders seksualitet, som henlever i fortid og mørke.

Bent Petersen

Al Parker Is Turned On

I diskussioner for eller imod pornografis berettigelse optræder især kvinder som skarpe modstandere, idet de baserer deres kritik på en påvisning af de undertrykkende aspekter i det kvindedebillede, pornografien kolporterer. Eller der henvises til den undertiden uhyggelige misbrug af kvinder, der finder sted i forbindelse med produktionen af billedpornografi. Indignationen ville ikke være vanskelig at forstå eller tilslutte sig, hvis det ikke var, fordi man ofte får det indtryk, at påvisningen af dette misbrug af kvindekroppen synes at afstedkomme en afstandtagen til pornografi overhovedet. Somom det antoges, at pornografi i sig selv, besad en indbygget undertrykkelse af kvinder. Det er umiddelbart vanskeligt at slutte op bag en sådan antagelse, når man, som bøsse, udelukkende plejer omgang med en pornografi, hvor det hører til de absolutte sjældenheder, at kvinder overhovedet figurerer. Her er der hverken tale om, at seksuel udnyttelse og undertrykkelse af kvinder fremstilles som legitim, sådan som det er tilfældet i megen heteroseksuel pornografi, eller om at der har fundet misbrug af kvinder sted i forbindelse med produktionen.

Hvad man derimod ikke kan afvise, er muligheden for at også bøssepornografien fremstiller den menneskelige seksualitet på en kritisabel måde. Det forekommer indlysende, at en pornografi, der hovedsageligt er baseret på en kommerciel udnyttelse af seksuelle behov, næppe godvilligt hjælper med til en frisættelse af samme behov fra

den kommercielle omklamring.

Jeg blev derfor overrasket, da jeg forleden uforvarende blev præsenteret for en bøssepornofilm, der virkelig syntes at tage tilløb til en kritik af den selsomme form for seksuel udfoldelse som filmen selv afbildede. Og dermed åbnede op for en kritik af sin egen funktionsmåde som pornofilm.

Det lyder indviklet, men jeg skal prøve at gøre nøjere rede for disse ting i det følgende.

Jeg så filmen i et baglokale til en pornofilmretning i Århus. Butikken rummer en afdeling hvor der vises film for heteroseksuelle, og altså en afdeling, hvor der vises bøssefilm. Denne adskillelse er ikke uden betydning, for i bøssernes afdeling kan der foregå mangt og meget som næppe finder sted i den heteroseksuelle afdeling. Det er således ikke usædvanligt, at de foreviste film inspirerer de tilstedeværende bøsser til at stifte nærmere bekendtskab med hinanden, og i det mindste hører det til god takt og tone at onanere mens man betragter filmene. Dét er selvfølgelig en fordel. Det har altid undret mig, når folk mente at kunne undrette mig, når folk mente at kunne tage stilling til brugsværdien af et pornografisk produkt udelukkende på baggrund af en nøgtern distanceret betragtning. At tro, at man kan danne sig et fuldstændigt indtryk af den fornøjelse som tilegnelsen af pornografi kan afstedkomme, uden at (have mulighed for at) onanere imens, forekommer mig at kunne sammenlignes med et forsøg på at danne sig et indtryk af smagen af en dessert ved at lytte til den.

Men det hører med til min historie om den pågældende film, at jeg meget hurtigt indstillede onanien – ikke fordi de enkelte scener i filmen ikke var ophidsende nok, men fordi de var sat ind i en større sammenhæng, der fik mig til at opleve ophidselsen som så problematisk, at den forsvandt. Men nu bliver det vist nødvendigt med et udførligt handlingsreferat tilsat mine egne kommentarer:

Filmens titel er 'Al Parker Is Turned On'. Der er tale om en amerikansk videofilm af en almindelig spillefilms varighed. Hovedpersonen Al Parker (hans navn både i filmen og i virkeligheden) er også medproducer på filmen. Jeg har set ham i flere andre amerikanske bøssepornoblade – han er en slags stjerne blandt pornomodellerne. Han har dog undergået visse forandringer siden jeg sidst så ham på billede: Hans krop er blevet bygget om. Også filmens øvrige medvirkende er tydeligvis kropsbyggere.

Handlingen tager sin begyndelse på et bossediscotek i New York, hvor Al Parker opnår kontakt med en anden fyr, hvorefter de går ud på toiletet for at knalde. Mens Al boller fyren, får han imidlertid øje på endnu et par, der er beskæftiget på samme vis, og han falder straks for den ene af dem, Sky Dawson, der er filmens anden hovedperson. Dermed er filmens hovedtema slået an: Al's konflikt mellem lysten til at bolle med hvem som helst og længslen efter Den eneste Ene – Sky.

Desværre når Al ikke at få fat på Sky den aften på discoteket. Inden han har

overstået det knald han er midt i, er Sky forsvundet. Al går derfor hjem, går i seng og begynder nu at drømme den drøm, der udfylder det meste af filmen.

Det er meget almindeligt i pornofilm, at den samlejescene, man nu skal se, er den ene af de deltagendes fantasi eller drøm. Dermed oprettes der en overensstemmelse med publikum for hvem billederne jo også erstatter en seksuel fantasi. Men scenernes drømme eller fantasikarakter afslører sig som regel aldrig i den filmiske fremstilling, idet der blot er tale om en såre realistisk fotografering af et samleje, der ikke rummer den fjerneste hentydning til drømmens surrealisme.

Anderledes i denne film, hvor drømmens logik overholdes temmelig nøje: Drømmen tager sin begyndelse med, at Al ser Sky passere nøgen forbi. Al skynder sig efter ham, men befinder sig nu pludselig i en lang korridor, hvis vægge udgøres af en lang række skabe af den slags, man finder i sportshalls omklædningsrum (eller på banegårde, til bagage). Skabene er anbragt tre og tre ovenpå hinanden, og da Al åbner et af de øverste finder han det tomt. Da han imidlertid åbner skabet lige nedenunder åbenbarer der sig en mandetorso, hvilket er besynderligt, da den pågældende herres hoved jo burde have befundet sig i skabet ovenover. Al lader sig ikke anfægte af sådanne detaljer, han begynder straks at sutte og slikke pik på det stykke mand, han har fundet i skabet. Da denne har fået sin behørig udløsning forsøger Al sig med endnu et skab, hvor der afslører sig en ny torso og scenen fra før gentager sig. Og derefter een gang til.

Men nu ser Al igen Sky passere forbi i fjerne tåger og sætter efter ham. Der ved havner han i et gigantisk og eksklusivt badeværelse, med blå fliser på væggene, søjler og fotograferet i forvredne vinkler. Midt i rummet står to fyre med ryggen til, nøgne og statueagtigt stivnede. Øjensynlig i den forhåbning at den ene af dem er Sky går Al i lag med ham og herpå følger en længere slikke/befamle/sutte pik/ slikke røv scene, der gentager sig med den anden fyr. Deres kroppe bliver afdækket i alle detaljer, de er stærkt kropsbyggede og denne syntetiske udgave af en menneskekrop medvirker til at understrege drømmenes uvirkelige karakter. Vi får på intet tidspunkt de to modellens ansigter at se. Da Al er færdig med dem, ser han endnu en fyr et andet sted i rummet, går hen til ham, begynder at bolle ham i den tro, at fyren er Sky. Så opdager han pludselig at fyren er identisk med ham selv.

Og atter åbenbarer Sky sig i tågerne. Al følger efter ham, som det fremover

sker mellem hvert sceneskift. I den næste sekvens befinder Al sig midt mellem en større gruppe mænd, der alle poserer iført jock-straps på en række podier. Man ser ikke deres ansigter. Al vil i grunden hen til Sky, der befinder sig i det nøgne rums anden ende mellem en lignende gruppe mænd. Men Al kan ikke løsrive sig fra de mange kroppe, de skal alle berøres, slikke pik på osv. Det er næsten som løber han spidsrod. Han distraheres tydeligvis på vejen mod sit egentlige mål, og med Sky er det på samme vis. Langsomt får de dog arbejdet sig hen mod hinanden fra krop til krop, men da de er inden for hinandens rækkevidde, skifter drømmen, Sky fortøner sig i det fjerne og en ny scene rulles op.

Da jeg så filmen, var jeg forlængst hørt op med at onanere på dette tidspunkt og var i nogen grad irriteret over ikke at blive præsenteret for et ordentligt knald. Jeg kunne ikke forbinde mig med den overordentligt sterile og emotionelt tomme sexualitet, jeg blev forevist. Alle disse anonyme kroppe, hvis ansigter man end ikke så. Men jeg undrede mig også, for jeg vidste, at havde jeg set de samme billeder i et pornoblad, løsrevet fra filmens spinkle handlingsforløb, var det tænkeligt, at jeg havde kunnet bevare ophidselsen.

Imidlertid, nu indstillede jeg mig på, at Al og Sky skulle nå hinanden, for så måtte der da virkelig indtræffe et forelsket og kærligt knald efter alle kunstens regler. Men dét lod vente på sig. Foreløbig vistes en temmelig bizar scene, hvor en gruppe fyre, deriblandt vore to helte, overværede en slags oneman-live-show: De sad og onanerede mens de betragtede en fyr, anbragt på et højt podie. Han fremviste en ganske

særlig form for akrobatik, idet han formåede at slikke sin egen enorme pik og dertil besad den særegne færdighed, at han kunne klemme hele sin pik og sine nosser ind i sit røvhul. Al og Sky kunne heller ikke denne gang bekvemme sig til, om de skulle koncentrere sig om det fascinerende skue, eller hengive sig til hinanden.

Men så befinder de sig atter i nye omgivelser, nemlig mellem en række mænd, der hver for sig personificerer én af de (stereo)typer, der synes at besidde en så stor fascinationskraft i bøsseverdenen: der er Matrosen, Cowboy'en, Minearbejderen, Skovmaden, Den smarte Forretningsmand og Læderfyren. Også dem må Al og Sky selvfølgelig lige afprøve, inden de fortsætter jagten efter hinanden. De boller altså og bliver bollet i en lang række variationer, sluttelig får Al slikket pik af Læderfyren, der bærer en sort lædermaske, hvilket giver Al mulighed for at forestille sig, at fyren i virkeligheden er Sky! Da Al bliver sin fejltagelse var, ler læderfyren hånligt.

Det er karakteristisk, at i denne sekvens med de 6 mandetyper får man for en gang skyld modellernes ansigter at se. Her er deres krop og person nemlig af ganske underordnet betydning, idet fascinationen er betinget af deres påklædning og det image, der signaleres.

I den næste og sidste drømmesekvens, hvor 8 fyre sidder eller ligger og onanerer i et bart lokale, er kroppene ganske vist også udstyret med ansigter: Alle fyrene holder nemlig for ansigtet en maske forestillende Sky's ansigt. I baggrunden står en mandshøj skulptur, en kæmpepik i hvid plastik. Men hvordan skal Al kunne hitte rede i alle disse 'Sky'er'. Det kan han selvfølgelig

ikke, og han bliver tilsyneladende ikke klar over, at den rigtige Sky befinder sig i gruppen. Så han hengiver sig til deltagelsen i et langvarigt onaniorgie, hvor vi overværer den ene fyr efter den anden få udløsning. Til slut går Al og den 'virkelige' Sky om på hver sin side af kæmpefalloren og kæler for den til den afskyder gigantiske sprøjt.

Så vågner Al endelig af drømmen. Han erindrer sig nu, at Sky, da han så ham oprindeligt, bar en T-shirt med et logo fra en bøssearena i byen. Al begynder sig sporenstrengs hen til dette etablissement, hvor han belaver sig på at købe et adgangskort ved skranken. Og se, hvem træder ind andre end hans drømmes mål, Sky, der åbenbart arbejder på stedet. Det slår gnister i luften mellem dem, og hos mig, der ser til, stiger forventningerne til det maksimale. Langt om længe skal jeg se et ordentligt, ophidsende, kærligt, medrivende knald.

Men nej, for i det samme kommer endnu en fyr hen til skranken, og Al fatter straks interesse for ham, leverer sit adgangskort tilbage til Sky og forlader stedet med den nye fyr! Filmen slutter.

Jeg har fundet det nødvendigt med et så omfattende referat for helt at kunne tydeliggøre denne pornofilmens særegne karakter: Den tematiserer nemlig nogle konsekvenser af at indlade sig på den type seksuelle fascinationer, som den samtidig baserer sin pornografiske værdi og effekt på.

Det er således bemærkelsesværdigt, at de former for seksualitet og seksuelle relationer, der her er ingredienser i et surreelt drømmeunivers, ikke desto mindre er i vitterlig overensstemmelse med den måde, hvorpå seksualiteten er organiseret i dele af bøsseunderkulturen: de mange lettilgængelige serielle knald, anonymiteten, den emotionelle tomhed, fascinationen af overdrevne mandestereotyper osv.

Hvad der her skildres med drømmens uvirkelighed er inventar i mange (især amerikanske) bøssets virkelighed. Denne relation mellem drøm og virkelighed trækkes da også tydeligt op i slutscenen, hvor Al fortsætter drømmens adfærdsmønster, idet han også her fornægter den eftertragtede Sky til fordel for tilløkkelsen i en ny fascination.

Al fremstår altså som en person, for hvem realiseringen af de seksuelle fantasier hele tiden er inden for rækkevidde. Men dét fremstår aldeles ikke som nogen lykketilstand, for denne indfrielse af fantasierne placerer sig i et modsætningsforhold til en anden længsel: Længslen efter Den eneste Ene. På trods af, at de mange knald resulterer i udløsning på udløsning, indebærer det

tydeligvis ikke nogen egentlig tilfredsstillelse. Nu vil dette måske ikke i sig selv vække nogen undren, hvorledes skulle en seksualitet, der ikke er ledsaget af emotionel varme, af kærlighed, kunne være tilfredsstillende? Hvad der derimod kan undre er, at en kommerciel pornofilm er fripostig nok til at understrege dette, hvorved den påtager sig risikoen for at underminere kundernes/publikums mulighed for at opretholde ophidselsen og opnå tilfredsstillelsen ved det pornografiske indhold. For ganske vist er mange scener ud fra en almindelig betragtning af høj pornografisk værdi, men når man som seer identificerer sig med Al eller Sky – der er de eneste ikke-anonyme – fremtræder de seksuelle udsejlselser pludselig som forhindringer, irriterende afbrydelser på vejen til 'det egentlige' – og filmen bringer sig derved i pinagtig åbenlys overensstemmelse med mange bøssets faktiske seksuelle liv. Dertil kommer, at alt dette ovenikøbet medvirker til at gøre filmen uhørt kedsmelig i lange passager, fordi man nødsages til at slæbe sig gennem iagttagelsen af det ene monotone knald efter det andet.

Man kan undre sig over, hvordan dette monstrøse pornografiske produkt overhovedet kan opstå og hvilke tanker producenterne måtte have gjort sig. Sådanne overvejelser vil jeg dog ikke komme videre ind på her, ligesom det af pladshensyn, er umuligt at kommentere mange andre spændende aspekter af denne film. Afslutningsvis vil jeg vende tilbage til de problemstillinger, jeg nævnte i artiklens begyndelse:

Jeg omtalte de indvendinger mod pornografien, der begrundes i, at den legitimerer undertrykkelse af den ene part i det seksuelle forhold, især kvin-

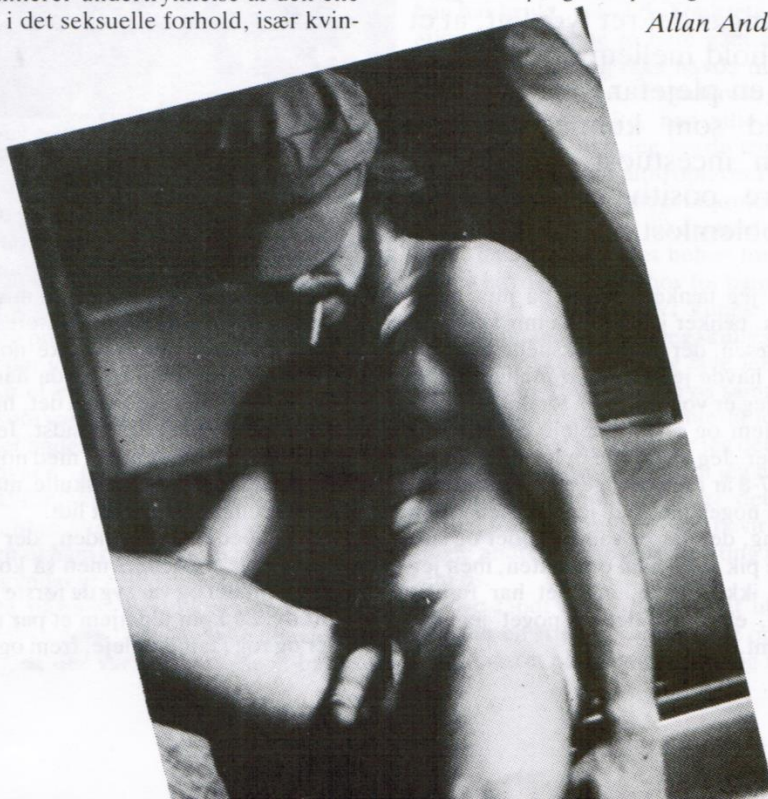
den. Om en sådan form for undertrykkelse er der ikke tale her, det er der i det hele taget sjældent eller aldrig i bøsseporno. Vel gør rollespil sig også gældende i bøssets seksualitet, tydeligst i sadomasokistiske forhold, men vi er fritagne for den på forhånd fastlagte definition af, hvem der er objekt og hvem der er subjekt, sådan som det kendes fra den heteroseksuelle verden. En bøsse er jo ikke, alene i kraft af sit biologiske køn, prædestineret til at underkaste sig den andens lyster, og forholdet får derved i højere grad præg af gensidig frivillighed.

Bestræbelser på at fjerne den kønsbestemte undertrykkelse i forholdene, som den heteroseksuelle offentlighed er så optaget af, er således sjældent relevant i bøsseforhold. (Hvilket ikke betyder, at tilkæmpelsen af kønnenes ligeværd er irrelevant for bøsset i andre henseender, tværtimod). Når misforholdene i organiseringen af den seksuelle praksis kommer til syne i bøsseverdenen, har vi ikke mulighed for at søge forklaringen i de *indbyrdes* kønsforskelle.

Ganske vist er det ikke vanskeligt at indse, at en del af problemerne beror på rendyrkelsen af den traditionelle maskuline seksuelle praksis. Det fremstår med al ønskelig tydelighed på en påpegelse af, at denne seksuelle praksis undertrykker 'en anden' – sådan som det så ofte sker i heteroseksuelle sammenhænge.

Det spørgsmål, der derfor rejser sig, er, hvilke forestillinger, vi overhovedet forbinder med et begreb som 'seksuel frihed' eller en fordring om mulighed for indfrielse af sine seksuelle fantasier. Blot besynderligt at opleve, at netop en kommerciel pornofilm sætter sådanne spørgsmål på dagsordenen.

Allan Andersen

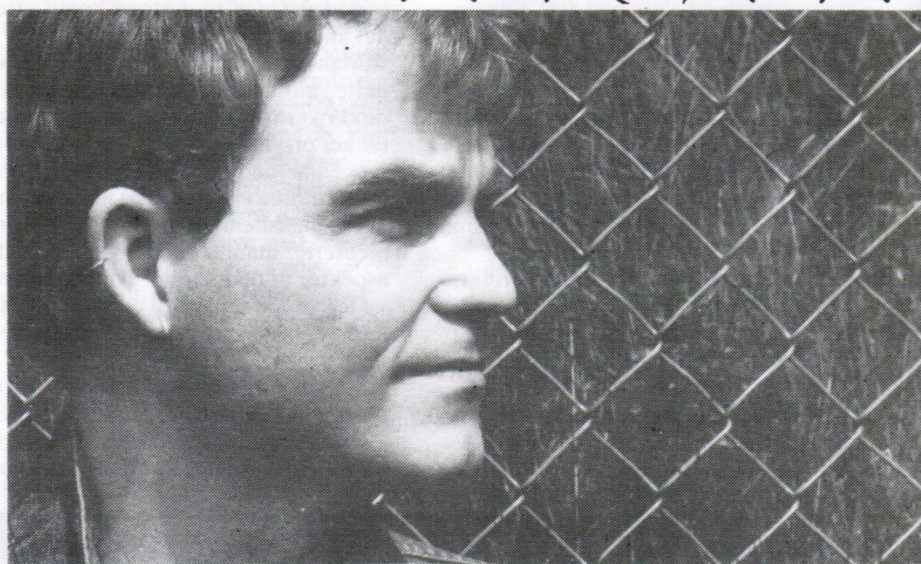

HVOR ER I UNORMALE ØPPE HOS JER

I sidste nummer af Seksualpolitik, hvor temaet var Incest, beskæftigede vi os meget med overgrebene mod børn, overgreb som formentlig er betydelig hyppigere end f.eks. kriminalstatistikken viser, men al seksualitet mellem voksne og børn er ikke nødvendigvis negativ, ofte tværtimod.

I det uddrag af en samtale med Gert, som her bringes, fremgår det ret tydeligt, at et forhold mellem et plejebarn og en plejefar – altså et forhold som kunne betegnes som incestuøst – også kan være positivt omend ikke problemløst.

Når jeg tænker tilbage på min barndom, tænker jeg ikke på mig selv som et væsen, der havde seksuelle følelser. Det havde jeg ellers rig mulighed for, for jeg er vokset op på forskellige børnehjem og i familiepleje og sådanne steder. Jeg har nogle oplevelser fra jeg var 7-8 år med drenge på fællessovesale – noget med, at jeg gik hen til en dreng, der var på samme alder og suttede pik af på ham om natten, men jeg kan ikke huske, om det har fundet sted, eller om det er noget jeg har drømt.

Næste gang jeg kan huske var på et andet børnehjem, hvor vi sov i køjesenge på 5-mandsstuer, og så kom min ovenbo ned til mig om natten og ville sove hos mig i min seng. Han har været 14-15 år, jeg var 11 og jeg kan huske, at han kom ned og lå og tog om mig, men jeg var overhovedet ikke interesseret. Han kunne slet ikke vække noget til live i mig, seksuelt, men da han ikke har fået nogen respons på det, har han åbenbart opgivet det til sidst. Jeg tror også der har været noget med nogle piger, måske, fordi det skulle man jo, men det har været meget lidt.

Jeg boede hos kvinden, der fødte mig, nogle måneder, men så kom jeg på hospitalet og var syg de første 2 år af mit liv. Så kom jeg hjem et par måneder og røg i familiepleje, frem og tilba-

ge mellem 2 forskellige familier indtil jeg var 6 år. Så fik jeg at vide, at jeg skulle på weekend på et optagelseshjem, med en dejlig legeplads og en dejlig skov – jeg skulle bare være der en week-end og så ville de hente mig, men så kom der bare aldrig nogen efter mig. Jeg sad der hver week-end, hver lørdag, og vi fik korte bukser og hvid skjorte og en striktrøje på, og alle børnene blev hentet, én efter én, og så sad jeg bare der helt alene tilbage og kiggede ud af vinduet, og der var ikke nogen, der kom og hentede mig.

Og det var dér, jeg lærte Lise at kende, hun var fritidspædagog, og hun syntes, at hun godt kunne og havde lyst til at gøre noget for mig. Hun begyndte at ta' mig med hjem i weekend'er, og der var Hans jo osse. Det startede da

jeg var 8 år gammel, men da jeg var 10, blev jeg flyttet til Jylland på børnehjem, men jeg havde stadigvæk kontakt med dem og betragtede dem på en måde som plejeforældre. Der boede jeg, til jeg var 12 år og kom i familiepleje hos dem. Man havde fundet ud af, at jeg ikke fungerede særlig godt, selv om der var perioder, hvor jeg fungerede. Jeg var meget glad for at lege og var ude hele tiden, men de perioder hvor jeg ikke fungerede, det oplevede jeg på en måde ikke selv, selv om jeg har mærket svingningerne, men jeg blev jo bare tromlet ned af de der voksne mennesker hele tiden med alle deres regler og fordomme og blev tævet – både fysisk og psykisk.

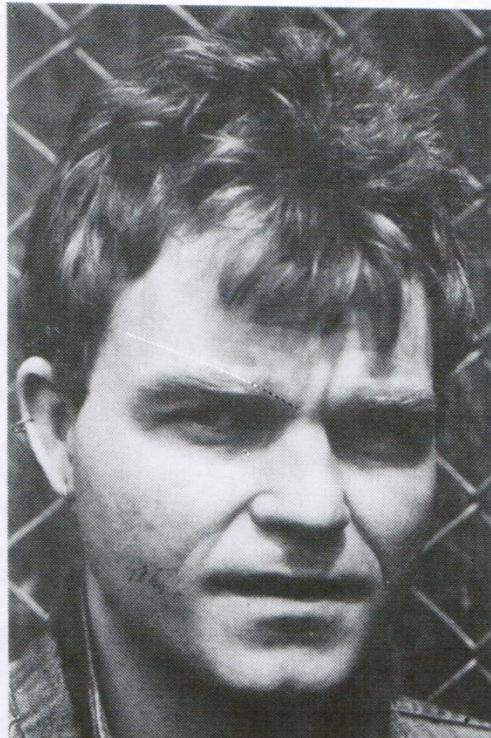
Men jeg tror ikke, jeg var kommet over til Hans og Lise, hvis ikke Hans havde presset på. Lise ville egentlig ikke ha' et barn, hvis det betød, at hun skulle opgive sit erhverv, og hun følte, at hun egentlig ikke var en mor. Men hun behøvede hverken opgive det ene eller det andet – Hans sagde bare, at nu tar' vi Gert og så ser vi hvordan det går. Så jeg kom derover fra jeg var 12, den første seksuelle kontakt med Hans, den kom meget spontant. Jeg har været omkring 15 år, og når vi lå og så fjernsyn, i den samme seng ... vi havde en stor stue, og så mit værelse, og i stuen i et hjørne stod sengearrangementet, og vi havde vi fjernsyn, og jeg lå altid hos min far, hos Hans, og så fjernsyn i pyjamas, og så kan jeg huske nogle oplevelser, hvor jeg lige pludselig lå tæt ind til ham, og hans pik blev stiv. Det var et fysisk meget tæt samvær og noget nyt og spændende, der skete, men jeg lå bare og følte, jeg reagerede ikke på det.

Så på et tidspunkt brækkede jeg armen, og en aften, skulle jeg i bad og han skulle hjælpe mig – det var ham der havde de funktioner – det var ham, der gjorde alle de praktiske ting, sørgede for mit tøj, hjalp mig med mine lektier, det var også ham der lavede mad – han havde en meget tættere fysisk kontakt med mig end Lise nogensinde har haft. Jeg kan huske, at han stod i badekarret og bukkede sig ind over mig og vaskede mig på ryggen og jeg fik stiv pik. Jeg reagerede meget stærkt over hans fysiske berøring, måske fordi jeg mærkede et engagement fra et andet menneske 100% i mig, som menneske, med de følelser og den måde jeg oplevede tingene på som 15-årig. Og så samme aften, da han kom ind og skulle kysse mig godnat, og knælede ned foran sengen og aede mig op og ned, så har jeg jo fået stiv pik, og han spillede den af og suttede den af på mig, og der fik jeg min første udløsning.

Og det var en eksplosion – det var jo virkelig noget, der eksploderede, kom

ud af én, noget både fysisk og psykisk, både smerte og oplevelse – første gang jeg oplevede det i mit liv. Før den tid havde jeg hverken onaneret eller haft seksuelle drømme eller vågnet op og haft udløsning. Helt indtil da har jeg været et aggressivt barn og meget fysisk. Jeg har været et meget lille og spinkelt barn, men meget dominerende, dødgod til at spille fodbold, lege og bygge huse – en rigtig lille kraftkarl. Og hvis jeg blev venner med nogen fyre, så tævede jeg løs på dem, kastede rundt med dem og vidste ikke, hvad jeg selv gjorde. En gang slog jeg én, der gik ned ad trappen, i hovedet med en stor kæp, så han skulle køres på hospitalet. Sådan var jeg også, da jeg kom over til Hans og Lise, inden jeg fik min første udløsning, indtil jeg opfattede mig selv som seksuel. Fra den dag forsvandt det fuldkomment – det blev lissom elimineret.

Den fysiske kontakt mellem Hans og mig var ikke altid seksuel. Det var normalt for mig, selv om jeg var 15 år, f.eks. en søndag morgen eller om aftenen, hvis vi var alene hjemme, at gå ned i sengen til ham og lægge mig. Der

lå vi og puttede, krop mod krop, og så skete der jo åbenbart noget; jeg kunne mærke et eller andet mellem ham og mig, som var noget nyt – udviklingen af en eller anden form for kontakt der under dynen. Og så begyndte det vel skridt for skridt indtil bade-situationen. Men altså, hvis jeg kryber ned i sengen til ham og putter mig opad ham og begynder at gnide mig med kroppen eller ta' på ham – det er klart, at det vil jeg ikke gøre, hvis jeg ikke ubevidst vidste, at der var en 100% feed-back

dér, at han var lisså interesseret som mig. Jeg har aldrig nogen sinde følt, at det var et overgreb fra hans side, overhovedet ikke.

Siden den dag har jeg egentlig haft lyst til at bolle hver dag. Eller næsten da. Vores forhold udviklede sig til, at det altid var mig, der tog initiativet til vores seksuelle samvær. Det var noget med at gøre det stille og roligt, jeg gjorde det ikke på den måde, at jeg gik hen til ham og overragede ham. Hvis jeg f.eks. sov længe om morgenen og Lise havde søndagsvagt, ja så var det jo klart, at det var ham, der stod op og lavede morgenmad og så, hvis han kom ind og vækkede mig og jeg vågnede op og havde stiv pik og var liderlig, så kunne jeg godt drage ham til mig, vise at nu har jeg lyst til, vi skal ha' sex sammen. Med mit kropssprog at vise, at jeg var interesseret i sex. Jeg fornemmer meget, at jeg har tilbudt mig, altså: hvis du har lyst, så værsgo, så må du godt. Ved at tage dynen af eller stå op i natbukserne og se sexet ud. Man kan jo godt ligge på mange måder i sin seng, ikke? Ja, jeg ved ikke, hvor meget storetåen skal række udenfor, før det er en opfordring. Du spør sgu da heller ikke børn om, når de tegner eller leger, hvorfor gør du det? Har det en eller anden funktion – eller har du nu tænkt over, hvorfor du nu netop gør sådan? Når jeg tænker tilbage, oplever jeg, at jeg bare gjorde tingene ubevidst.

Det er altså underligt at reflektere tilbage til, hvad der er foregået i hjernen på én, da man var 15 år. Men jeg fornemmer meget, at jeg havde lyst og behov, og så måtte jeg jo finde ud af hvordan, men der må vel være opstået en eller anden gensidig seksuel interesse mellem os – jeg ved jo ikke hvordan han har tænkt, vel – i de konkrete situationer er tingene jo bare gået af sig selv. Men hvis jeg ikke havde tilbudt mig, så tror jeg ikke, at han havde gjort noget, jeg tror ikke, han ville have voldtaget mig, hvis jeg havde trukket mig tilbage. Jeg har altid oplevet Hans' og mit forhold som meget harmonisk, vi kunne meget godt li' at være sammen; han havde meget behov for mig og jeg havde meget behov for ham, det var meget gensidigt. Vi kunne være sure på hinanden, fordi jeg skulle sidde og terpe tyske verber og lave lektier, men hvis vi kunne hygge os sammen, Hans og mig, hvis vi kunne få lov til bare at være os to, så havde jeg det som blommen i et æg. Også fordi jeg havde fået en dimension til ind i det, det seksuelle, som selvfølgelig også bevirkede nogle andre følelsesmæssige ting imellem os.

Lise fandt ud af det ved et uheld. Det var en aften vi var hjemme og hun havde været på aftenarbejde, og Hans

og mig lå og så fjernsyn og bollede. Det vil altså sige, at jeg har ligget og kælet for ham og vi har suttet på hinandens pikke, gjort alt muligt ved hinanden, rørt hinanden. Jeg tror også vi snakkede meget sammen om, hvad der skete seksuelt, hvad der var godt, og så lå vi altså der i pyjamas eller havde trukket dem af, og lige pludselig går så entre-døren, og så kommer Lise ind, jeg når lige at rejse mig og ta' mine pyjamasbukser halvt op og står med stiv pik. Hun åbner bare stuedøren og så kigger hun ind og ser bare Hans, der ligger der i sengen og jeg styrter bare ud af stuen og ind på mit værelse og lukker døren og går i seng. Og så ved jeg ikke, hvad der er sket, det tænkte jeg ikke over, jeg blev chokeret, men ville ikke gøre noget ved det, det måtte blive hende, der havde udsippet, men jeg vidste, at selvfølgelig måtte hun jo gøre et eller andet.

Det har kun stået på et halvt års tid, højest, da Lise opdagede det, men jeg har hele tiden været klar over, at det skulle hun ikke. Jeg har en god intuition, og jeg er opdraget i gruppesammenhænge hele mit liv, så jeg har lært meget om sociale normer. Jeg har fået indpodet gennem hele mit liv, at der er nogen ting, man forholder sig sådan og sådan til og sådan og sådan er mennesker jo altså; jeg tog meget hurtigt ved lære af, hvad for nogle normer nogle mennesker har og hvorfor. Så da jeg fra Lises side fik at vide, at det kunne altså ikke lade sig gøre med det forhold, har jeg ikke opfattet hendes reaktion som noget ondt. Det har været realistisk på mit plan, ikke. Hvad det var for en verden – hvordan tingene hang sammen. Jeg oplevede, at Lise egentlig ikke havde noget imod det – jeg har aldrig oplevet, at Lise havde noget imod min adfærd. Men hvis jeg har fornemmet, at der var noget, jeg ikke rigtigt kunne tale med hende om, noget der skulle skjules, så var det mere et ydre pres, der fik hende til at indtage den holdning. Men jeg kan ikke rigtig huske, hvor meget Hans og jeg snakkede om det, om han sagde, at det måtte man egentlig ikke. Men vi fortsatte vores forhold.

Jeg fik altid at vide, hvor er I unormale oppe hos jer. Da jeg kom over til Hans og Lise gik jeg ikke på fritidshjem, jeg gik i skole og så var jeg alene hjemme i lejligheden og kunne gøre hvad jeg ville. Jeg kunne invitere venner op, bare jeg opførte mig rimeligt og overholdt de normer, der var. Og jeg har altid oplevet en anden slags kontakt – voksen/barn – end hvad jeg har oplevet har været normalt. Den måde vi var sammen på, den kontakt vi har haft med hinanden, den har været anderledes, det har været nogen andre ting, der har talt. I 15-16 årsalderen be-

gyndte jeg at blive påvirket af anderledesheden i forhold til mine kammerater, fordi vi levede et anormalt familiemønster. Det var spændende, at man kunne sidde hjemme hos Gert om aftenen, at vi bare kunne gøre som vi havde lyst til, men lige pludselig begyndte jeg at blive kanøflet, da de andre kom i puberteten og begyndte at gå med piger. Da oplevede jeg de store konfrontationer og konflikter som jeg reagerede meget stærkt på. Jeg har trukket mig tilbage og er blevet bange – måske fordi den har været så massiv, den heteroseksuelle mandrolle; hvordan man skulle være som mand og som ung mand. Det bevirkede, at jeg havde et forhold til Annette gennem 8 måneder, men jeg tror ikke, jeg ville have gennemløbet sådan en situation, hvis jeg ikke havde haft presset udefra.

Hans var et menneske, der havde en meget fri tankegang, han var meget idealistisk, meget begavet og ikke noget overflademenneske – meget engageret. Han og Lise mødte hinanden i '49 og udviklede et forhold på en dengang anderledes måde. Meget med at skippe nogle normer. Deres forhold var meget frit, de prøvede at være to selvstændige mennesker, der kunne gi' og modtage, og jeg fornemmer, at de var meget søgende og eksperimenterende i deres samliv – de havde en anden adfærd, de boede anderledes, havde en anden måde at være sammen på,

end jeg kunne se med mine skolekammerater og deres forældre. Jeg ved fra Lise, at starten på vores forhold havde medført nogle meget stærke reaktioner fra Hans, hvor han ikke har kunnet klare det. Det brød meget mere hans normer end det brød mine normer, for mig var det bare noget helt nyt i mit liv, noget jeg aldrig havde prøvet før. Lise og jeg har senere snakket meget om, at med hele hans baggrund var hans samvittighedskvaler egentlig forståelige.

Det var nogle meget stærke reaktioner fra Hans, nogle udtryk for meget stærke følelser og behov, som virker absurde på mig, fordi det er så fjernt fra, hvordan jeg reagerer. Men det mærkede jeg ikke noget til dengang, jeg oplevede kun den stille og rolige og regelmæssige harmoni, hvor det, at vi havde sex sammen, bare var en del af vores forhold. Jeg kunne jo godt gå hen og kæle med ham uden at der var noget seksuelt i det, vi var jo altid meget sammen. Hvis der ikke havde været alle de ydre omstændigheder, der gjorde at Hans reagerede så stærkt, havde det jo været meget harmonisk. Men hvad der også brød harmonien var, at jeg måske allerede dengang begyndte at fornemme fortielsen om, at sådan noget kunne jeg ikke tale med Lise om, at jeg ikke kunne tale med nogle andre mennesker om det.

Da jeg var 16 år og gik i 9. klasse, havde jeg et forhold til en skolekammerat, og Hans og jeg havde vores sexliv, men så opdagede jeg lige pludselig, at kan kunne gå på lokummer og få kontakt med mændene der, og det var jo dødspændende, så jeg begyndte at ta' til Lyngby om aftenen for at finde mænd at være sammen med. Man vidste jo ellers ikke, hvor man gik hen. Det opdagede Hans på et tidspunkt, hvor jeg var omkring 17, jeg boede stadig hjemme, og så begyndte han at udspionere mig – følge efter mig i bussen til Lyngby for at se hvad der skete. Den første gang han opdagede det, det var en søndag, og Lise har fortalt at han kom hjem, fuldkommen ude af sig selv, som om himmel og hav var styrtet sammen og vendte op og ned og havde sagt, at nu skulle de køre ud og skyde sig selv, for det her var forfærdeligt og hvad var det for noget, han havde ført Gert ind i. Her opstod den store skyldfølelse; at det var ham, der havde draget mig ind i det der – hvad var det for et liv, hvis jeg var homoseksuel – skal jeg nu ende som trækkerdreng, og hvad er det for noget. I en lang, lang periode blev han mere og mere fortvivlet og fik depressioner, som et par år senere resulterede i nogle dramatiske episoder i vores tres samliv, hvor Hans blev indlagt på Sct. Hans. Men jeg vidste ikke, hvor slemt han havde det, jeg

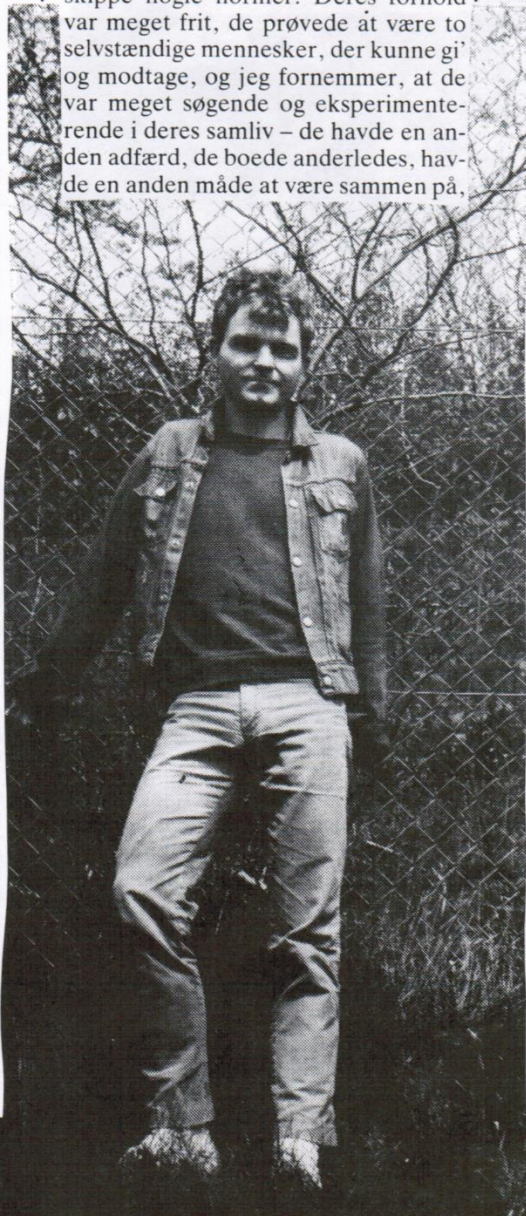

Foto: A. JOELGAARD

fortalte ham ikke noget om, hvad jeg gjorde, men prøvede at skjule det og fortalte ikke nogen om det.

I dag kan jeg godt se, at hemmelighedskrammeriet har præget mig, men hvis jeg ikke havde haft det, så havde jeg haft en anden oplevelse, og så havde den præget mig i stedet for. Jeg synes, at det har været dejligt at få lov til at opleve det forhold til Hans, at få det seksuelle ind i det, det at begære hinanden – barn og voksen – det har været de ydre omstændigheder, det at Lise vidste det og hendes reaktioner – det var jo kriminelt og hvis det kom frem, kunne han få ti års fængsel – jeg var plejebarn.

Men en ting vil jeg sige: Vi har aldrig kysset hinanden. Jeg var 18-19 år og kom hjem fra højskole, jeg havde da haft nogle flere erfaringer med fyre og var også begyndt at røvpule og blive røvpulet, og da kan jeg huske en gang, hvor vi forsøgte at røvpule. Der mærkede jeg nogle grænser blive overskredet. Vi prøvede også rigtigt at tungekysse, at få det liderlige, det seksuelt liderlige, bevidste, at få det til at få overtaget, men det kunne vi ikke. Vi prøvede det den ene gang, jeg ved ikke hvorfor vi ellers ikke gjorde det, det var en eller anden blufærdighed, noget der

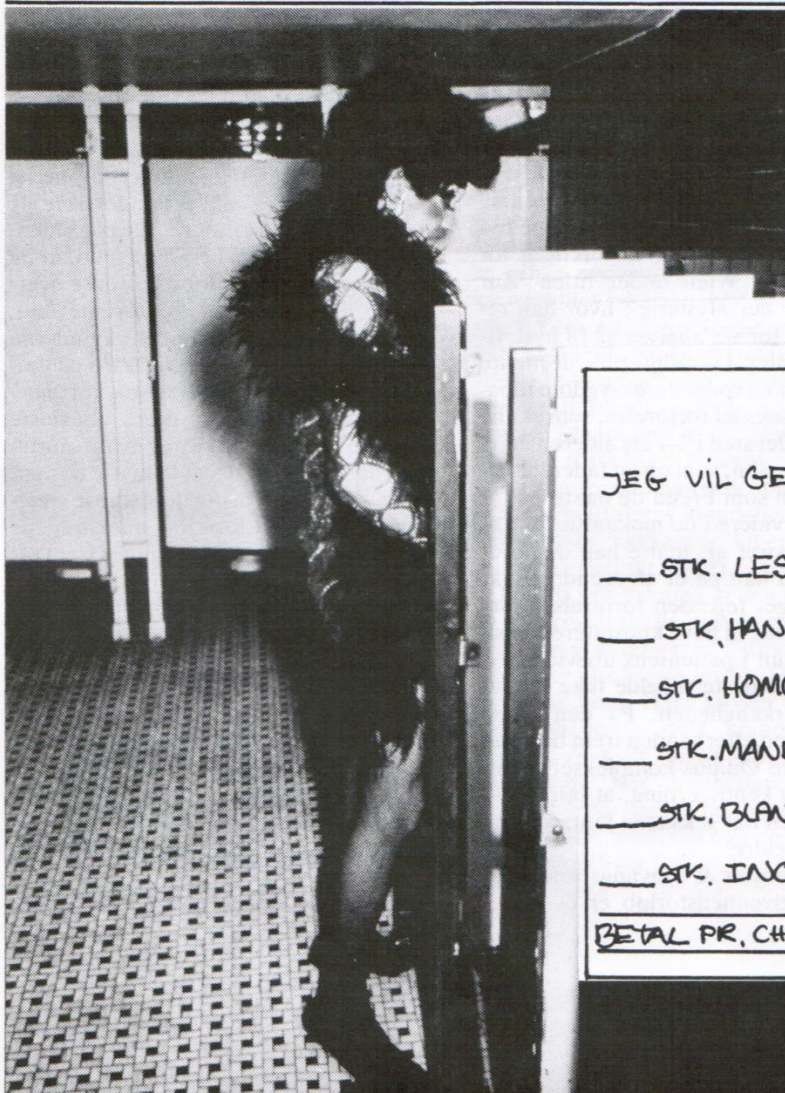
var for intimt. Eller om det var det, at jeg var barn og han var en voksen mand på 45, der gjorde det – altså kan man kysse et barn på den måde – jeg ved ikke, men jeg oplevede bevidst, at nej, det her, det kunne jeg ikke tillade mig. Der var grænsen. Men vi var ellers tæt knyttet til hinanden. Det var første gang jeg havde oplevet en stabilitet med et menneske, og han ville gøre alt for mig, og det var ikke kun når han havde tid, det var 24 timer i døgnet. Men jeg ved, at han også havde stor fornøjelse ud af det, han havde meget behov for at gi' kærlighed, at gi' alt, og jeg havde meget behov for at modtage alt.

Da jeg var 17-18 år var jeg jo godt klar over, at Lise vidste, at Hans og jeg bollede sammen, men vi talte aldrig om det. Så rejste jeg væk i nogle perioder og begyndte at komme sammen med en pige og i de perioder havde vi ikke noget forhold. Men hvis jeg var alene og kom hjem, ja, så bollede vi sammen, og det blev vi faktisk ved med, indtil jeg var 22, indtil han døde. Jeg arbejdede på et plejehjem som sygehjælperlev og boede hjemme i 1½ år efter at jeg kom hjem fra England. Vores forhold blev ved med at køre på de samme præmisser, men så blev han

syg og så gik der et halvt år efter at han var til undersøgelse, og så døde han af cancer. Der var jeg mellem 21 og 22 år. Det slog mig temmelig stærkt ud, det bevirkede at jeg reagerede på samme måde som jeg gjorde, da jeg var mindre, hvor jeg lissom smed alt, og det gør jeg jo ellers ikke. Det var nogen meget stærke konflikter og følelser, jeg oplevede der.

Da jeg var barn blev jeg hele tiden revet fra det ene til det andet, så det jeg oplevede i mit forhold til Hans var, at vi har været to modpoler, der har kunnet bruge hinanden. Og det har været svært indimellem, måske ikke så meget for mig dengang som for ham, men jeg tænker kun tilbage på det som noget virkelig godt. Hvis jeg ikke havde haft det godt med det, ville jeg jo nok ha' holdt op. Når det kommer til stykket ved jeg jo nok hvad jeg kan li' og hvad jeg ikke kan li'. Jeg har senere pumpet Lise meget om, hvordan de har haft det og hun har fortalt meget om, hvordan hun har reageret og oplevet det, at Hans og jeg havde det forhold. Der er ikke nogle mennesker i mit liv, jeg har været mere sikker på, som har betydet mere for mig end Hans og Lise.

(red) Nis Jensen &
Kurt Overaa

GAMLE NUMRE... af SEKSUALPOLITIK

JEG VIL GERNE HA':

PORTO

___ STK. LESBIANISME 17 kr.

___ STK. HANICAPPEDE 17 kr.

___ STK. HOMOSEX. I NORDEN 25 kr.

___ STK. MANDENS ORGASME 17 kr.

___ STK. BLANDET NR. 20 kr.

___ STK. INCEST 25 kr.

BETAL PR. CHECK EL. GIRO

SEKSUAL POLITIK

POSTBOX 1023
1007 København K

Freud og feministerne

Der er vist ikke nogen enkelt mand, der er blevet så indædt og hadefuldt kritiseret af de forskellige kvindebevægelser som Sigmund Freud. Næsten 50 år efter hans død er det stadig Freud, der må personificere mandchauvinisten par excellence som den, der påstås at have leveret det teoretiske fundament for alle vi andres kvindeforagt.

På internationalt plan er det heldigvis også en kvinde, Juliet Mitchell, der i det fremragende værk 'Kvindebevægelse og psykoanalyse' har påtaget sig at forsvare Freud og at dokumentere med skånselsløs konsekvens, hvordan hans kvindelige kritikere enten overhovedet ikke har læst Freud eller i hvert fald ikke har forstået, hvad de muligvis har læst. Nu er Mitchells bog – ligesom Freuds tanker – ikke helt lettilgængelig og har derfor aldrig fået nogen bredere gennemslagskraft i feministiske kredse. Der udkommer stadig den ene kvindebog efter den anden, hvor Freud fuldstændig refleksagtigt gøres til mandchauvinismens åndelige ophav, den store urfader, om hvem man kan påstå alt frygteligt uden nogen form for dokumentation.

I mange kvindekredse behandles Freud fortsat, som nazisterne behandlede jøderne: som syndeboek, der er ansvarlig for alverdens ulykker. Det er ikke i disse kredse nok, at Freuds værker én gang er blevet afbrændt på de nazistiske bogbål, og at han selv døde på flugt fra nazismen. Det rituelle faderdrab kræver at blive udført igen og igen med Freud som offer. Tag blot titlen på en bog, som for et par år siden udkom på et dansk kvindeforlag, 'Knap gylpen, Freud'. Bogen handler om vold mod kvinder, og helt fremme i titlen får Freud lov at personificere den evige voldtægtsforbryder, ganske som hans jødiske racefæller gjorde det i den nazistiske propaganda. Bogen rummer naturligvis ikke skyggen af dokumentation for den anklage, som titlen ret-

ter mod Freud: at han skulle være en savlende mandsperson med pikken fremme ved enhver lejlighed, i svinagtig blotter-attitude eller klar til voldtægt.

Lige så slem er den svenske bog 'Incest' af Åsa Brittadotter og Britta Stövling. Denne bogs kapitel om Freud repræsenterer et så rystende eksempel på feministisk historie-forfalskning, at det ikke bør få lov at gå upåagtet hen. Der er vel at mærke ikke tale om fortolknings-uoverensstemmelser, for om fortolkninger kan man jo altid strides, og en fortolkningsmæssig uenighed kan normalt ikke kaldes historieforsknings. Nej, det som Brittadotter & Stövling gør sig skyldig i, kan kun betegnes som forfalskning af et stykke konkret historie. Det skal jeg hermed dokumentere:

De hæfter sig ved en afgørende episode i Freuds liv og forskning, nemlig hans diagnose i 1896 af en gruppe hysterikere. Han holdt et foredrag for psykiatere i Wien under titlen 'Zur Ätiologie der Hysterie', hvor han redegjorde for sin analyse af 18 hysteriske patienter. I samtlige tilfælde mente han at kunne spore deres sygdom tilbage til en seksuel forførelse, som skulle have fundet sted i 2-4 års alderen af en voksen person, som oftest faderen. Efterhånden som Freud de næste par år forskede videre i de mekanismer, han var på sporet af, måtte han dog indrømme, at han på ét afgørende punkt havde taget fejl: den forførelse, som Freud mente at have konstateret, eksisterede kun i patientens ubevidste og havde i de fleste tilfælde ikke fundet sted i virkeligheden. På den måde fandt Freud efterhånden frem til, hvad han kaldte Ødipus-komplekset, nemlig til den kendsgerning, at børn i 2-4 års alderen har seksuelle fantasier om deres forældre.

Brittadotter & Stövlings referat af dette begivenhedsforløb er et skole-

eksempel på, hvordan man med fordrejninger af, hvad der rent faktisk fandt sted, kan få Freud fremstillet som mandchauvinismens urfader. Forfatterne refererer, at Freuds patienter »ideligen har berättat om sexuelle övergrepp, oftast från fadern«, samt at Freud nægtede at tro på deres beretninger og i stedet drog denne konklusion: »Patienterne fantaserade! Fäderna hade därmed befriats från bördan. Priset betalades av de kvinnliga patienterna. De hade fråntagits sin verklighet.«

Nu ville det jo i sandhed være en alvorlig anklage, hvis det vitterligt forholdt sig sådan, at en gruppe kvinder har fortalt Freud, at de som børn blev udsat for seksuelle overgreb af deres far, og at Freud ikke ville tro på disse beretninger, men mente, at de skyldtes kvindernes sygelige fantasi.

Det forholder sig imidlertid præcist omvendt, hvad enhver kan forsikre sig om ved at gå til kilderne. De pågældende patienter fortalte *ikke* Freud, at de havde været udsat for incestuøse overgreb. Det var Freud, der fortalte *dem*, at de havde været det, mens kvinderne i første omgang nægtede at tro på det! Freud havde via sin analyse – korrekt – konstateret, at de i deres ubevidste havde incestfantasier, og heraf sluttede han – fejlagtigt – at så måtte de også have været udsat for incestuøse overgreb. Men i sit foredrag uderstregede han kraftigt, at hans patienter frem for at fortælle ham om disse 'overgreb' netop ingen bevidst erindring havde om, at overgrebene havde fundet sted. Han fremhævede det som formålet med sin analyse af patienterne at give dem en bevidsthed om de påståede overgreb, som de netop ikke kunne huske, altså at gøre det ubevidste eller fortrængte bevidst for derigennem at bringe patienterne over deres traumer. Lad mig som dokumentation citere Freud ordret:

»De syge ved før anvendelsen af an-

alyse intet om disse scener (forførelsesscenerne), de plejer at blive indigneret, når man måske gør dem opmærksom på disse sceners opdukken; kun gennem den stærkeste tvang i handlingen kan de bevæges til at indlade sig på disse sceners reproduktion, de lider under de heftigste følelser, som de skammer sig over og søger at skjule, mens de vækker disse infantile oplevelser i bevidstheden.«

Klarere kan det altså ikke siges, at det mildest talt ikke er Freud, som nægter at tro på kvindernes beretninger om incestuøse overgreb. Det er tværtimod kvinderne, der nægter at tro på Freuds analyse af, at de har været udsat for disse overgreb – og kun meget modstræbende indvilliger de i at tro på noget, som de ingen bevidst erindring har om.

I en nyligt udkommen dansk bog, 'Incest', giver Eva Hildebrand et tilsvarende forfalsket billede af denne episode i Freuds liv, og konkluderer, at Freud altså skulle mene, at kvinder ikke kunne 'kende forskel på virkelighed og fantasi'. Også Brittasdotter & Støvling udleder af episoden, at Freud foretager en 'verklighedsforfalskning af kvinnors oplevelser', mens episoden altså vitterligt handler om noget ganske andet. Det var Freud selv, som måtte erkende, at han havde vanskeligt ved at skelne virkelighed fra fantasi, og denne vanskelighed satte ham på sporet af en af hans mest grundlæggende opdagelser, nemlig at »i det ubevidste findes der intet virkelighedskriterium, hvilket vil sige, at sandheden ikke kan skelnes fra følelsesmæssig fiktion.« Ved at lære af sine fejltagelser opdagede Freud Ødipus-komplekset, som er hovedhjørnestenen i hans fremtidige forskning.

Den feministiske historieforfalskning, som foretages i både den svenske og den danske incest-bog, kan naturligvis ikke undskyldes. Men den kan til nød forklares ved, at feministerne kun har et yderst overfladisk kendskab til psykoanalysen. At denne kvaksalverholdning imidlertid trives langt ind i kvindekredse, hvor man i kraft af sin uddannelse burde vide bedre, det er professor i psykologi Lise Østergaard et godt eksempel på. I en artikel i 'Weekendavisen' 30.3.1983, opholder hun, der er tidligere kulturminister, sig også ved Freuds incest-undersøgelser og refererer lige så fejlagtigt, at 'hans neurotiske patienter ikke sjældent fortalte, at de som børn havde været ofre for blodskam', og når Freud så nægtede at tro på disse fortællinger, så skyldtes det, at han 'var så påvirket af samfundets tabu'er, at han ikke ville godkende forekomsten af blodskam.«

Man burde ærlig talt kunne forvente, at i det mindste en professor i psykologi ville arbejde så hæderligt og omhyggeligt, at hun kunne undgå at kolportere disse feministiske løgnehistorier om Freud og kvinderne. At Freud skulle være så bornert en person, at han ikke turde indrømme forekomsten af blodskam er lige så forvrølet som påstanden om, at han nægtede at tro på det, når kvinder fortalte ham, at de havde været ude for blodskam. Også på dette punkt gik han netop imod sin samtids traditionelle opfattelse af barndommen og sagde utvetydigt i 1896:

»Det forekommer mig sikkert, at børn langt hyppigere er udsat for seksuelle overgreb, end man skulle forvente ud fra de få henvendelser herom, som forældre foretager til de sociale myndigheder.« (citeret efter 'Gesammelte Werke', bind I side 443).

Dersom Freud havde været i live i dag, havde han uden videre kunnet vinde en injuriersag mod Brittasdotter & Støvling, når de i deres bog hævder, at Freud skulle mene, at mødres overgreb mod deres børn for Freud er en realitet, mens fædres overgreb tilhører pigens fantasi, samt at Freud har medvirket til at fortie seksuel udnyttelse af pigen. Intetsteds i Freuds samlede værker eller liv findes belæg for denne uhørte kriminalisering af en af dette århundredes store forskere. Feministernes løgne om Freud er lige så infame som i sin tid nazisternes.

Der er ikke her plads til at komme ind på Freuds forhold til kvinder i liv og værk, men det er værd at anføre, at inden for sit fag var han mere progressiv end de fleste på den tid over for kvinderne. Han fremhævede f.eks. flere gange nødvendigheden af, at også kvinder blev psykoanalytikere, og som stærk kontrast til det traditionelle billede af Freud som en gammel patriark står den kendsgerning, at han netop nævnte, at hans kvindelige kollegaer – Jeanne Lampl-de-Groot, Helene Deutsch og Ruth Mack Brunswick – lettere og klarere end han selv opnåede resultater med deres kvindelige patienter (se f.eks. hans essay 'Über die Weibliche Sexualität, 1931).

Freuds udforskning af den kvindelige psyko-seksuelle udvikling, sådan som den grundlægges i Ødipus-komplekset, er ofte blevet misforstået fra feministisk hold. Hans teorier er – som virkeligheden – dybt komplicerede, men ét centralt punkt skal slutteligt fremhæves: Når drengbarnet i den ødipale alder nærer incestuøse længsler over for moderen og føler faderen som en hindring for længslernes opfyldelse, udvikler drengbarnet en ka-

strationsangst, som er med til at danne hans overjeg, dvs. den instans, der holder de ubevidste drifter i ave og giver ham en moralsk bevidsthed om, hvad man må og ikke må i dette samfund. Men da piger jo af anatomiske grunde ikke kan blive grebet af en tilsvarende kastrationsangst, må de ifølge den freud'ske teori have et svagere overjeg og dermed en mindre befæstet moral end drengene.

Freuds feministiske kritikere ser naturligtvis rødt, når Freud således mener, at kvinder har en løsere moral end mænd. Men forstå ham ret! Frem for at forarges over, at kvinden ifølge Freud har et mindre stærkt overjeg end manden, burde man grundlæggende spørge – som Freud også gjorde i 'Kulturens byrde' (1929) – hvad man skal med dette overjeg overhovedet.

Freuds teori sandsynliggør, at kvinden i kraft af sit svagere overjeg til gengæld har en mere spontan og umiddelbar, eller i hvert fald en mindre hæmmet, kontakt til sit ubevidste, dvs. til hele den før-kulturelle verden, som det må være af fundamental betydning at knytte an til, hvis man er ude på at omstyrte patriarkatets kultur.

Når Freud altså i overvejende grad bliver kritiseret af kvindebevægelserne i stedet for at blive brugt af kvinderne, behøver det ikke blot at skyldes, at hans kvindelige kritikere har et overfladisk og fejlagtigt kendskab til ham. Det kan også betyde, at kvindebevægelserne ikke ønsker, at kvinder skal være så radikale i deres samfundskritik, som den freud'ske teori faktisk giver dem mulighed for at være.

Eller for nu at sætte sagen på spidsen: i stedet for at tegne et forfalsket billede af Freud som den store patriark og kvindehader er det af afgørende betydning for dem, der er ude på at omstyrte patriarkatet, at de knytter an til den freud'ske teoridannelse og arbejder videre, hvor Freud på grund af alder måtte slippe taget. Det er katastrofalt for dette århundredes politiske frigørelsesbevægelser, at de i så ringe udstrækning har knyttet an til århundredets mest frigørende teori-dannelse, nemlig den freud'ske, men oftere har placeret sig i opposition til denne – og det endda på et så løsagtigt grundlag som her dokumenteret.

Christian Braad Thomsen

Rettelse til sidste nummer

I anmeldelsen af Jens Michael Schaus bog blev forfatteren fejlagtigt blandet sammen med fortælleren, der i bogen hedder Morten.

red

Incest – en bog om blodskam

Incest – en bog om blodskam er redigeret af Lone Backe, Nini Leick, Joav Merrick og Niels Michelsen. Bidragerne arbejder alle inden for 'behandlingssystemet' enten i Danmark eller i USA.

Bogen tager alle aspekter omkring incest op. Barnet og den helt unges situation, mens det står på, den voksnes problemer mange år senere, problemet med straf contra behandling af krænkeren, psykologens problemer omkring behandlingen både af offer, krænker og de involverede familiedlemmer. Et par af de danske bidragsydere skriver om problemerne omkring manglende lovgivning, retningsslinier og erfaring, som sætter socialarbejdere i en meget vanskelig situation, når de støder på incest i deres arbejde.

Nini Leick og Eva Hildebrand, som Seksualpolitik havde et dobbeltinterview med i temanummeret om incest, har begge bidraget med hver deres kapitel. Nini Leick med kapitlet *Incestofre Beretter* og Eva Hildebrand med *Terapi for voksne kvinder*. Den amerikanske psykolog Mindy Mitnick har skrevet et af de bedste kapitler i bogen *Børn som ofre for blodskam. Symptomer og behandling*. Artiklen er klar og overskuelig både i sprog og form og burde være standardlæsning for alle, der i deres arbejde kommer i kontakt med børn.

Det er ikke nogen let læst bog. Den bærer præg af at være skrevet af fagfolk for fagfolk, og det bliver nok ikke denne bog, der for alvor får sat gang i debatten herhjemme. Vi mangler stadig en – gerne polemisk – debatbog i lighed med den svenske *Dotterätt* mot Patriarkatet, som kan sætte lidt fut i debatten. Incesttabuet er stort og så ømtåleligt, at der uden tvivl vil gå adskillige år, inden det er noget, man kan tale bare nogenlunde frit om. Ekspertdebatten og den mere (kvinde) politiske debat kan udmærket køre parallelt og supplere hinanden på en frugtbar måde.

Socialoverlægen i København Niels Michelsen, der har skrevet det mest provokerende kapitel i bogen *Det professionelle Dilemma*. Han giver 4 eksempler på 'grænsetilfælde' – skal man anmelde det? Socialarbejderen ved, der er problemer i familien og opdager, at der kan være tale om, at et barn

bliver udsat for overgreb. Hvad gør man så? Anmelder det for en sikkerheds skyld med alt, hvad det indebærer for en familie, der i forvejen har en masse problemer socialt og økonomisk? Niels Michelsen har selvfølgelig ikke nogen patentløsning klar, og han advarer socialarbejderne mod holdningen 'det her må jeg klare selv' og opfordrer i stedet til en større åbenhed over for medarbejderne og ikke mindst, når man er kørt fast eller har lidt nederlag:

Først og fremmest skal man ikke isolere sig som 'nær professionel', men prøve at dele sine tanker, bekymringer og glæder med fagkolleger og andre tværfaglige 'nære professionelle'. Det er min personlige opfattelse, at hvis vi tier, skjuler vi, hvad der egentlig driver os i vores arbejde. Ofte tier vi måske, fordi vi synes, vi mangler ord, der kan forstås, hvilket jeg mener er forkert, da al beskrivelse af ens arbejde med konkrete eksempler som de i denne artikel nævnte, sætter fantasien igang. Hvis vi isolerer os, tror jeg ligefrem, vi kan nedbryde tilværelsen for dem, vi er sat til at hjælpe, og dermed kommer til at gøre det onde og ikke det gode ...

Og her er man vel henvendt ved noget centralt i incestproblematikken: større åbenhed. 4 af bidragerne er amerikanere og et par af de danske har de fleste erfaringer fra arbejdet med incestofre i USA. Selv om man nok ikke i alle tilfælde kan bruge de amerikanske løsningsmodeller, så er det vigtigt, at disse inddrages i den hjemlige debat. Om vi skal have særlige behandlingssteder for incestofre, ved jeg ikke, men det er vigtigt, at der etableres et net af folk, der har en viden om incestofres særlige problemer, så det ikke skal være tilfældighedernes spil, der afgør, om ofrene får den nødvendige hjælp.

Om det så har været tilfældighedernes spil, der har gjort, at redaktørerne har valgt Niels Ernst og Eigil Nyborg til at skrive de to indledende kapitler i bogen ved jeg jo ikke, men det har for mig været en kilde til en stille undren. Kunne man ikke have fundet nogen med en mindre bagstræberisk holdning, nogen der ikke mente at udviklingen standsede en gang i 30'erne?

Niels Ernst er leder af behandlingshjemmet for børn Nøddebogård og cand psych. Mig bekendt har hans eneste seksualpolitiske bedrift hidtil været

at nægte at ansætte bøsser på sin institution da de er 'dårlige identifikationsmodeller for børn'.

Indlægget er desuden skrevet i et næsten ulæseligt florumvundet og overbroderet akademikersprog – guruen er Freud. Eigil Nyborg tager derimod udgangspunkt i Jung, og tænk engang: han har fundet en årsag til homoseksualitet: mor/søn incest. Sønnen bliver bøsse, men om moren så bliver lesbisk, melder historien ikke noget om, heller ikke om datteren i far/datter incest bliver lesbisk. Nå, men under alle omstændigheder er der ingen grund til at fortvivle, det kan helbredes:

I tilfælde med en god prognose er det påfaldende ofte, at vejen bort fra både moderen og homoseksualiteten gik via en søsterfigur, endog i tilfælde, hvor der ingen søster var, eller forholdet til søsteren savnede seksuelle træk.

Med andre ord: det gælder bare om at finde den rigtige kvinde.

Efter disse første 40 sider, som de ovennævnte herrer breder sig over, kunne man jo frygte det værste, men alle andre kapitler er heldigvis både velskrevne og saglige.

Bogen er en født klassiker, som ikke kun fagfolk kan blive klogere af at læse, og der er ingen tvivl om, at den vil bidrage til, at det ikke altid behøver at gå så galt som i sidste vers af Ole Wivels travesti på børnesangen Bro, Bro Brille; som Niels Michelsen citerer i bogen:

Alle små børn
med høje lyse stemmer
alle små børn i lystige sko:
Nu er det midnat
og ugerne tuder,
slottet det hvide er sort som kul.

Nu skal I bare lukke jeres øjne,
nu må I ikke blive bange, skrig op.
Se dog ikke sådan på os,
vi kan ingenting forklare,
Bro, bro Brille
det er slottet der brænder
og ingen slipper ud.

Kurt Overaa

Incest – en bog om blodskam. Lone Backe, Nini Leick, Joan Merrick og Niels Michelsen. Hans Reitzel 1983.

Det er måske en galskab

– hedder Preben Hertofts nye bog om Seksualreformbevægelsen i Danmark. Og vist var der en god portion galskab i de mennesker, som kæmpede for specielt kvindens seksuelle frigørelse i 20'erne og 30'erne, men uden denne galskab er det vel næppe muligt at starte noget nyt og at modstå presset fra myndigheder og politikere.

Det er en fremragende bog, overskuelig og klar, og man kommer tæt ind på livet af mange af de gamle kæmper, både de mere kendte som Thit Jensen, Leunbach, Johanne Næser og mange andre, men man møder også en masse mindre kendte – i hvert tilfælde i dag. Alle har de været med til at gøde jorden for vore dages kvindekamp; og en del af deres mål er blevet nået omend med årtiers forsinkelse. Retten til fri abort og f.eks. noget der i dag er helt elementært nemlig fri oplysning om brugen af prævention. Om oprettelsen af seksualklinikker har vi dog endnu til gode.

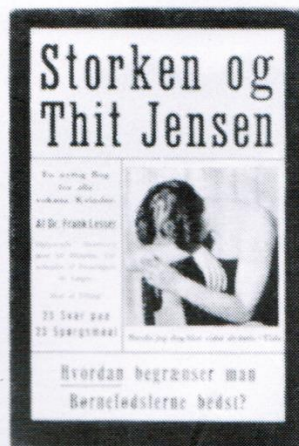
Bogen er nøgtern og saglig og med et godt overblik. Det betyder ikke, at det er en kedelig bog. Tværtimod, den er mere spændende end de fleste romaner. Man mærker Preben Hertofts sympati og respekt for de gamle pionerer, men han bliver aldrig nostalgisk eller heroiserende, og selv om nogle af deres ideer var temmelig langt ude eller endog latterlige, så udleverer han heller ikke personer bag dem til et billigt grin, hvad nok kunne være fristende ind imellem.

Det er ret umuligt at skrive en fyldestgørende anmeldelse, i hvert tilfælde på en begrænset plads, og allerhelst ville jeg bringe bogen som føljeton i *Seksualpolitik* også fordi jeg føler, at *Seksualpolitik* er om ikke et barn så et barnebarn af Seksualreformbevægelsen.

Til sidst vil jeg gerne fremhæve bogens tilrettelægger Austin Ggrandjean. Tekst, billeder, gengivelse af annoncer eller artikler fra tiden støtter hinanden og det er en flot bog, der rigelig er sine 148 kroner værd.

Kurt Overaa

Preben Hertoft. *Det er måske en galskab. Om Sexualreformbevægelsen i Danmark.* Gyldendal 1983, kr. 148,00.

Lysten og Loven

De senere år har været præget af en stigende kritik af den frigørelse, der går tilbage til studenteroprøret. Mange revolutionære forbilleder er blevet afsløret som autoritære, som netop det de skulle være modsætningen til. Tænk bare på alle de utopiske lande, der steg op og dalede ned i 60'erne og 70'erne: Jugoslavien, Kina, Cuba osv. Og sam-

men med dem faldt også troen på det rene revolutionære subjekt. Det blev efterhånden tydeligt, at også de (vi) var autoritetstro, småborgerlige, selv om vi gjorde meget for at ryste vores fædre af os og det de stod for. Der skete en drejning fra den politikritiske analyse til den psykologiske, fra samfundets modsætninger til familiens, barndommens, individets.

Som et led i denne selvbesindelse kan man godt se Christian Braad Thomsens nye bog 'Lysten og Loven'. Den handler om ødipuskompleksens konsekvenser for den politiske frigørelse. Forfatteren mener, at det skrækprægede forhold forældre møder deres børns seksuelle ønsker med resulterer i en katastrofal sammenkædning hos barnet af frihed og tvang. Fordi barnets seksualitet bliver forbudt af faderinstansen identificerer det sig med faderinstansen, dets seksualitet bliver belagt med skyld, hvis det prøver at realisere den på tværs af autoritetens tabuer. Dette forbud, der oprindeligt er knyttet til incesten, bliver under opvæksten et generelt forbud mod at gøre oprør mod autoritet, overjaget, og et sådant individ vil typisk være ambivalent, svinge mellem oprør og underkastelse, ikke blot i forhold til forældrene, men også senere i forhold til eksisterende politiske systemer. Efter et oprør vil mennesker skruet sådan sammen æde det i sig igen som de har styrtet, og forvalte det videre meget værre end før. Eksempler er Cambodia og Iran efter shahen.

Christian Braad Thomsen anskueliggør denne sammenhæng mellem oprør og underkastelse i gennemgange af Freud, Reich, film af især Fassbinder og sig selv, men inddrager også mange steder personlige oplevelser i forhold til sin datter. Han giver ikke noget entydigt svar på, hvordan vi kommer ud af tvangssammenhængen, men belyser emnet så varieret, at hans læsere har nok at arbejde videre med selv.

Bogen er spændende i sit emne og i de forskellige beskrivelser den giver. Desorienterende virker en note, der anklager kvindebevægelsen for at gøre Freud til mandschauvinismens idé. Samme sted noterer han dog, at Juliet Mitchel har imødegået denne kritik, og generelt må man vist sige, at netop lige nu arbejder kvindebevægelserne meget indgående med Freud, uden at de selvfølgelig giver ham ret i alt. Men heldigvis fylder disse vindmølleudfald ikke hele bogen eller spærre for dens meget relevante hovedsigte.

Henning Goldbæk

Chr. Braad Thomsen: *Lysten og Loven.* Tiderne Skifter, 1983.

